

Diari Oficial
del
Consell General

Núm. 9/2006- 63 pàgines
Sessió ordinària del dia 22 de juny del 2006

El dia 22 de juny del 2006, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 25/2006, que és el següent:

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral.
(segons llistat annex)

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Joan Gabriel i Estany i Bernadeta Gaspà Bringeret, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sr. Alain Bernat Gallego
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
M. I. Sr. Robert Call Masià
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez
M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré
M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal
M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany
M. I. Sra. Eva García Pastor
M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringeret
M. I. Sra. Mariona González Reolit

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sra. Conxita Marsol Riart
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Jaume Serra Serra
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell

També hi és present el M. I. Sr. Albert Pintat Santolària, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Manel Pons Pifarré, Ministre d'Urbanisme i Ordenament Territorial; Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació; Josep M. Cabanes Dalmau, Ministre de Justícia i Interior; Montserrat Gil Torné, Ministra de Salut, Benestar Social i Família; Roser Bastida Areny, Ministra d'Educació i Formació Professional; Antoni Puigdellívol Riberaygua, Ministre de Turisme i Medi Ambient, i Meritxell Mateu Pi, Ministra d'Habitatge, Joventut, Ensenyament Superior i Recerca.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Robert Call Masià, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.00h)

El Sr. síndic general:

Doncs, començaríem amb la sessió de preguntes al Govern. Ha donat la coincidència, doncs, que les preguntes correlatives, la primera i la segona tenen un context molt similar. A demanda una mica dels mateixos ponents de les preguntes dels demandants, si ningú posa cap objecció, demanaríem, doncs, de llegir les dos preguntes, de debatre les dos preguntes al mateix temps, i en el cas, doncs, que la ministra ho consideri adient pugui disposar, doncs, del doble de temps, si així ho creu convenient, per poder donar les seves respostes. Si no hi ha cap objecció per part dels presents, procediríem, doncs, a debatre les dos preguntes amb el mateix concepte.

Doncs, llegiríem la pregunta.

1. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal, presidenta suplent del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 20 de juny del 2006, relativa al Pla estratègic de salut.

Fou registrada amb el número 719, i s'ha publicat en el Butlletí número 27/2006, del 21 de juny.

Suposo que per procediment faríem la lectura de la pregunta i després faríem la lectura de la del Sr. Vicenç Alay.

Doncs teniu la paraula Sra. Lurdes Font.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

El dia 16 de març del corrent, la Sra. ministra Montserrat Gil va comparèixer davant de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient per a exposar, entre d'altres temes, la futura reforma del model sanitari andorrà.

Durant la compareixença, la Sra. Gil va explicar la necessitat d'elaborar un Pla estratègic de salut amb la finalitat d'analitzar la situació actual sobre la qüestió i de proposar, eventualment, unes accions a mig i a llarg termini per a millorar el sistema de salut andorrà. Compartim aquesta voluntat política.

Vista la importància i les repercussions que aquest futur Pla pot tenir en la nostra societat i vista la rellevància de les decisions que estan a l'espera de l'aprovació del mateix,

Formulem al M. I. Govern la següent pregunta:

En quina fase de desenvolupament es troba el referit Pla estratègic de salut? Quin és el seu calendari d'elaboració i d'execució? Quins àmbits de les

futures polítiques sanitàries del nostre país es trobaran més afectats pel mateix?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font.

Doncs, donaríem lectura a la segona pregunta.

2. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 21 de juny del 2006, relativa al Pla estratègic de salut.

Fou registrada amb el número 736, i s'ha publicat en el Butlletí número 27/2006, del 21 de juny.

Teniu la paraula Sr. Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Com vostè ha dit el contingut de la pregunta és similar, però vaig a llegir-la amb l'exposició prèvia.

En compareixença davant de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient, la Sra. Montserrat Gil, ministra de Salut, Benestar Social i Família, va anunciar públicament la seva intenció d'encomanar, i cito, "un estudi de la situació actual, referida al sistema sanitari, per valorar les reformes que calgui fer".

D'acord amb aquest anunci, el 26 d'abril d'enguany, apareixia al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra un edicte l'objecte del qual era la, -i cito igualment-, "licitació dels treballs per a la realització d'un pla estratègic de salut a mig i llarg termini per al Principat d'Andorra". El concurs, internacional, tenia per data límit de presentació de les ofertes el propassat dia 9 de juny.

Atès l'exposat es demana al Govern:

Quina és la situació actual del procediment engegat i quin és el calendari i accions previstos per a la seva total execució?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

Doncs, té el torn d'intervenció la Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

En data 19 d'abril d'enguany, es va publicar l'edicta de licitació per a la realització d'un Pla estratègic de salut a mig i llarg termini. L'edicta es va publicar a partir del moment en que l'aprovació del pressupost ho va permetre. El termini per lliurar les ofertes finalitzava el dia 9 de juny, i el dia 12 de juny es va procedir a la seva obertura. A l'edicta s'hi han presentat quatre empreses consultores en l'àmbit de la salut: 3 són de l'Estat espanyol i 1 de l'Estat francès. Està previst que passi la setmana que ve per Govern l'adjudicació del projecte.

El calendari d'execució ha de ser el previst en el plec de condicions de forma que l'empresa disposarà de 6 mesos per a presentar el resultat final del Pla estratègic. Per tal, l'esperem a finals d'any, principis de l'any que ve.

Pel que fa als àmbits de les futures polítiques sanitàries que es trobaran més afectats pel Pla estratègic, cal dir que el projecte servirà per fer un anàlisi exhaustiu de la situació actual pel que fa al finançament del sector sanitari, l'organització dels serveis en els diferents nivells d'atenció, els recursos humans i sanitaris, i els processos de decisió i de govern. També caldrà analitzar les necessitats reals i percebudes de la població en matèria de salut, per respondre a les mateixes, mantenint els principis següents: garantir l'accés, la qualitat, la seguretat i la continuïtat de l'atenció sanitària tenint en compte criteris d'eficiència i d'equitat. Disposar de mecanismes de finançament i de gestió de la despesa sanitària que garanteixin suficiència financera i assegurar un model de desenvolupament sostenible.

Creiem que és necessari plantejar-se una reorganització del model sanitari per adaptar-lo a les noves necessitats de la població, sense canviar substancialment les bases del sistema de finançament i proveïment dels serveis. O sigui els serveis són proveïts per professionals privats i públics, la CASS recapta les cotitzacions i finança els serveis sanitaris dels seus assegurats, i es manté la lliure elecció del professional. També és important garantir un finançament que permeti l'accés al servei sanitari, però sense malbaratar recursos. Per tant, s'han d'incorporar mecanismes de control de la despesa que garanteixin un ús racional dels recursos. Cal potenciar igualment les activitats de salut pública de vigilància, prevenció de les malalties i promoció de la salut, que són fonamentals per a la millora de la salut, tant pública com individual.

Per altra part, com més i millor informada estigui la població, més fàcil serà que es responsabilitzi de la seva salut. Hem de tenir clars els processos i els

òrgans de decisió i de govern per poder dirigir fermament la política sanitària del nostre país.

Voldria comentar que l'elaboració d'aquest Pla ha de ser un procés participatiu, en què es tingui en compte l'opinió de tots els actors del sistema, sense que això impliqui que els professionals hagin de dedicar-hi moltes hores, però sí que hi participin.

En resum, el que esperem d'aquest Pla és disposar d'una eina que ens marki les línies estratègiques i també les accions concretes que hem de dur a terme. Els terminis d'execució i el seu seguiment per aconseguir l'objectiu final d'un sistema sanitari que no és altre que la millora de la salut de la població.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. ministra.

Entenem, doncs, que aquí doneu resposta a les dos preguntes?

Doncs, passariem al torn de rèplica. Primer intervindrà la Sra. Lurdes Font. Teniu la paraula.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en primer lloc agrair a la Sra. ministra la seva intervenció.

Nosaltres pensem que el sistema sanitari andorrà funciona de manera satisfactòria, però també pensem que és important disposar d'un document d'anàlisi de la situació actual del nostre sistema de salut per poder analitzar-lo, i també que ens permeti realitzar les millores necessàries per poder garantir el seu desenvolupament, però també el seu desenvolupament sostenible, i tenint en compte els nous reptes que aquest haurà d'afrontar. A títol d'exemple podria citar: "la població cada cop més envellida, un augment de les consultes mèdiques, nous medicaments i noves tecnologies", i també un punt que nosaltres li donem una rellevant importància, que és la instal·lació amb quantitat important d'algunes professions de la salut, i en canvi la manca d'algunes altres, era això.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font.

Passariem al torn de rèplica del Sr. Alay, teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Primer de tot, dir-li, com ja li consta, -perquè en la compareixença jo mateix li vaig fer arribar-, la satisfacció que el Govern hagi engegat una iniciativa com aquesta, que particularment estava en el nostre programa electoral del Partit Socialdemòcrata. Consideràvem que més enllà de les virtuts o defectes que pugui tenir un sistema, doncs, no està de més, -i ja dic, repeteixo, que ho teníem en el nostre programa-, de fer una avaluació en un determinat moment per veure la situació actual i començar a escenificar una mica el que vostès diuen escenaris de futur. O sigui que en aquest sentit no hi tenim res a dir.

La nostra pregunta anava adreçada, sobretot, a saber si el progrés d'aquesta iniciativa era el progrés previst. Ens ha dit que sí. Que en 6 mesos, en 6 mesos després del moment en què es produeixi l'adjudicació, que m'imagino, -bé ha dit la setmana vinent ho tinc aquí-, o sigui que en 6 mesos podem tenir ja un document al damunt de la taula.

Nosaltres estem completament d'acord amb aquesta iniciativa, i l'únic que hem de dir és que esperem que tot el procés segueixi, -vostè ja ha explicat alguns dels punts en què es basava-, aquest mateix protocol.

Hi ha un moment de la seva intervenció, per això, que voldria comentar, és que quan estava passant revista de la situació actual parlava de no canvis, -bé jo ho he apuntat així telegràficament-, de no canvis o no es plantegen canvis en el model de finançament. Jo els hi demanaria que esperin el resultat de l'estudi que s'ha demanat, sobretot a demés després de veure que en el plec de bases, -que li agraeixo, ja li vaig dir que m'havia arribat ràpidament-, es parla que els serveis sanitaris són finançats per la Caixa Andorrana de Seguretat Social. Cosa que no és exactament certa. Els serveis sanitaris aquí a Andorra estan finançats, una part l'atenció per la Caixa Andorrana de Seguretat Social, una altra part pel propi usuari, tots sabem el tiquet moderador i una altra part, evidentment, pel propi Estat. Estat hem refereixo a Govern quan, a través dels seus pressupostos, finança tots els serveis de salut pública.

Res més, gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay, Sra. ministra de salut, disposa del seu torn de dúplica.

Doncs si no hi ha dúplica entrariem, doncs, a les preguntes.

Doncs si no hi ha preguntes continuariem... perdó Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Sí, jo li volia fer una pregunta. Quan vostè va comparèixer ens va parlar que aquest Pla havia de ser, i ho acaba de repetir, un Pla participatiu, i nosaltres ens felicitem, també, que sigui un Pla participatiu; llavors m'agradaria que ens concretés una mica aquest aspecte. Quan està parlant de Pla participatiu a què s'està referint? O sigui, m'imagino que són tots els col·lectius. Però ho dic perquè a demés va parlar de la pròpia Comissió, i m'agradaria que ho concretés una mica.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra si sou tan amable.

La Sra. Montserrat Gil:

Si, gràcies Sr. síndic.

Sí, sí, evidentment és participatiu a nivell de tots els col·lectius dels professionals de la salut, però a més a més de la mateixa Comissió de Sanitat, perquè com vostès saben s'està treballant en el nou redactat de la Llei de seguretat social i pensàvem que aquest Pla era una eina important a tenir en compte dins del desenvolupament d'aquest treball dins de la Comissió mixta. I per tant, pensàvem que era important, també, que la mateixa Comissió pogués treballar amb el Pla d'estratègia de salut, perquè era un Pla que nosaltres pensàvem que hauria de ser el més consensuat possible per tenir un sistema sanitari, també el més concensuat possible.

Per tant pensem que és important que la mateixa Comissió Legislativa entri a treballar amb el desenvolupament del Pla, i que també sigui una eina de treball utilitzable per la Comissió mixta que redacti la nova Llei de seguretat social.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra. Havia demanat la paraula la Sra. Maria Pilar Riba.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, Sra. ministra, jo el que m'interessaria que em digués és si el Govern té la intenció de tirar endavant la Llei que regularà les professions liberals,

així com també el Reglament sobre l'exercici de les professions paramèdiques i parasocials, que al juny del 2001, l'anterior legislatura preveia d'elaborar, i que encara avui...

El Sr. síndic general:

Sra. Maria Pilar Riba, si sou tan amable de centrar la repregunta amb el punt original que parlem.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Si dintre d'aquest Pla estratègic, s'hi està contemplant el que li volia demanar a la Sra. ministra.

El Sr. síndic general:

Correcte, molt bé.

La Sra. Maria Pilar Riba:

I doncs, l'anterior legislatura preveia d'elaborar i que encara avui 6 anys després està en un punt mort.

Doncs, la meua pregunta és aquesta: aquest Pla estratègic de salut preveurà la creació d'aquesta Llei i de la modificació de, bé, del Reglament sobre l'exercici de les professions paramèdicals i parasocials?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra si sou tan amable.

La Sra. Montserrat Gil:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Aquesta Llei, en principi, nosaltres la tenim totalment redactada, concensuada amb tots els col·lectius i professionals de la salut. Per tant esperem acabar-la de modificar perquè va ser una Llei que es va treballar durant la darrera legislatura, i que ara en aquests moments s'està modificant amb tots els col·lectius per adaptar-se, per si hi hagués algun motiu per adaptar algun dels seus articles.

Per tant, el que farem properament, doncs no els hi puc assegurar si durant la propera setmana o l'altra Govern la presentarà, i l'entrarà a tràmit parlamentari. Per tant, no esperarem al Pla estratègic de salut, sinó que avançarem en el Pla estratègic l'aprovació de la Llei de professions de la salut.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Sra. Maria Pilar Riba.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sra. ministra per aquest aclariment.

També li volia demanar que en l'estudi de la situació actual per valorar les reformes al model sanitari, vostè ens va dir a la seva compareixença davant de la Comissió que els canvis que s'havien d'efectuar, s'havien de produir a curt, mig i llarg termini. En el Pla estratègic de la salut trobem el mig termini i el llarg termini, però a nivell del curt termini no hi figura cap Pla, no es planteja cap acció. Doncs, la meua pregunta seria: què farà el Govern a nivell d'aquest curt termini que ens va parlar vostè? És que ja s'ho ha plantejat?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Riba.

Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, jo el que voldria és esperar-me fins a les conclusions d'aquest Pla estratègic per dir quines prioritats tenim a curt termini. Per tant, no li puc avançar ara. Penso que tots nosaltres, potser, sabem les necessitats o les mancances que podem tenir a nivell de país en el nostre sistema sanitari, però jo preferiria tenir unes conclusions d'un Pla estratègic com el que volem dur a terme. Per tant, fins que no el tinguem consensuat per part de totes les parts no crec que haguem d'avançar-nos ara a dir quines prioritats tenim a curt termini per part del Govern, sinó que penso que tot i que tenim mancances-, i mancances jo penso que com arreu, no nosaltres únicament, sinó que també tenen les mateixes que nosaltres-, i també s'estan plantejant de fer plans o reformes en el seu sistema sanitari; nosaltres, evidentment, volem ser cautelosos i esperar les conclusions d'aquest Pla estratègic.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Havia demanat la paraula el Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra, jo voldria preguntar-li quina diferència hi ha entre un pla tàctic i un pla estratègic? Perquè en el meu entendre l'estratègic sempre és a mig i llarg termini. No he sentit dir mai que un pla estratègic sigui a curt termini, vostè està d'acord en què un pla estratègic és a mig termini i llarg termini, o pensa que un pla estratègic és sempre a curt termini?

Gràcies Sra. Ministra.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, nosaltres com bé ho hem dut a terme en el plec de bases, és un pla estratègic, també és a mig i llarg termini. Per tant ha quedat clar. El que sí que és cert és que com ja he contestat a la Sra. Riba, és que nosaltres estem esperant les conclusions del pla, i per tant, aquest ens ha de donar les eines per dur a terme les prioritats del nostre sistema sanitari. Per tant, no puc dir a mig termini quines necessitats tindrem tampoc, perquè penso que hem d'esperar les conclusions finals.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sra. ministra.

Sr. Vicenç Alay havíeu demanat la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Donat per entès el que comenta el Sr. Jaume Serra, que els plans estratègics són a mig i llarg termini, i els plans tàctics serien a curt termini, la qual cosa no discutim des del Partit Socialdemòcrata, jo faig una pregunta complementària a la de la meua companya Maria Pilar Riba, i a l'empara de la pregunta que ha formulat la consellera Lurdes Font pregunto: quins àmbits de les futures polítiques sanitàries del nostre país es trobaran més afectats pel mateix. Les futures polítiques són les que comencen a partir d'ara mateix, -no parlem aquí a llarg o curt termini. I jo ho dic perquè m'agradaria que em confirmés, -i espero que serà així-, que les polítiques més immediates, algunes que vénen precisament d'algunes preguntes que s'han formulat aquí, com és la revisió de tot el

tema de l'aigua, etc., i no vull ser exhaustiu, -vostè ho coneix perfectament-, suposo que segueixen el seu camí habitual, el seu tràmit normal d'anar posant solucions als problemes que s'hagin pogut detectar, que no esperaran precisament fins al resultat del Pla estratègic.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay, Sra. ministra de salut.

La Sra. Montserrat Gil:

Sí, Sr. síndic.

A veure com he dit abans a la Sra. Maria Pilar Riba, també, a nivell de les professions de la salut, són projectes que estan a sobre de la taula, que s'estan desenvolupant dins del nostre Ministeri, i per tant, no tenen res a veure amb el desenvolupament del Pla estratègic.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Sra. Maria Pilar Riba.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, arran de l'estudi publicat al 2004 efectuat per l'observatori europeu dels sistemes i polítiques de salut sobre el sistema sanitari d'Andorra, aquest estudi conclouia que hi havia uns certs problemes bastant importants en aquell moment, com per exemple, el control de qualitat que es va trobar que era insuficient, també hi havia algun problema en els proveïdors dels serveis d'atenció, la manca de coordinació entre els prestadors públics i privats i entre els nivells d'atenció, i també l'accés limitat al sistema públic d'atenció sanitària. Bé, ens podria dir Sra. ministra, si d'ençà del 2004, s'han aportat solucions per resoldre aquests importants problemes que es van trobar en aquell moment? O si s'hauria d'esperar encara que el Pla estratègic de salut faci un nou anàlisi?

El Sr. síndic general:

Fem la repregunta en el cas concret que fa referència al Pla estratègic.

Sra. ministra si sou tan amable.

La Sra. Montserrat Gil:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, jo li puc assegurar que s'està seguint treballant dins de tots aquests paràmetres que vostè ha nomenat, evidentment. Dins del sistema sanitari del nostre país tothom fa esforços perquè la qualitat sigui la idònia i immillorable. Però és evident que tenim mancances, com tothom té mancances, i nosaltres el que volem fer amb aquest Pla estratègic és una reflexió del nostre sistema actual. Per tant, no vol dir això que deixem de costat totes les altres mancances que podem tenir en aquests moments. Per tant, s'hi està treballant i, evidentment, jo penso que tots vostès coneixen el nostre sistema sanitari, i poden valorar que tots són millorables, però penso que hi ha una bona qualitat en el nostre sistema.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Una última repregunta per part meua, i aquesta té més aspecte financer que no pas sanitari. En el plec de bases hi havia un preu de licitació. Vostè ha dit que s'havien presentat 4 empreses, 3 espanyoles i 1 francesa, i era simplement per saber si els preus de licitació s'havien acomodat, o si els preus que s'havien ofert s'havien acomodat als preus de licitació que vostès havien previst en el plec de bases? Em sembla que eren 200.000, bé, ho dic de memòria.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí, sí, s'han acomodat perfectament al preu, bé, al pressupost que teníem nosaltres, a nivell del Ministeri.

El Sr. síndic general:

Molt bé, doncs, si no hi ha cap més repregunta, continuariem amb el punt número 3 de l'ordre del dia.

3. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Enric Tarrado Vives, president del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 21 de juny del 2006, relativa al carril bus.

Fou registrada amb el número 743, i s'ha publicat en el Butlletí número 27/2006, del 21 de juny.

Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Cal reconèixer que des que està en funcionament el nou túnel del pont Pla, les cues entre la Massana i Escaldes s'han reduït notablement. Amb independència del que pugui haver costat, aquesta haurà estat una bona obra de millora de la xarxa viària, amb importants efectes de descongestió de la circulació de l'eix de la Vall del Nord i del nucli urbà Andorra la Vella-Escaldes.

Ara, però ens volem preocupar d'un altre punt que encara és problemàtic en el nostre sistema de carreteres: ens referim a l'eix Sant Julià de Lòria-Andorra la Vella. Sembla que pel moment ja hi han hagut certes millores, havent-se reduït la intensitat de les retencions de trànsit que es produeixen en les hores punta. De qualsevol manera, cal insistir en aquesta línia de millora.

Des de CDA + Segle XXI, com ja és sabut, estem especialment preocupats per tot el que fa referència a la realitat quotidiana de les persones, a la qualitat de vida de la gent. I cal reconèixer que el trànsit és un dels problemes que tenen una incidència més directa en el dia a dia d'uns ciutadans que volen i volem arribar d'hora a la feina i a l'escola.

Per tots aquests motius, i centrant-nos en l'objectiu de millorar la situació viària entre Sant Julià i Andorra la Vella, ens sembla imprescindible avançar en el desenvolupament d'un apartat que es troba també en el nostre programa electoral: el carril bus.

Per tot el que s'ha exposat, demanem al M. I. Govern:

En quina fase es troba el projecte de carril bus? La realització de les obres necessàries està seguint el ritme adequat? La programació de tot el projecte incloent el funcionament del servei de busos i la coordinació amb la resta de circulació viària està ja elaborada?

I finalment: estarà ja en funcionament el carril bus durant el mes de setembre?

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Respon pel Govern, Sr. ministre d'Ordenament del Territori, teniu la paraula.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, puntualitzar que coincidim amb la preocupació que vostè mostra en relació amb la viabilitat i fluïdesa de la xarxa viària del nostre Principat. I com han pogut comprovar, ha estat i és un objectiu prioritari del Govern i, concretament, del ministeri que en sóc responsable. També agrair-li en l'encapçalament de la seva pregunta, que reconegui els mèrits dels altres amb les noves infraestructures recents, exercici que no tothom sap fer.

Certament aquest Govern va fer atenció al seu programa electoral on es preveia la creació d'un projecte realista que facilités a l'usuari la seva mobilitat mitjançant un transport públic eficient, que tingués com a característiques la freqüència, la qualitat d'ús i l'accessibilitat.

Per tal de respondre a la seva primera pregunta: actualment s'estan realitzant, d'una part, totes les obres d'infraestructures necessàries per acollir el mencionat servei, i, d'altra, s'estan, per part de la concessionària, realitzant l'adequació, les instal·lacions dels vehicles i equipaments necessaris per portar a terme correctament la finalitat de l'adjudicació. S'estan duent a terme totes les gestions de coordinació dels espais del carril i de les parades amb el Comú de Sant Julià de Lòria, com també amb el Comú d'Andorra la Vella, essent necessari i imprescindible comptar amb tota la seva col·laboració.

Tant mateix, voldria que, vostres Honorables Senyories, fossin conscients de la precarietat de l'espai en certs indrets que té la nostra xarxa viària per acollir un carril, únicament destinat al transport públic. Estem treballant per ampliar fins a 3 carrils, com a mínim, en tota la carretera general, la G1, des del pont de Tobira fins al centre de Sant Julià de Lòria, i instal·lar els carrils reversibles pertinents.

És per aquest motiu que el projecte comprèn, entre altres, la particularitat de l'existència de trams exclusivament destinats a la línia del bus, i estarà compartit, en una part, per les línies ja existents del transport regular, així com d'altres transports o de vehicles públics en serveis, tal com poden ser les ambulàncies, bombers, policia, etc., i d'altres trams de la xarxa viària compartits alternativament amb la resta de trànsit rodant.

Quant a la segona pregunta, em satisfà dir-li que, efectivament, els treballs d'adequació del carril estan seguint el ritme adequat. I faria especial èmfasi en 2 punts molt importants i imprescindibles del trajecte, que són la rotonda de la Margineda i l'anomenat pont de Madrid. Pel que fa al primer, s'està executant la construcció d'una rotonda que doni confluència a 5 vies existents amb un perímetre molt ampli, i que faciliti i organitzi una circulació fluida i segura en aquest indret. I en relació amb el Pont de Madrid s'estan portant a terme les obres dins dels terminis previstos.

Pel que fa a la tercera pregunta, la resposta és afirmativa. Per tant, hem prioritzat la coordinació perquè els usuaris utilitzin les mateixes parades conjuntament amb les altres línies per anar a altres destins.

Quant a la resta de la circulació viària, és important ressaltar que existirà tota una senyalització vertical, lluminosa, i d'altra senyalització horitzontal que advertirà en cada moment a la resta dels usuaris de la disponibilitat o no del carril d'ús o de l'ús restringit.

Estem segurs que podrem conviure perfectament el transport públic i el transport privat. Però segurament, l'usuari necessitarà un temps d'adaptació per començar a gaudir d'un transport col·lectiu eficient, reduint la circulació del vehicle privat, el que ens donarà més possibilitat de mobilitat i contribuirà a la reducció de la contaminació atmosfèrica. L'objectiu del Govern també resideix en sensibilitzar a tots els nostres ciutadans, visitants i els usuaris de la xarxa viària a què utilitzin com a alternativa més habitual el transport col·lectiu. El Govern, atenent a aquest aspecte, impulsarà una campanya de sensibilització per a potenciar la utilització de tot el transport públic.

Respecte a la seva última pregunta, puc ratificar que l'interès inicial del Govern és que la línia esmentada estigui funcionant a partir del mes de setembre, en període d'adaptació o prova, per gaudir de tot el servei amb les correctes condicions de funcionament abans de final d'any.

Finalment voldria reafirmar-me, Srs. consellers, que és necessària la implicació de tots els comuns i institucions i, sobretot, com he dit abans, de la pròpia ciutadania, perquè aquest projecte pugui ser una palpable realitat.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Enric Tarrado, teniu el vostre torn de rèplica.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo solament em queda en aquest moment, doncs, celebrar que això tiri endavant. Jo crec que és una iniciativa que tots la portàvem dins del cap, no solament nosaltres ho portàvem al programa, sinó vostès, i n'hi havia d'altres, els de les files d'enfront, els del Partit Socialdemòcrata, que en diferents comuns també ho havien plantejat. I crec que la solució aquesta del carril bus almenys és una iniciativa que se n'ha parlat amb anterioritat a aquesta legislatura. Però jo crec que eren uns projectes faraònics. I només em queda esperar que aquest projecte es faci realitat i que pugui treure els embussos que sofrim tots els ciutadans d'aquest país.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Sr. ministre el vostre torn de dúplica.

Doncs entrariem a les repreguntes.

Hi ha alguna repregunta?

Sí, Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Sí, una pregunta molt breu, solament per precisar, perquè hi ha un parell de trams on encara avui en dia hi ha solament dos carrils, i clar, amb el temps que queda, jo no sé si serà... vostè m'ha dit que sí, però hi ha el tram que va del pont d'Aixovall a l'entrada de Sant Julià, en el qual solament hi ha un carril de pujada i un de baixada. Com ho tenen previst això perquè en dos mesos i en ple estiu, ho veig potser una mica just, no? Pot confirmar que aquest carril quedarà, aquest tram de carretera quedarà amb 3 carrils?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Gràcies Sr. síndic.

Li podem confirmar que estan, quasi bé les concessions signades amb tots els propietaris del costat dret en sentit pujada, per poder eixamplar almenys un vial més. I amb els altres propietaris tallarem una voravia en sentit baixada del costat

dret. Vol dir que bàsicament quedaran 3 carrils, des de Sant Julià fins al pont de Tobira. Aquesta és una mica... d'Aixovall fins a Tobira. Seran 3 carrils, amb el quals hem arribat a un acord amb tots els propietaris, i com ja heu vist, la zona del Bon Racó ja s'està ampliant, i d'allà continuarem fins al nou vial que estem a punt d'obrir.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi ha alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Jordi Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, vostè quan ens ha enumerat tots els serveis públics que podran utilitzar els trams segregats, ha acabat amb un etcètera, i jo voldria saber, per precisió, si dins d'aquest etcètera també hi queden inclosos els taxis?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font.

Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Gràcies Sr. síndic.

Quan diem transports públics, incloem també el taxi.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Carles Blasi.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, ens ha dit que les obres necessàries estan seguint el ritme adequat, i entre elles ens ha mencionat, doncs, el tram de la rotonda de la Margineda i el pont de Madrid. El que li preguntaria ara és si ens pot concretar quant de temps la rotonda de la Margineda estarà fora de servei? Perquè actualment ho està, justament a causa de les obres.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

La rotonda actualment que s'ha tret, suposo que en uns 15 dies tornarem a restablir la petita rotonda. I a partir d'aquí, estem treballant al costat per poder donar al setembre, -quasi bé jo diria que a finals d'agost- l'obertura al nou vial i a la rotonda ja ampliada.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Sí, ja de cara, doncs, no a un futur pròxim sinó potser vista la xarxa viària que tenim, doncs, de Sant Julià cap avall, demanar si el Govern té una previsió, ja que potser des de Sant Eloi cap avall, per situar-nos, més, de Sant Eloi a la frontera on tenim 2 carrils, si hi ha alguna previsió en un futur pròxim que aquest carril bus, si l'evolució és favorable, pugui arribar fins a la duana?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies Sr. síndic.

S'està treballant en totes les propietats que afecten aquest tros, bàsicament per poder eixamplar fins a 3 vies mínim tot el traçat des de la frontera fins a Sant Julià. Dic mínim perquè hi haurà punts en què serà una mica difícil de poder-ho fer, per la particularitat de la muntanya que hi ha un tall important. Però, realment a partir de la Renault cap amunt hi haurà 4 vies i d'aquell punt concret cap a baix també hi haurà 4 vies.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Doncs, continuariem amb l'ordre del dia, passariem al punt número 4.

4. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc

Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 21 de juny del 2006, relativa a les obres que realitza el Govern a l'entorn del pont romànic de la Margineda.

Fou registrada amb el número 745, i s'ha publicat en el Butlletí número 27/2006, del 21 de juny.

Sr. Francesc Casals teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Els darrers dies ha aparegut a la premsa algunes notícies preocupants en relació amb les obres que realitza el Govern a l'entorn del pont romànic de la Margineda, declarat monument d'interès cultural segons consta en la Llei 9/2003, del 12 de juny, del patrimoni cultural d'Andorra.

En relació amb les notícies rebudes a la premsa, i també aquest matí, he anat a veure jo mateix les obres.

Atesa aquesta situació, es pregunta al Govern:

Quines han estat les actuacions del Govern, en relació amb les obres que s'estan realitzant en l'entorn d'aquest monument, fins a la data d'avui?

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern, Sr. ministre de Cultura i Exteriors, teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Agraeixo aquesta pregunta, perquè dóna al Govern la possibilitat de donar a conèixer com a resultat de la reflexió que ha originat l'acabament en curs de les obres de millora de la carretera general 1 i de l'obertura del carril bus entre Sant Julià i Andorra prop de la Margineda, donar a conèixer, doncs, una actuació que ja s'ha començat i que voldria destacar que és l'establiment d'un pla integral i coherent destinat a restaurar i posar en valor tots els pont d'estil romànic que tenim al país. El de la Margineda, evidentment, l'altre medieval de Sant Antoni i, també, el pont Pla, el pont d'Engordany, el pont de la Tosca, dels segles XVII a XXI, i el pont dels Escalls, del qual encara no tenim datació.

Aquest projecte d'envergadura està encapçalat per un arquitecte català especialista català en monuments romànics, que ha restaurat diversos monuments de la Vall de Boi, Vall amb

característiques romàniques similars a les d'Andorra. Ell ja hi ha començat a treballar i aquest projecte concentrarà un dels esforços del Departament de Patrimoni durant els propers mesos. En aquest marc, també es preveu procedir a la reconstrucció científica de l'antic pont d'Aixovall, perdut malauradament durant els aiguats de 1982, que tot i que no constituirà un valor patrimonial, tindrà una alt valor interpretatiu, sobretot pel pont molt proper de la Margineda, tema que ens ocupa avui.

La majoria de les notícies que han aparegut a la premsa aquests dies i que motiven la pregunta, han assenyalat la col·laboració que s'ha establert entre 3 ministeris del Govern, el d'Ordenament Territorial, el de Medi Ambient i el de Cultura per la restauració i posada en valor del pont de la Margineda, com es va anunciar públicament, i totes les mesures preses responsablement en aquest sentit. Però, com a ministre de Cultura em satisfà, i ho he de dir, que ens preocupem genuïnament pels monuments del nostre passat, com el pont de la Margineda. Ja que això augura que la preservació del patrimoni per la qual tots hem de lluitar, esdevindrà una prioritat tant per la societat civil com per als polítics, tant o més que les prioritats de la societat moderna, que massa sovint, sobretot en la història europea d'aquests darrers cent anys, han entrat en contradicció amb el llegat del nostre passat.

El pont de la Margineda es va construir als segles XII i XIII, en un eix de comunicacions vertebrador del nostre país, relligant els camins de la Vall del Valira entre la Seu d'Urgell i França, particularment l'anomenat camí ral. Aquest camí ral va esdevenir per sobreimposició en el segle XX la carretera general 1 i, per tant, va desaparèixer deixant en desús el pont de la Margineda que ara restaurem i posarem en valor. La seva localització segueix sent, però, un punt neuràlgic de comunicació.

Per concretar encara més la resposta a la pregunta sobre quines han estat les actuacions del Govern en relació amb les obres que es realitzen en l'entorn del pont de la Margineda des de l'origen fins a la data d'avui, a saber donar una explicació cronològica de totes elles. El 14 de desembre de 1983, el Govern va aprovar el Pla viari de les Parròquies d'Andorra la Vella i Escaldes-Engordany, que contempla entre altres un nou vial pel marge dret del riu Gran Valira en el tram proper al pont de la Margineda. Aquest Pla preveia la construcció d'una rotonda circular a la carretera general número 1 a la zona del pont de la Margineda, així com la canalització completa del riu Gran Valira fins al nou pont de la Margineda. El traçat d'aquest vial del pla passava pel costat del pont vell. En base a aquests traçats es va signar el 16 d'abril de 1996 un conveni amb casa Molines per la

sessió de terrenys de la seva propietat. El 29 de desembre del 2000, el Consell General va aprovar la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme. El Govern va procedir, d'acord amb la Llei, a la preparació del Pla sectorial de noves infraestructures viàries.

Els primers resultats d'aquest treball d'octubre del 2001, van quedar integrats dins del projecte de definició de l'eix i límits d'edificació de les carreteres generals. Aquest treball va reduir l'afectació deguda a la canalització a la rotonda i al nou vial amb la finalitat de protegir el pont vell de la Margineda. En data del 14 de maig del 2003, el Govern va aprovar el Pla sectorial de noves infraestructures viàries a escala 1/5000, que fou publicat al BOPA número 44, del 23 de maig, i lliurat posteriorment als comuns per tal que es tingués en compte a l'hora de redactar els corresponents plans d'urbanisme parroquials. Aquest Pla no contempla una definició precisa de la rotonda de la Margineda, però sí el desplaçament del vial contigu al riu Valira a l'objecte d'evitar una afectació improcedent del pont romànic.

En data del 20 d'abril del 2005, el Govern va aprovar el Pla sectorial de noves infraestructures viàries a escala 1/1000, que fou publicat al BOPA número 38, del 4 de maig del mateix any, i lliurat posteriorment, també, als comuns perquè es tingués en compte a l'hora de redactar els corresponents plans d'urbanisme.

Aquests edictes de publicació al BOPA indicaven que el Govern examinaria les al·legacions, observacions i propostes respecte als plans d'ordenació i urbanisme parroquials que afectessin el Pla sectorial de noves infraestructures viàries, que presentessin els administrats durant la fase d'informació pública i durant el període de presentació d'al·legacions. El Govern no va rebre cap al·legació, observació o proposta en relació amb la rotonda de la Margineda, ja sigui d'estaments públics o privats.

En el projecte 26/2005 hi ha el contigu al riu Gran Valira, tram Santa Coloma-la Margineda, quarta fase d'enllaç de la Margineda que actualment s'està executant, s'ha realitzat en base a les definicions d'aquest Pla sectorial a escala 1/1000 i contempla totes les infraestructures i serveis que passen per aquest indret singular de la geografia andorrana.

La fase actual d'obres contractades a part de les infraestructures de serveis, col·lectors, galeria tècnica, xarxes de distribució de FEDA i STA, aigua potable i enllumenat públic, contempla la creació d'una rotonda en forma de vuit, que gràcies a la col·laboració dels propietaris veïns permetrà, una vegada acabades aquestes obres, la posada en

funcionament, com ha dit el ministre d'Ordenament abans, del carril bus entre Sant Julià i Andorra la Vella al setembre del 2006, i emprendre les obres programades de la fase de restauració i embelliment de l'entorn del pont romànic amb la col·laboració de tots els departaments del Govern implicats, (Urbanisme i Ordenament Territorial, Patrimoni Cultural, Patrimoni Natural i Medi Ambient), que han creat un grup de treball específic per aquest supòsit. També s'hi acaben d'implicar el Comú d'Andorra la Vella pel que fa a la neteja i l'adequació del camí existent de l'altre costat del riu Valira i que també hauria de poder-se restaurar.

El passat mes d'abril el Ministeri d'Urbanisme i Ordenament Territorial va trametre al Ministeri d'Afers Exteriors...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre perdoni, si pogués anar resumint una mica la seva intervenció, perquè ja ha passat el temps.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, sí, acabo les últimes intervencions.

Doncs, el passat mes d'abril el Ministeri d'Urbanisme i Ordenament Territorial va trametre al Ministeri d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació, el projecte d'aquestes obres a fi que el Departament de Patrimoni Cultural i Política Lingüística pogués donar el seu parer. En aquest projecte la carretera ja existent que passa amb una certa proximitat al pont, vist que com he dit es va fer sobre l'antic camí ral, i que ja es troba, doncs, dins del perímetre cautelar de 100 metres de protecció que preveu la Llei de patrimoni cultural per als monuments, es veu ampliada dins de la nova Rotonda de la Margineda. Vista aquesta ampliació, el Departament de Patrimoni Cultural i Política Lingüística va requerir la presentació d'un estudi d'impacte cultural, cosa que es va comunicar a l'empresa encarregada de fer l'estudi d'impacte ambiental...

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre per la seva resposta.

El Sr. Juli Minoves:

És que Sr. síndic, hi ha una sèrie d'actuacions i no hauré contestat a tota la pregunta.

El Sr. síndic general:

Malauradament i per desgràcia de tots els presents aquí, tenim un Reglament que ens obliga a tots a seguir-lo, ja intentem de ser magnànims amb el temps, la veritat és que està per sobre del seu temps i estàvem donant-li aquest últim minut de conclusió. Si vol ser molt breu amb cinc segons.

El Sr. Juli Minoves:

Molt bé, potser amb les preguntes podré acabar d'explicar.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre.

Doncs, passariem al torn de rèplica.

Sr. Francesc Casals és el vostre torn.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

A mi no em sabia greu que continués perquè fins ara he tingut dret a tota una lliçó d'història amb les explicacions, però referències a la Llei de patrimoni cultural que és el que jo esperava, tot just començava ara. Bé, ja intentarem fer alguna repregunta perquè me les pugui donar.

Vull dir que per a mi la sorpresa ja no és que em contesti el ministre de Cultura, que és normal tractant-se d'un monument històric; però aleshores clar, jo pensava que totes les referències que vostè em faria serien sobre la Llei de patrimoni cultural, i veig que bé, potser les havia deixat pel final, però de moment no me les ha fet.

És que a mi el que em preocupa al fer la pregunta, tothom ho haurà entès, -ja dic per la premsa i a més a més anant-lo a veure allà *in situ*, -el que em preocupa és el tractament que s'està donant a l'entorn d'un monument nacional com és el pont de la Margineda. La Llei del patrimoni cultural que vostè em deurà contestar després, -però jo entenc que no es respecta-, donava al Govern 2 anys per marcar, per definir els entorns de protecció, -em sembla que són 65 monuments i béns d'interès cultural que estan al catàleg, per tant aquí d'entrada, el Govern ja no ho ha fet almenys en aquest cas concret ja no ho ha fet-, però en qualsevol cas hi ha una transitòria d'aquella Llei que diu que mentrestant els entorns de protecció són d'un mínim de 100 metres de radi. Aneu-hi al pont de la Margineda i veureu que en tot cas són centímetres que hi ha entre el formigó i l'obra vella, no hi ha 100

metres, n'hi ha un. Per tant, la meva preocupació al fer la pregunta és aquesta.

Després, ara vostè al final m'estava dient que van demanar un estudi d'impacte a l'empresa. A veure, la Llei diu que el Govern abans d'adjudicar qualsevol obra pública d'envergadura ha de tenir del Ministeri de Cultura, o sigui de la mateixa Administració, un informe que és preceptiu, en qualsevol cas. Suposo que si avui no m'ho aclareix li hauré de fer una demanda d'informació per veure aquest informe, però jo tinc constància que no existeix, que no n'hi ha.

Per tant, aquí estem actuant per un vial nou del qual abans hem cantat els beneficis i ja estarem d'acord, però és clar una cosa no té perquè ser incompatible amb l'altra. I aquest tractament a un monument, -com és el pont de la Margineda, que a part de ser un monument nacional, doncs, és una de les joies del romànic civil, no sols d'Andorra sinó de bona part d'Europa, i això qualsevol tractat documentat li dirà-, em sembla un tractament indigne de l'Administració que té la responsabilitat de fer les carreteres noves però també de preservar el patrimoni cultural.

Jo li he de confessar que fa uns dies, aquí, fa unes sessions de Consell, concretament quan es va votar el crèdit extraordinari per la compra dels frescos de Santa Coloma, al sentir sobretot el Grup Parlamentari Liberal i el Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, també, defensar aquella compra, personalment vaig tenir la sensació que almenys hi ha un tema sobre el qual segurament ens entendríem que és això, la identitat nacional, els símbols nacionals i *inclús* el sentiment nacional. Doncs ara estic veient que no. Estic veient que ens interessa molt d'anar a comprar, que no ho rebutjo, al contrari, d'anar a recuperar els frescos de Santa Coloma i Berlín, amb foto inclosa, que també tenim foto d'una recuperació d'una còpia del Manual Digest de la qual me n'alegro més que ningú, però que d'un monument que el tenim allà, que a demés els experts si vostè té aquest estudi que em diu, li hauran dit que segurament no aguantarà el pròxim aiguat amb les obres que s'hi han fet a la vora. És clar un pont que fa 900 anys que aguanta tots els aiguats que li passen per sota i per sobre, i que no aguantarà el pas del nou impuls és dramàtic també. És dramàtic, home!

(Se sent riure)

Per tant, insisteixo en què no compartim el que són signes d'identitat nacional o de caràcter nacional, ja no m'hi estendré gaire. Però sí que és veritat, -i ja li parlo més com a ciutadà que no pas com a conseller de l'oposició-, és veritat que a alguns ens omple de ràbia i d'impotència veure aquest tractament; perquè

resulta que encara hi ha molta gent en aquest país que a demés dels valors que té, que no són forçosament els que vostès han detallat com especificitats d'Andorra, per exemple l'acomiadament lliure o la protecció fiscal de l'església catòlica, que vam aprovar ahir a la tarda com una part de la tradició andorrana...

El Sr. síndic general:

Sr. Casals si és pogués centrar, perquè el temps el tenim malauradament exhaurit ja una mica per part de tots.

El Sr. Francesc Casals:

Acabo Sr. Síndic, tres segons només per dir que contràriament a això, som una pila, però una pila que a demés d'aquells valors, tenim unes altres referències tan senzilles com aquesta casa, aquest armari o el pont de la Margineda, i el que s'està cometent allà és simplement, i des del punt de vista del monument, una salvatjada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Casals per la seva intervenció.

Sr. ministre el vostre torn de dúplica.

El Sr. Juli Minoves.

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Miri, jo el sorprendré perquè li diré que em sembla que estem d'acord en moltes coses. En el que no estem d'acord és amb dir que el tractament que hem donat a aquest monument és indigne. En això no hi estic d'acord, perquè si fos tan indigne, vostè com moltes altres persones, quan hi va haver el període d'al·legacions al BOPA obert a tothom l'hauria pogut fer. Vostè i altres organismes que en aquell moment no hi van pensar, a l'abril de l'any passat. Llavors, el tractament que s'ha donat a aquesta situació em sembla que és la correcta, la que procedia.

Jo estava just, és veritat, explicant en aquell moment quin és el procediment que s'ha seguit per aquest pont en matèria de protecció cultural. És a dir, a l'abril ens va comunicar el Ministeri d'Ordenament Territorial al Departament de Patrimoni el projecte d'aquestes obres perquè poguéssim donar el nostre parer. Nosaltres vam veure que la carretera que ja existia estava dins del perímetre cautelar de cent metres, i que hi havia una ampliació perquè la rotonda s'ampliava. Llavors, amb aquesta ampliació

vam dir que era necessari, tal com diu la Llei, una presentació d'un estudi d'impacte cultural, cosa que es va comunicar, doncs, a l'empresa encarregada de fer l'estudi de l'impacte ambiental perquè ho inclogués dins del seu treball. L'estudi presentat que va fer aquesta empresa era molt complert en l'apartat ambiental, però no entrava suficientment en l'apartat cultural de les obres, de fet gairebé gens. I aleshores davant d'aquesta situació, vist que havíem demanat l'estudi d'impacte cultural que era preceptiu per la Llei, però que realment dins de l'estudi no hi havia gran cosa, vaig organitzar al maig una trobada amb el ministre d'Ordenament Territorial juntament amb els nostres tècnics respectius, per mirar d'examinar quines obres s'havien de fer i assegurar davant l'imminència dels treballs, que els criteris que determinés Patrimoni fossin observats.

He de dir que el ministre Pons es va mostrar disposat a cooperar amb tot el que calgués, i vam acordar en el decurs d'aquella reunió, en la qual hi havia els dos ministres i els tècnics, la creació d'una comissió interministerial entre els ministeris d'Urbanisme i Ordenament Territorial, Turisme i Medi Ambient i Afers Exteriors, Cultura i Cooperació per preparar la restauració del pont romànic de la Margineda i del seu entorn, i assegurar així aquest gaudi de monument i la seva protecció. I les mesures van ser molt concretes. Vam decidir primer, d'antuvi, per començar, la instal·lació d'una tanca de protecció prohibint l'accés al monument a una distància prudencial, i també hem instal·lat tanques a l'exterior de l'obra amb reproduccions fotogràfiques del pont durant tot el període per conscienciar a la gent i posar en relleu el monument que es restaurarà ben aviat. També hem fet un seguiment periòdic de l'obra per part dels tècnics, tal com diu la Llei del patrimoni cultural dels departaments de Patrimoni Cultural i Política Lingüística. Per part nostra, doncs, el seguiment el realitza la cap d'àrea d'Inventari i Conservació que hi assisteix gairebé diàriament, i també he de dir que jo mateix i el ministre Pons ens hi hem desplaçat en algunes ocasions. Una restauració dels marges del riu, a tocar del pont amb talussos vegetaltzats, adaptats al gaudi del monument. També l'estudi i restauració de la vegetació existent, d'acord amb els valors naturals, culturals i històrics de l'entorn. S'ha de dir, doncs, que la vegetació que hi ha en aquests moments no correspon a la que hi havia històricament i que alguna està fent acció sobre el pont mateix ja que creix directament de sota el pont i per tant s'hauria de netejar. Neteja i restauració del camí ral. Senyalització del monument i adaptació del mobiliari urbà, d'acord amb els criteris de cultura. La restauració arquitectònica i l'enllumenat del pont

romànic de la Margineda amb els criteris més avançats en matèria de conservació. I finalment la instal·lació a dins de la mateixa rotonda, d'una escultura d'un nou autor reconegut que estigui en relació amb el monument i el seu entorn.

També...

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre, pel seu torn. Ho lamento, però el tema és prou interessant i veig, doncs, que per la intensitat dels oradors i dels ponents segurament donaria molt més de si, potser ho hauríem d'haver fet amb dos preguntes.

El Sr. Juli Minoves:

Doncs, molt bé, moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Doncs, ha acabat el temps de dúplica, passàrem a les repreguntes.

Sr. Francesc Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Primer a la primera pregunta vull demanar un aclariment, quan parla del mes d'abril, parla del mes d'abril d'aquest any?

El Sr. Juli Minoves:

Sí, sí, parlo del mes d'abril d'aquest any.

El Sr. Francesc Casals:

Bé, aleshores la meua repregunta és la següent: una obra que s'està construint, que està adjudicada des de ves a saber quan! I per tant, s'està construint des de bastant abans de l'abril del 2005, el ministre em diu que el preceptiu informe vol dir abans d'adjudicar, de començar una obra, vostè l'ha encarregat i l'han fet a l'abril quan la carretera ja tocava el pont de la Margineda, és això?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre.

El Sr. Juli Minoves:

Perdoni, el preceptiu informe no l'ha d'encarregar el ministre de Cultura. El preceptiu informe l'ha de fer l'empresa i l'ha de fer el que fa les obres. El que jo he

dit és que durant el mes d'abril vam rebre de part del Ministeri d'Urbanisme i Ordenament Territorial el projecte d'aquestes obres. És a dir, no l'havíem tingut abans. El vam rebre, ens el van enviar, ens el van fer passar, i aleshores al veure el projecte, vam veure que efectivament calia un informe d'impacte cultural que no teníem. En aquell moment s'estava fent l'informe d'impacte ambiental i, per tant, l'empresa adjudicatària que és la que té l'obligació d'acord amb la Llei del patrimoni cultural de presentar aquest informe, no l'havia presentat, i doncs vam demanar que s'incloués. Ho van intentar però realment el que van presentar a nivell cultural era molt poqueta cosa. Eren uns paràgrafs o un paràgraf a dins de tot el seu informe medi ambiental i, per tant, vam dir, bé a partir d'aquí hem de prendre una acció i ràpida, perquè no han complert completament el que es demanava i, per tant, vam fer aquesta reunió i vam crear aquesta comissió interministerial. Vam actuar amb la pressa necessària a partir del compliment de la Llei.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi ha alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Francesc Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Per tant, el Govern no sé si el ministre de Cultura o el d'Ordenament del Territori o el que sigui, és igual, però va adjudicar i realitzar una obra, set o vuit o deu o quinze o vint mesos abans de tenir l'informe del Ministeri de Cultura. Per tant, no m'estranya que el resultat sigui el que és.

Sr. ministre, la meua repregunta és la següent: constatant com us he dit en l'exposició, que no estem a cent metres del vial, sinó que estem a un metre. I perdoni que li digui tot passant, que a mi no em serveix d'excusa que la carretera anterior estigui dins del perímetre, si no ens serveix per corregir els errors, doncs, el país va cap endarrere i no cap endavant. A mi això no em serveix d'excusa. Jo li parlo de l'obra que estem fent ara. I li pregunto al Sr. ministre de Cultura si es veurà amb cor, com es veurà amb cor de fer-li respectar a un particular els entorns de protecció dels monuments romànics, etcètera, amb aquesta actuació del Govern, insisteixo, a un metre del monument original?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, moltes gràcies.

No només repetir perquè ho ha tornat a dir el Sr. Casals que era un informe del Departament de Cultura. No és un informe del Departament de Cultura. És un informe que ha de fer l'empresa adjudicatària, i que en aquest cas va ser realment molt limitat. El Ministeri de Cultura d'informe, en aquest sentit, no n'ha de fer cap. I pel que diu del Ministeri d'Ordenament, l'adjudicació es va fer a l'abril o al maig d'enguany. Per tant, correspon bé al temps en el qual, doncs, se'ns va avisar de part del Ministeri d'Ordenament Territorial. No als 16 mesos que vostè esmentava abans.

Llavors diu la Llei que "mentres no es dictin els decrets de limitació corresponents...", i aquíestic d'acord amb el Sr. Casals, que realment s'ha de fer una tasca per delimitar aquests perímetres de protecció. En vam adjudicar uns quants que en aquest moment estem revisant, que hi ha una desena d'adjudicats, i tenim més de cinquanta monuments. I realment és una tasca important. El consell assessor de Patrimoni Cultural ja va dir en el seu dia que aquesta tasca seria impossible de fer en dos anys. Jo la veritat és que me l'he trobat gairebé començada sí, evidentment, perquè el meu predecessor amb molt bon criteri en va encarregar ja 10, etc., però si els anem encarregant a nivell, doncs, d'edictes serà molt difícil. I el que vull és crear un grup de treball a dins mateix del Ministeri per realment delimitar en un o dos anys tots aquests entorns de protecció. Però en tot cas, diu la Llei: "mentres no es dictin els decrets de delimitació corresponents, no es pot fer cap nova construcció ni cap ampliació de volumetria en els entorns de fins a l'apartat 1, sense l'informe favorable previ dels serveis de Patrimoni Cultural, -com ho ha dit vostè-, un cop es dictin els decrets esmentats s'aplicaran els criteris que s'hi estableixin".

El Ministeri de Cultura ha donat l'autorització perquè hi ha hagut aquest informe. L'informe per això és incomplet, i com que l'informe és incomplet i no és bo, no és suficient, el que hem dit, vist que hi havia la urgència d'acabar aquestes obres perquè el carril bus entrés en funcionament al setembre, és que controlem les obres al dia a dia, vetllant perquè el que es faci al pont de la Margineda sigui el que correspon a un monument d'aquesta categoria...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Juli Minoves:

El que li puc assegurar és que els nostres tècnics que són tècnics de qualitat així ho faran.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre per la seva intervenció.

El Sr. Carles Blasi havia demanat la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, finalment, doncs, el ministre ha admès que el Govern està incomplint la Llei de patrimoni cultural. Independentment de qui es tractava de fer l'informe, és que n'havia d'informar, i n'ha informat favorablement sense que s'hagués fet els passos escaients. El que voldria preguntar ara és si també s'està incomplint el Reglament per la realització de treballs i activitats que modifiquen l'estat actual del terreny, que estableix que els projectes de titularitat pública, -com són la construcció o l'ampliació de carreteres-, s'han de sotmetre a una valoració d'impacte ambiental? I en aquests casos, també, el projecte està sotmès a un període d'informació pública.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Carles Blasi per la seva pregunta.

Sr. ministre.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, Sr. síndic.

Jo només vull reafirmar que no s'ha incomplert la Llei del patrimoni cultural. Al contrari, és a dir al moment que se'ns va passar el projecte, vam demanar que hi hagués aquest informe, que no l'ha de fer el Ministeri de Cultura. Aquest informe se'ns va presentar, i a nivell cultural no era bo. I per tant, vam dir, doncs, molt bé, actuem i preparem que l'obra estigui ben feta a nivell de la realització. Però l'informe hi va ser. L'únic que l'informe no era bo perquè es va incloure en un informe d'impacte ambiental i la part cultural era realment molt mins.

En tot cas, per la resta de la pregunta, a mi em sembla que seria més aviat el ministre d'Ordenament el que tindria la possibilitat de respondre perquè concerneix doncs la...

El Sr. síndic general:

Perdó. Sr. ministre si us sembla de guardar una mica l'ordre ja que ens passem una mica del temps. Em sap greu, però bé, no hi puc dir gran cosa, però deixeu-me almenys que us doni la paraula. Cosa que també em fa una mica de plaer quan estic aquí.

Jo el que demanaria és de recentrar-nos amb el punt previst de la pregunta concreta. Doncs, si alguna cosa fa referència amb el seu ministeri, doncs, que es doni per contestat, i si no, doncs, realment que faci part d'una altra repregunta quan li toqui al ministeri corresponent. Doncs si vostè creu que pot aportar alguna cosa a la pregunta, Sr. ministre, doncs, té la paraula. I si no, doncs, passàrem a alguna altra repregunta, o que la formulin d'una altra manera.

Gràcies.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, pregunto al Govern, independentment del qui la vulgui contestar, si s'està incomplint, -com crec, penso que s'està incomplint-, el Reglament de modificació del terreny que diu que un projecte d'aquestes característiques havia d'haver estat exposat a informació pública, per tant amb un avís al Butlletí Oficial, el qual jo no he vist.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, si vol respondre el Sr. ministre d'Ordenament del Territori també té la paraula. Només faltaria.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Bé, aquest és un projecte en el qual s'han fet tots els passos que s'havien de fer, i jo penso que s'ha fet tal com s'havia de fer. No crec que entri dins d'un moviment de terres com vostè està dient, és una ampliació.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Ricard de Haro havíeu demanat la paraula o... perdoni, Sr. Francesc Casals, teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. ministre d'Ordenament del Territori no s'ho ha anat a mirar allò d'allà. Si diu que no hi ha hagut

moviment de terres és que no s'ho ha anat a mirar. Jo repetiré una repregunta que no m'han contestat fa una estona, que és si el Ministeri de Cultura o al que li correspongui, més igual, és veurà amb cor a partir d'ara, -com em demanava un veí d'Escaldes l'altre dia, concretament a Engolasters-, de fer complir els entorns de protecció a algú que hagi anat a mirar, -i que insisteixo-, una rotonda que no és una catàstrofe natural que li ha caigut al pont, sinó que és una decisió del Govern de fer-la aquí i no allà, està a dins, tocant el pont vell, del perímetre de protecció. Amb quina legitimitat demanem als particulars que compleixin l'entorn de protecció? Acabo Sr. ministre, insisteixo en dir-li que vostè, és veritat i segurament és normal que no hagin tingut temps de determinar els entorns dels 65 monuments perquè és una feïnada, però li repeteixo que la transitòria de la Llei diu que mentrestant tots els entorns són de 100 metres.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, certament, a mi em sembla que la Llei és una Llei que l'ha de complir tothom. El Govern la fa complir. La voluntat del Ministeri de Cultura, i aquí em sembla que la compartim tots els grups d'aquesta Sala independentment que hi pugui haver una diferència amb aquesta situació o no, però realment és una Llei bona, és una Llei estricta, una Llei que s'ha de complir. Aquí no hi ha cap construcció que s'hagi fet, s'ha fet una petita ampliació de la carretera per fer-hi passar aquest carril bus. I a més el Patrimoni segueix aquesta obra dia a dia.

Per tant, amb tota la legitimitat del món, aquesta Llei s'ha aplicat. Estem al començament d'aquesta aplicació del Patrimoni cultural. Té algunes dificultats, però jo li asseguro que la meua voluntat com a ministre de Cultura, és que aquesta Llei es compleixi fins al final amb totes les seves conseqüències.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Doncs, continuariem amb el punt...

Sí, perdó, Sr. Josep Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

A mi m'agradaria saber, Sr. ministre, perquè m'ha semblat que no ha contestat a la pregunta que se li ha posat. Si realment hi ha 100 metres, -perquè diu que es respecta la Llei-, si exactament hi ha 100 metres entre el pont i l'obra?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre.

El Sr. Juli Minoves:

No, no hi ha 100 metres entre el pont i l'obra, perquè justament, la carretera que existeix segueix l'antic camí ral, i per tant passa per allí on passava l'antic camí, que era a proximitat del pont.

Doncs, s'ha ampliat aquesta carretera. No hi són els 100 metres, però la Llei s'ha seguit en tot el seu procediment. És a dir, en el moment que vam estar informats al Ministeri de Cultura d'aquesta obra i com es faria, hem demanat el preceptiu informe. L'informe no ens ha satisfet, i per tant, hem creat al Ministeri d'Ordenament Territorial un grup de treball per assegurar que l'obra es faci d'acord amb aquest monument.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Casals havíeu demanat la paraula per preguntes?

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, a mi m'agradaria que contestéssiu les preguntes, i si no ho vol fer, digueu-nos-ho. Però no em torni a dir que la carretera existent està a 100 metres perquè ja ho sabem. I no és d'això que estem parlant. Estem parlant de l'obra. En aquest moment s'hi està tirant formigó cada matí, i que està a menys d'un metre del pont vell. És d'això que estem parlant. El que va fer la carretera en el seu moment la va fer com va poder, i com li va semblar, i mala sort.

Vostè creu que tirant el formigó on l'esteu tirant, esteu complint la Llei i l'entorn de 100 metres de protecció d'aquell pont, si esteu a menys d'un metre del pont vell?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre.

Si preferiu que la contesti el ministre d'Ordenament del territori no hi ha cap inconvenient.

El Sr. Juli Minoves:

No, no tinc cap inconvenient tampoc en contestar-la. No està a un metre del pont vell. Això ho puc assegurar. No està a un metre. I a més hi hem fet posar... Sr. Casals, estem més lluny d'un metre del pont vell, i a més hi ha una balla de protecció que impedeix l'entrada al pont. Per tant, no estem a un metre del pont vell.

I després, a nivell de les obres, la gent de Patrimoni Cultural hi està anant cada dia per verificar que les obres es fan d'acord amb aquest monument, i amb les necessitats d'aquest monument. Jo tinc confiança amb els meus tècnics. Són gent que s'hi dediquen des de fa anys i que hi entenen, i penso que realment la feina que s'està fent o que es farà, complirà tot el que requereix aquesta Llei.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Casals havíeu demanat la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Dos coses. Vostè té confiança amb els seus tècnics. Només faltaria. Llavors si en té tanta, demaneu-los-hi com se'ls rep a estones quan van a fer fotografies en aquella obra. Això d'una banda.

I de l'altra, d'acord, doncs, no estem a un metre. Digui'm a quina distància estem, si us plau, del pont vell?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre.

Respon el Sr. ministre d'Ordenament, si li sembla bé al Sr. Casals que ha fet la repregunta?

Sí?

Molt bé, Sr. ministre d'Ordenament teniu la paraula.

El Sr. Manel Pons:

Gràcies Sr. síndic.

No sé si vostè ha estat al pont de la Margineda, no sé si vostè hi ha estat al pont. Perquè llavors el metre és un metre molt curt...

El Sr. Jaume Bartumeu:

Qui posa les preguntes aquí, Sr. síndic?

El Sr. síndic general:

De totes maneres, a mi si em permeten, m'agradaria, doncs, que centrés el debat el síndic, que per això em pertoca. Es formula una repregunta, es fa la contesta i si no és escaient es reformula una repregunta per entendre millor el que no s'ha entès. I el formulari del Reglament en el moment que es va fer, justament anava, doncs, en aquest esperit, com tots els consellers aquí presents i ministres sabem. Doncs, hauríem de mirar d'evitar el diàleg, ja que el format d'aquestes reunions no són a nivell de diàleg. Malauradament, segurament fóra més divertit pels que ens escolten, també poder-ho fer, però malauradament no es pot fer.

Doncs, ens centrarem simplement amb la repregunta i la contesta, i perdoneu que sigui una mica insistent, però el temps estipulat és d'un minut per a les dos coses, malgrat sempre es doni una mica de marge.

Doncs, si sou tan amables simplement de contestar a la pregunta.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies i perdoni Sr. síndic, no era la meva intenció.

L'única cosa que dic és que hi ha dos temes allà. Un tema és el pont romànic i l'altre tema és el que acompanya el pont romànic. L'aparell que acompanya el pont romànic, evidentment, com diu el Sr. Casals està a un metre. El pont romànic, com a mínim, està a 40 metres o a 50 metres del que estem fent.

Evidentment, ara s'estan fent les obres, i per fer les obres hi ha d'haver una sèrie de proteccions, i ell potser ha vist que estan allí. Però totes les obres s'estan fent, com a mínim, del pont, no de l'acompanyament del pont que això no és romànic, sinó que és una paret d'acompanyament, això està com a mínim a 40 metres del pont, com a mínim, i no he anat a mesurar-ho.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Vicenç Alay havíeu demanat la paraula?

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, abans era una contesta del ministre Sr. Minoves. Ha comentat que quan es va publicar el pla viari sectorial no s'havia produït cap al·legació. De tot el que s'està comentant, queda clar que hi ha una Llei que estableix un perímetre per defecte de 100 metres, que si s'hagués fet hi hauria un perímetre de protecció establert especialment per a cada monument, però que no s'ha fet.

Jo el que dic és que... bé, primer de tot he de dir una altra cosa, que el Govern suposa que tots els serveis, departaments, etc., serveixen a cadascun per a la finalitat que se'ls hi ha estat encomanada. Llavors jo em demano si encara que no s'hagi fet cap al·legació des d'un particular o cap col·lectiu, no creu el Sr. ministre o el Govern, que els serveis del Govern encomanats de vetllar pel patrimoni cultural, ells mateixos haurien d'haver imposat de fer les al·legacions internes que corresponen o bé imposar les línies a seguir per poder respectar la Llei pel que toca al patrimoni cultural?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre.

El Sr. Juli Minoves:

La veritat és que estic d'acord amb el que diu el Sr. Alay. Jo penso que sí, que en aquell moment potser s'hauria pogut fer. Però realment estem a l'inici de l'aplicació d'una Llei d'una certa complexitat i d'una Llei molt estricta, -que recordo que va ser el Partit Liberal que la va proposar i que la va fer aprovar-, una Llei estricta en matèria de patrimoni. I estem al començament d'aquesta aplicació. A mi em sembla que en el futur, en el cas que hi hagi edictes d'aquesta mena, es faran al·legacions pertinents per part del Ministeri de Cultura, i crec que aquí té raó el Sr. Alay.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Sr. Francesc Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc li volia presentar disculpes Sr. síndic, perquè hem començat un diàleg i no em tocava, aquest s'ha fet de més.

Per tant, Sr. ministre, provisional o definitiu, la paret o no la paret, l'obra definitiva quedarà dintre del perímetre de 100 metres de protecció del pont?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Casals.

Sr. ministre.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, la mateixa carretera que hi ha ara ampliada quedarà dins del perímetre de 100 metres on estava fins ara; sí, certament.

El Sr. síndic general:

Sr. Vicenç Alay havíeu demanat la paraula?

El Sr. Vicenç Alay:

Com a complement d'aquesta pregunta demano: es planteja el Govern per a més endavant, -perquè estem parlant de la urgència de donar compliment a aquest carril bus-, replantejar aquesta cruïlla, o bé donem per fet que els perímetres de protecció els dicten les excavadores, el formigó i l'obra pública en general?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Miri, jo espero i de veritat ho espero, que puguem treballar amb la suficient diligència per poder fer aquests perímetres de protecció en un temps relativament prudencial.

És a dir, que se n'han demanat uns quants per edicte, que s'han rebut, doncs, els informes dels arquitectes, s'hi està treballant des de Patrimoni per veure que s'adeqüin tots als criteris de conservació de tots els monuments que de moment s'estan definint. I després, també, es crearà aquest grup de treball, molt aviat, perquè la veritat és que em sembla important que siguin els mateixos tècnics que redirigeixin totes les prioritats a nivell de patrimoni per fer aplicar aquesta Llei, i el primer és tenir aquests entorns de

protecció. Realment és una voluntat política important.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi ha alguna altra repregunta?

Doncs, continuariem amb el punt número 5.

5. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Josep Dallerès Codina, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 20 de juny del 2006, relativa a la modificació del pla d'estudis de l'Escola Andorrana.

Fou registrada amb el número 746 i s'ha publicat en el Butlletí número 27/2006, del 21 de juny.

Exposa la pregunta el Sr. Josep Dallerès.

Teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

El divendres 16 de juny, la premsa del país es feia ressò del nou pla d'estudis per a l'Escola Andorrana que entrarà en aplicació a partir del proper mes de setembre. A la lectura, però, dels diferents articles, no acaba de quedar molt clar quines motivacions estaven a la base o estan a la base de la modificació proposada amb tanta celeritat.

Les paraules de la ministra quan diu que l'objectiu, -parlo de les paraules que portaven els diaris-, és "dotar els alumnes d'eines suficients perquè puguin estudiar en qualsevol país d'Europa", ens semblen força raonables i les podem compartir. Puc afirmar, fins i tot, que les compartim. En canvi, el conjunt d'explicacions que hem pogut llegir a la premsa, -i cito sempre a la premsa-, quant als canvis que es duran a terme en les diferents assignatures no s'acaba d'entendre del tot.

Hem de suposar que la modificació és fruit d'un estudi acurat que basant-se en un anàlisi crític del sistema, o en un anàlisi crític del seu funcionament, en diagnostica alguna possible mancança o disfunció que pot posar en entredit l'assoliment d'uns objectius predeterminats i, en conclusió, proposa solucions per tal de corregir-ho.

Sobta, però, la forma en com aquesta modificació del pla, o aquest canvi, es du a terme, sense que, sembla ser, el personal docent que l'ha de fer possible, o els

pares dels alumnes que l'han de seguir n'hagin estat directament informats.

És per l'exposat que demano al Govern:

Per quines raons s'ha dut a terme tal modificació del pla d'estudis de l'Escola Andorrana sense que els actors directament implicats, sembla ser, (pares, personal docent) n'hagin estat degudament informats?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Dallerès.

Respon pel Govern, sí Sra. ministra teniu la paraula.

La Sra. Roser Bastida:

Gràcies Sr. síndic.

La millora del Pla d'estudis de batxillerat de l'Escola Andorrana ve motivada pels aspectes següents.

Primer. La reflexió i l'experiència assolida arran de l'aplicació dels programes de batxillerat des de la seva creació l'any 1995.

Segon. Les deteccions realitzades pels serveis tècnics del Ministeri, concretament l'àrea d'ordenament curricular i l'àrea d'inspecció i avaluació educativa i les propostes de millora corresponents.

Tercer. L'evolució de la pròpia societat, les recomanacions a nivell europeu i les demandes realitzades pels propis alumnes, pares, professors i equips directius.

I quart. La política en matèria educativa del Govern en la formació dels joves en noves tecnologies, en l'aprenentatge de les llengües i en la promoció de la identitat andorrana.

L'objectiu del Govern és dotar els alumnes d'eines, i capacitar-los per poder seguir estudis superiors amb les millors garanties d'èxit, i a ser possible, que puguin escollir el màxim de centres d'ensenyament superior i universitats d'Europa.

Pel que fa al procés de comunicació, en el transcurs de la meua visita al centre de batxillerat el 28 de novembre del 2005, i recollint també les seves demandes, vaig anunciar tant als equips directius com als ensenyants com als pares, que des del Ministeri treballaríem en aquesta línia de millora del Pla d'estudis.

Una vegada aquestes millores aprovades pel Govern el proppassat 14 de juny, havíem establert un calendari d'informació que s'està complint escrupolosament. El dia 15 de juny, jo mateixa amb els directors i serveis concernits, ens vam reunir a l'escola de batxillerat amb tots els professors per tal d'informar-los directament de les millores del Pla

d'estudis aprovades. I a més, us puc ben assegurar que em van manifestar en general la seva satisfacció pels canvis aportats.

Seguint el mateix pla de comunicació, el dia 19 de juny, els tècnics d'ordenament curricular i els inspectors de l'àrea d'inspecció i avaluació educativa van presentar també els programes a tots els professors. I ara està previst entre el 19 i el 30 de juny, així com la primera setmana del mes de setembre, el desplegament dels programes a través dels departaments de l'Escola Andorrana.

Pel que fa als pares, s'ha utilitzat i s'estan utilitzant els mecanismes i canals de participació que tenim establerts i que són, d'una banda les reunions mensuals fixades amb l'associació de pares, la darrera va tenir lloc el dia 6 de juny, i se'ls va comunicar que en la reunió del 4 de juliol, s'informaria de tots els nous projectes de cara el curs vinent. Després de les reunions trimestrals de la Junta d'Escola, la propera té lloc justament demà, i em consta que el primer punt de l'ordre del dia tracta dels canvis del Pla d'estudis del batxillerat. I també, el darrer Consell de les escoles, el passat 23 de gener, es van tractar temes relatius a les modificacions del Pla d'estudis de batxillerat, i en la propera reunió que ha de tenir lloc a l'inici del curs vinent, es presentarà el projecte complet i aprovat pel Govern.

I finalment, pel que fa a la difusió general, a més d'una roda de premsa específica amb els mitjans de comunicació, s'ha publicat el nou Pla d'estudis a les pàgines webs del Centre educatiu de batxillerat i també de l'àrea d'inspecció i avaluació educativa.

Crec que els motius de les millores, o com a mínim s'ha intentat explicar adequadament, i el pla de comunicació s'ha fet també el més correctament.

En aquest sentit, també, aprofito per agrair des d'aquí, la col·laboració que en tot moment he tingut de les associacions de pares i dels diferents col·lectius d'ensenyants i tècnics, en la implementació dels projectes que estem portant a terme des del Ministeri d'Educació i Formació Professional, entre els quals hi ha el Pla d'estudis de l'Escola Andorrana.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra per la seva intervenció
Sr. Dallerès teniu el vostre torn de rèplica.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en primer lloc dir que compartim totalment, -de fet ja ho posava a l'exposició de la pregunta-, els

objectius, i en particular els objectius, que tots els alumnes de l'Escola Andorrana puguin cursar estudis superiors a qualsevol país en qualsevol idioma; en qualsevol sabem que no, sabem que són limitats. Però, en aquest aspecte hi estem totalment d'acord, i així ja ho vam manifestar en el seu dia quan es va parlar, no concretament d'aquest tema, però de tot el tema d'educació a la Comissió.

El que sí que ens ha semblat precipitat, i he anotat les dates, doncs: 14 passa pel Govern, 16 llegeixo als diaris, entro la pregunta el dia 20, veig que hi ha una part de la informació que sí que estava feta, però que l'altra, en tot cas, encara no estava feta. Constato i me l'ha crec, Sra. ministra, que això ha estat fet, doncs, durant i seguint el termini que ens ha donat. Tot i que ens sembla que és una mica precipitat. En particular, potser, perquè segons el que es va llegir a la premsa, això tocava, la posta en aplicació del Pla, afectaria aproximadament uns 130 o 140 alumnes el curs que ve. Pensem que hauria sigut oportú, en tot cas, concretament amb els pares d'aquests, que sí que hi hagués hagut un treball, potser anterior, de preparació, i s'hagués evitat el tema aquest.

De totes formes, si mai hi hagués algun problema, ja li dic que el mes de setembre, doncs, ens tornariem a trobar, però en aquest cas a la Comissió.

No tinc res més a dir Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Dallerès.

El seu torn de dúplica Sra. ministra.

La Sra. Roser Bastida:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només precisar que pel que fa als pares, en ser temes estrictament curriculars, s'ha portat un treball molt més acurat amb el que són els professors, perquè són ells que finalment han d'aplicar els programes. I els pares se'ls ha informat a través de les diferents juntes i mecanismes, i pensem que s'ha fet de manera adequada. A més a més, se sabia, també, que era un treball que s'estava portant a terme.

Fer una informació prèvia abans del 14 de juny, moment en què no estava aprovat pel Govern, tampoc ens va semblar que era massa correcte, i per això s'ha seguit aquest calendari amb un pla de comunicació molt acurat i molt pautat.

I pel que fa al setembre, de la mateixa manera que l'any passat vaig demanar de comparèixer davant de la Comissió Legislativa d'Educació, aquest any també ho faré, i entre els projectes que tinc la intenció de portar a terme i informar, evidentment, hi figurarà

aquest, que a més a més no és un projecte final, perquè s'està treballant amb batxillerat, però paral·lelament també s'està fent amb tot el que és la segona ensenyança i la primera ensenyança.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Entraríem, doncs, al torn de repreguntes.

Hi ha alguna repregunta?

No hi ha cap repregunta?

Doncs, si voleu faríem una pausa de 10 minuts i tornaríem a reprendre la sessió.

(Són les 17.30h)

(Se suspèn la sessió)

(Són les 17.45h)

Bé, doncs, reprenem la sessió.

Continuaríem amb el punt número 6.

6. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Mariona González Reolit, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 21 de juny del 2006, relativa a l'estudi de la violència de gènere en la relació de parella.

Fou registrada amb el número 747, i s'ha publicat en el Butlletí 27/2006, del 21 de juny.

Exposa la pregunta la Sra. Mariona González.

Teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 19 de juny en resposta a una demanda d'informació relativa a la violència de gènere, vaig rebre un estudi encarregat pel Ministeri de Salut, Benestar Social i Família, elaborat pel Centre de Recerca Sociològica de l'Institut d'Estudis Andorrans datat del juliol del 2005, i intitulat: la violència de gènere en la relació de parella - apropament a la situació d'Andorra.

Aquest estudi evidencia greus mancances en el protocol d'actuació en casos de violència domèstica aprovat pel Govern l'any 2001. Aquest estudi coincideix, d'altra banda, en la qualificació d'anòmals d'algunes situacions denunciades pel

nostre grup parlamentari en els darrers temps en aquesta Cambra (vegi's les preguntes formulades en relació al Protocol d'actuació en casos de violència domèstica, la petició de crear un telèfon també, al Protocol d'actuació de violència domèstica i, l'última, la subvenció de l'ADA per al seguiment psicològic a les víctimes de violència de gènere).

Vistes les conclusions preocupants d'aquest estudi, suposem que des del Govern s'hauran pres les oportunes decisions i mesures urgents per posar remei a aquesta situació. Atès, però, que no ens consten les eventuais modificacions que hagin pogut aportar al protocol, demano al Govern.

Ha pres Govern mesures urgents per tal d'incloure en el protocol d'actuació en casos de violència domèstica totes les propostes d'aquest estudi? En cas afirmatiu, quines són aquestes mesures?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. González per la seva pregunta.

Respon pel Govern, la Sra. ministra de Salut, teniu la paraula.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, per començar, jo no diria com vostè manifesta, que aquest estudi manifesta grans mancances en el Protocol d'actuació en violència domèstica. El que sí que evidencia i que per això es va fer l'estudi, és que la nostra societat va canviant i nosaltres amb aquests estudis volíem conèixer aquests canvis per posar-hi remei.

El que sí que es fa des del Ministeri, des de fa temps i que se segueix fent, no com a mesures urgents però sí com a mesures de seguiment d'aquest projecte a nivell de prevenció, s'ha fet una clara aposta, sobretot aquest any, per la coeducació, implicant a tots els agents educatius, i s'ha aprofundit en les campanyes de sensibilització a la població en general.

En relació amb la comunitat educativa, en aquests dos darrers anys, s'ha treballat amb més de 500 adolescents entre 15 i 16 anys, 45 educadors, mestres i pares i mares, així com 13 persones inscrites al programa de formació continuada de l'Escola d'estiu del Ministeri d'Educació, sobre estereotips de gènere i prevenció de la violència domèstica.

A més a més, s'han realitzat les jornades de prevenció de conductes abusives per a mares, pares, i professionals, on en l'últim taller hi van assistir més de 150 persones.

S'han dut a terme actuacions per facilitar informació orientació, i sensibilització social a aquests col·lectius, que han estat centrats en el desenvolupament de campanyes d'informació social. El missatge, la informació i el contingut d'aquestes campanyes, ha estat diferent en funció del col·lectiu Diana, al que estava adreçada la campanya. Per tant, podia estar adreçada a les víctimes, als agressors, a la població en general, en funció on estiguessin adreçats donaria una informació o una altra.

A nivell de la capacitació i especialització dels professionals durant aquest darrer any de funcionament del programa i l'anterior també, i amb l'objectiu de garantir una atenció integral a les víctimes de violència domèstica, s'han desenvolupat accions formatives i sensibilitzadores en l'àmbit psicosocial a 77 persones, a nivell de l'àmbit policial a 50 persones, a nivell de l'àmbit sanitari a 65 persones, i a nivell de l'àmbit jurídic legal a 80 persones, i a l'equip de psicopedagogues de l'Escola Andorrana, així com per a les famílies d'acollida de violència domèstica.

Finalment, també es van involucrar, l'any 2004, el desenvolupament de les primeres Jornades del Pirineus sobre violència de gènere, a les que es van inscriure 150 professionals.

Actualment, s'està treballant en un Pla de formació als treballadors socials de base per capacitar-los d'una millor atenció, acollida i seguiment de la víctima de violència domèstica.

Pel que fa a la detecció, i en aquest sentit les actuacions desenvolupades serien les següents: totes aquelles que milloren l'atenció a les víctimes i la millora del protocol; sobretot la modificació del Protocol d'actuació en cas de violència domèstica; el suport tècnic i el finançament de la totalitat del programa de la medidora social que rep l'Associació de Dones d'Andorra; els recursos especialitzats en casos de violència domèstica, famílies d'acollida i establiment d'acollida puntual; tot el sistema de recollida i seguiment de les dades, i les prestacions econòmiques, prestacions d'assistència social de les que es beneficien les víctimes de violència domèstica i els seus fills.

I a nivell d'acompanyament, també, i pel 2007, s'està treballant amb el Ministeri de Justícia i Interior, que preveu la creació de l'equip integral d'atenció a la víctima, -com ja us vaig comentar en un dels darrers consells-, s'està treballant conjuntament amb aquest Ministeri, però per poder agilitar, sobretot, des de l'inici, la denúncia i fins als processos judicials a la Batllia.

Així mateix, s'està treballant també amb el mateix Ministeri de Justícia i Interior, sobre un projecte

transversal d'atenció als menors víctimes d'aquestes situacions familiars.

També s'està treballant amb el Col·legi d'Advocats, sobretot ja vam tenir diferents reunions amb la degana del Col·legi, per a la seva implicació en aquest equip integral.

I seguim col·laborant amb les associacions de dones subvencionant i dissenyant els projectes destinats a la millora de la capacitació laboral de les dones més vulnerables, perquè puguin accedir a millors llocs de treball. Aquest any es van destinar 27.000 euros a més de 25 dones. Aquest projecte es porta conjuntament per part de l'ADMA i per part de la Cambra de Comerç.

I també recordar la capacitació continuada dels 12 professionals que diàriament estan atenent a les víctimes de violència domèstica.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Doncs, entrariem al torn de rèplica, Sra. González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Jo, doncs, discrepo absolutament quan vostè em diu que no denota grans mancances. Miri, aquest cop no ho dic jo, eh?

Avui no em podrà acusar com ha fet altres vegades de fer una falsa radiografia del seu Ministeri, ni es podrà amagar darrera dels professionals, -que de totes maneres jo mai he qüestionat la feina dels professionals-, avui del que parlarem són de les conseqüències de la seva manca de diligència. I parlo de manca de diligència en la seva responsabilitat que té com a ministra de Salut, Benestar Social i Família, perquè té a les mans des de fa un any, ja, un estudi que va ser el seu Ministeri que el va encarregar, el CRE, que li diu el que jo he denunciat en diverses ocasions en aquesta Cambra.

I aquest estudi és molt gran, és enorme, està molt complet, -jo evidentment no el puc llegir aquí-, però a *grosso modo* diu que les dones que han patit maltractaments no reben l'atenció, l'assessorament i el suport necessari, ni legal, ni econòmic, ni social, ni psicològic, -després si vol ja entraré en alguns detalls més junts-, que els seus fills estan mancats d'atenció específica, i que els professionals necessiten més suport i més eines. I això, Sra. ministra, no ho dic jo, això ho diuen els professionals, aquests que vostè sempre diu que jo acuso i que no és veritat.

En aquest estudi, a banda de dones maltractades hi han participat molts professionals, i d'aquests professionals molts són professionals públics, és a dir professionals de l'Administració.

Vostè no ha pres les decisions adients per atendre aquest problema. Les conseqüències de la seva, -diguessim-, manca de diligència tenen greus conseqüències sobre les condicions de vida i de salut, tant físiques com mentals de les persones afectades per la violència domèstica. En la violència de gènere aquestes persones són, evidentment, majoritàriament i pràcticament totes són dones, que molt sovint per la seva situació laboral, econòmica familiar, doncs, són un grup de població en situació de risc; i nens que viuen les conseqüències de totes aquestes situacions.

Tampoc no ha pres les decisions necessàries per tal que els professionals, aquests que vostè sempre en parla, que atenen aquests casos, puguin fer-ho amb l'eficàcia i la qualitat. I això no ho dic jo, sinó que ho diuen ells. I ja li he dit, després si vostè vol, a les repreguntes ja li llegiré algun dels apartats aquests que parlen els professionals.

Perquè aquest estudi també diu allò que no s'hi està arribant. I no s'està arribant a diferents fases del cicle de violència, que no s'està arribant a la violència psicològica en general, i que no s'està fent el tractament i seguiment a mig i llarg termini. I no ho dic jo, ho diu aquest estudi que vostè va encomanar.

Al novembre de l'any passat, em recordo quan vam fer la jornada aquella del 25 de novembre, dos o tres dies abans, doncs, el seu Ministeri va prometre i es va comprometre a tenir reunions de treball amb tots els col·lectius de les associacions de dones i amb d'altres col·lectius. I es van comprometre, -la seva directora del Departament-, a què a principis d'aquest any tindrien un nou protocol, perquè vostès mateixos van reconèixer que aquest protocol no funcionava i que tenia moltes mancances. Avui ja fa un any que té aquest estudi, estem al mes de juny. No el tenim aquí, vostè avui no ens ha pogut presentar un nou protocol d'actuació en casos de violència domèstica, i a més a més ja fa tres anys que al pressupost cada any repeteixen que l'estan tornant a redissenyar.

Llavors, tot plegat avui ens trobem que no ens el pot presentar, i que després d'un any de mandat no es veuen canvis ni normatius, ni mesures directes, ni assignacions pressupostàries. Perquè tot això que vostè m'ha explicat i coses que es remonten a l'any 2004... jo no feia referència al 2004. Aquest estudi és de fa un any, del 2005. És a partir de llavors, que vostès, a més a més és ministra, i hauria d'haver agafat les mesures urgents, perquè en aquest,

contràriament al que vostè diu, sí que hi ha unes grans mancances. I a més a més, ho diuen els professionals, no ho dic jo. I vostè no ho vol reconèixer, però ho reconeixen els seus professionals, que aquest protocol només actua en els moments d'extrema violència. Llavors sí que funciona. No s'ha de tirar tot a terra. Quan hi ha una violència molt extrema, aquest protocol funciona, i els treballadors saben el que han de fer. Però ells mateixos diuen que després no hi ha la prevenció, i que després el seguiment no funciona, que no hi ha un seguiment psicològic. Tot això ho diuen ells.

A mi, em sap greu, no tinc temps, però li podria anar llegint aquí totes aquestes... I a més a més, hi ha moltes consideracions que s'haurien de fer en aquest protocol.

Jo només li voldria dir que, miri, té raó quan vostè defensa els professionals, perquè els professionals no en tenen cap culpa. Aquí, el Ministeri aquest necessita algú que realment, políticament, doncs, els hi doni les eines; i de moment no el tenen.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González.

Sra. ministra pel torn de dúplica.

La Sra. Montserrat Gil:

Sí. gràcies Sr. síndic.

Bé, Sra. González, a mi ja em té acostumada amb la seva sensibilitat de les seves paraules envers la meua persona; per tant, no em ve de nou.

El que sí que li puc dir, és que vostè sempre vol fer veure que aquest Govern és poc sensible amb aquestes realitats socials. No és així. I li puc assegurar que des de fa molt de temps s'està treballant en aquest Protocol, s'està treballant en donar resposta a aquestes problemàtiques. És evident que no és fàcil posar-se d'acord amb tothom. També és veritat. I en això sí que potser sí que dono la raó als professionals, perquè per molt que nosaltres, a nivell del Ministeri puguem ser molt més sensibles, perquè veiem més de prop a la víctima, coordinar-nos tots plegats, -tots plegats vull dir posar el sistema policial, el sistema sanitari, el sistema educatiu o el sistema psicològic, el que sigui en el seu moment donat-, la veritat és que els circuits a vegades ens poden funcionar millor o pitjor.

Aquest estudi es va encarregar per això, perquè evidenciàvem que hi havia problemes en la posta en marxa d'aquest Protocol. Per tant, no hem tancat els ulls en cap moment, -en cap moment-, de les

problemàtiques que podien sorgir, i de les problemàtiques que es podien trobar els professionals o la gent que estaven treballant amb el Protocol. Per tant, l'estudi, jo li vaig facilitar amb molt de gust, perquè vostè també conegués la realitat amb la qual ens trobàvem a nivell de les víctimes de violència domèstica, i també nosaltres seguïem treballant en donar resposta a aquestes mancances.

Per tant, no em pot dir que no estem fent res, perquè estem fent moltes coses. Potser no estem actualitzant adequadament el Protocol com vostè voldria, però tenim altres projectes al Ministeri, tenim els recursos humans que tenim; i bé, les coses es fan com evidentment es poden fer.

De totes maneres, en cap moment s'ha deixat d'atendre cap víctima de violència domèstica, com ja vaig dir en el seu dia, encara que vostè faci creure el contrari. I com que estem molt acostumats a què... igualment jo estic molt acostumada a què vostè no valori absolutament la tasca que podem dur a terme en el Ministeri, doncs, jo l'únic que li puc dir és que seguirem treballant amb el nostre tarannà, i que per molt que fem, vostè tampoc ho veurà positivament. Per tant, nosaltres seguirem treballant, donant resposta a les víctimes actualment de la violència domèstica.

I a més a més, de cara a l'any que ve, i com ja he dit anteriorment, juntament amb el Ministeri de Justícia i Interior, -perquè aquí hem apostat fort per donar una cobertura molt més gran a la víctima-, hem apostat per l'equip d'atenció integral a la víctima, que ja vaig presentar, com ja he dit anteriorment, en el qual integrem un educador social especialitzat, o un treballador social, un psicòleg i un jurista, a més a més del sistema policial que pot facilitar l'entrada, com vostè en moltes ocasions ha comentat del telèfon de les 24 hores. Un telèfon que segueix treballant i segueix estant en actiu, encara que també en alguna ocasió ha dit que no era cert.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. ministra.

Doncs, acabats els torns d'intervenció, passàrem a les repreguntes.

Hi ha alguna repregunta?

Sra. Mariona González per repreguntes.

La Sra. Mariona González:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, jo contra la seva persona no tinc res. Jo aquí al Consell vinc com a política. Jo no qüestiono

la seva persona, qüestiono la seva política, i evidentment, no ens posarem mai d'acord perquè vostè no fa polítiques socials.

Miri, jo no ho vull fer veure, ho diu l'estudi. I ho diu l'estudi, i és molt clar. Ja l'anirem detallant aquest estudi.

Miri, jo només li voldria demanar si vostès són tan sensibles, i fa un any que té aquest estudi, i a més a més al novembre de l'any passat es van comprometre, i això surt a la premsa, doncs, que mantindrien reunions amb les associacions de dones i amb tots els col·lectius afectats, a mi m'agradaria saber des del passat mes de novembre, quantes reunions s'han fet amb tots els col·lectius afectats, per acabar ja d'una vegada, després de 3 anys en el pressupost, de retocar, de canviar i de redissenyar aquest protocol d'actuació en casos de violència domèstica?

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González.

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, jo no li puc dir quantes reunions, el nombre no el sé, perquè evidentment no em reuneixo jo directament amb els col·lectius, sinó que ho fan els meus tècnics.

El que sí que li puc assegurar és que s'han reunit, i varies vegades. I que s'estan introduint totes les mesures que surten en aquest estudi dins del protocol perquè es pugui treballar conjuntament amb totes les taules de treball.

Per tant, el Ministeri, i en el meu cas, com a ministra d'aquest Ministeri, -encara que a vostè li costi acceptar-ho-, seguiré treballant en aquesta línia, i seguirem treballant tots plegats per donar resposta a les víctimes de violència domèstica. I no em faci creure que nosaltres no estem donant resposta a aquestes persones perquè no és cert.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Ministra.

Hi ha alguna altra repregunta?

Sra. González.

La Sra. Mariona González:

Sí, gràcies.

Vostè no ho ha demanat, però jo sí ho he demanat a l'associació de dones immigrants, i no s'han reunit ni un cop. Jo sí que els hi he demanat abans de venir aquí, i m'han dit que no les havien convocat més des del mes de novembre per tal de redissenyar el protocol d'actuació en cas de violència domèstica.

Jo ja m'ho crec que vostè és la ministra, i tant que m'ho crec, i ho sap tothom aquí a la Sala. El que passa és que no fa el que hauria de fer en polítiques socials; el demés potser sí, però en polítiques socials no ho fa.

Miri, aquest estudi, -i que no ho dic jo-, té moltes recomanacions, i entre elles li recomana, doncs, de crear un punt d'informació i d'assessorament amb un equip interdisciplinari. Jo crec que això podria venir a ser una mica com aquest telèfon d'urgències, però el d'urgències, no el que hi ha ara, no, sinó que aquest contempli assessorament legal, suport psicològic, sense que hi hagi d'haver una situació de violència extrema.

Vostè em va dir ara ja fa uns mesos que estaven estudiant de posar en marxa aquest telèfon gratuït les 24 hores del dia i que hi poguéu telefonar tothom. És a dir, no solament quan estan rebent la pallissa, sinó a vegades. A mi m'agradaria saber si ara ja han acabat de fer els estudis necessaris, i si aquest telèfon han decidit de posar-lo ja en marxa aviat o no? A veure si em podria informar, si us plau?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González.

Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

L'equip que vostè fa incís és el mateix equip del que estic parlant, de l'equip integral d'atenció a la víctima. Per tant, estem parlant del mateix.

El telèfon de la violència domèstica entra dins de tota la reforma que volem fer juntament amb el Ministeri de Justícia i Interior. Per tant, d'aquest telèfon se n'ha parlat. I també se n'ha parlat, sincerament, amb el ministre de Justícia perquè podria ser un telèfon, *inclús*, que sorgís des del Servei de Policia, perquè és un servei que també hi ha uns professionals preparats en aquest àmbit, perquè de fet ells van fer les seves propostes a nivell de formació, però nosaltres també les nostres, i s'hi van afegir tant a les seves com a les nostres. Per tant hi

ha gent actualment preparada dins del Servei de Policia per atendre aquestes víctimes.

I el que sí que estem acabant de treballar, és que en el pressupost es contempli aquest servei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Ministra.

Sr. Francesc Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Jo he de confessar que el contingut d'aquest estudi no el conec, i per tant li faig la pregunta, simplement perquè m'informi, si és que es fa referència al que s'acostuma a dir allà refugi, o refugi per persones maltractades, l'estudi, i en qualsevol cas tant si se'n fa com si no, quina opinió té el Govern sobre l'eventual creació d'un tipus d'instal·lació com aquesta?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, el Govern a mi em sembla que s'ha manifestat en moltes ocasions, i jo segueixo manifestant-me amb el mateix tarannà que es va manifestar l'antiga ministra. I no perquè jo pensi o no pensi si és viable o no un refugi, -que també penso que no és viable en aquest país un refugi per dones maltractades.

El que sí que en el consens o en la valoració d'aquest recurs, es va demanar a les víctimes, és si realment volien anar a un refugi o a una casa, o en una residència o el que es vulgui dir en aquest recurs. I cap d'elles volien assistir a un recurs especialitzat d'aquest tipus. Per tant, i vostès recordaran que l'Associació de Dones Migrants d'Andorra ja va fer un primer intent, i no va donar llum. I nosaltres el que sí que vam reconduir són d'altres recursos especialitzats, els quals nosaltres actualment estem utilitzant, i que realment ens donen sortida a aquestes persones puntualment, i que elles pensen que és un bon recurs en aquests moments.

I també recordar que la mateixa Associació de Dones Migrants d'Andorra, l'any passat va presentar un recurs similar al que estàvem utilitzant nosaltres

des del Ministeri, i el qual nosaltres també vam afavorir i li vam donar suport.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Ministra.

Sra. González havíeu demanat la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

En aquest estudi, precisament, una de les conclusions a les que s'arriba és que aquests recursos d'allotjament temporals arriben només a aquelles dones que utilitzen el protocol d'actuació en casos de violència domèstica. Això ho posa en l'estudi.

A mi, és que em sap greu, perquè quan em diu que joestic mentint, noestic mentint jo, doncs, estan mentint les dones maltractades, els seus professionals, que són els que han explicat això i l'Institut d'Estudis Andorrans. Perquè tot el que jo he dit aquí ho he tret d'aquest estudi.

Sra. ministra, jo no m'estic inventant res, i em sap greu que vostè mateixa posi en dubte les persones i tots els que han parlat en aquest estudi, i això és el que hi posa.

Jo li voldria demanar si hi haurà alguna manera de garantir els recursos aquests d'allotjaments puntuals, malgrat no siguin una llar refugi, per totes les dones o totes les violències, malgrat no utilitzin el Protocol d'actuació en casos de violència domèstica?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, les víctimes de violència domèstica, el Protocol es va crear perquè tothom tingués accés a uns circuits. Si és víctima de violència domèstica, en principi s'hauria d'activar qualsevol recurs. I els recursos que tenim nosaltres a nivell residencial, evidentment, s'activen per qualsevol persona que tingui un indicati de violència domèstica, si és que li és necessari.

També és cert que s'han utilitzat molt poc aquests recursos, perquè les mateixes víctimes valoren que si tenen familiars propers o amistats properes, els primers dies prefereixen estar en contacte amb ells.

Però tot i així, s'han ampliat aquests recursos i també ho ha ampliat l'Associació de Dones Migrants d'Andorra, per tant són recursos que actualment són vigents, i que s'estan utilitzant.

Jo no dic en cap moment que el que diu l'estudi és cert o no és cert, perquè evidentment és un estudi que hem fet fer nosaltres, i sabem perfectament el que hi posa. Aquest estudi es va fer, i com ja he dit abans, perquè nosaltres puguem modificar i posar remei a aquelles mancances que teníem. I evidentment és el que estem fent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Hi ha alguna altra repregunta?

Sí, Sra. González.

La Sra. Mariona González:

I vostès creuen que han sigut prou àgils, i després d'un any de tenir l'estudi, i havent-se compromès al novembre passat a tenir enllestit a principis d'any, un nou Protocol d'actuació en casos de violència domèstica, estiguem al mes de juny i el seu Ministeri encara no el tingui preparat?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González per la seva pregunta.

Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Miri Sra. González, en el Protocol s'hi està treballant, per tant, nosaltres no deixem d'atendre mentrestant cap víctima de violència domèstica. Per tant, el Protocol és un document, recordi que és un document i que pot agilitar més o menys la tasca de qualsevol professional que està atenent a la víctima de violència domèstica; però solament un document. La resta és l'equip que tenim i que atén a aquestes víctimes el dia a dia.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Hi ha alguna altra repregunta?

Doncs, continuariem amb l'ordre del dia previst, passariem al punt número 7.

7. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 21 de juny del 2006, relativa a la demora en la posada en funcionament del nou forn incinerador.

Fou registrada amb el número 748, i s'ha publicat en el Butlletí número 27/2006, del 21 de juny.

Exposa la pregunta la Sra. Maria Pilar Riba.

Teniu la paraula.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

El mes de setembre del 2005, el Sr. Antoni Puigdemívol, ministre de Turisme i Medi Ambient, va explicar davant de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient que les obres del Centre de Tractament de Residus estaven seguint el calendari previst i que es preveia que el centre comencés a funcionar en període de proves abans del 30 d'abril de 2006.

També va declarar que els terminis esmentats eren els terminis que havia garantit recentment la societat constructora i sobre els quals confiava perquè havia comprovat *in situ* que el Centre de Tractament de Residus estava pràcticament acabat.

El mes d'abril de 2006, sis mesos després, en una altra compareixença davant la Comissió, el Sr. Puigdemívol va comentar que, des del mes de juliol, el Govern estava pressionant les empreses participants i sòcies, juntament amb el Govern i FEDA, ja que l'obra, en paraules del propi ministre, "sembla que va una mica endarrerida d'acord amb els terminis previstos".

Ateses aquests consideracions, es pregunta:

En quina situació es troben actualment els treballs de l'obra civil i de la part tècnica i d'instal·lació del forn incinerador, i quin serà el calendari definitiu de la seva posada en funcionament?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Riba.

Respon pel Govern, Sr. ministre de Medi Ambient, teniu la paraula.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, el que li voldria dir és que estic totalment d'acord amb la formulació de la pregunta, només hi ha un punt que, personalment, no recordo, crec que deu ser erroni, perquè jo difícilment el mes de setembre del 2005, podia dir que havia comprovat *in situ* que el Centre de Tractament Tèrmic de Residus estava pràcticament acabat, perquè si el mes de setembre hagués estat acabat, naturalment ja estaria funcionant. A mi, a l'acta de la compareixença pública no hi he trobat cap constància al respecte.

Després pel que fa referència al que vaig dir el mes d'abril 2006, efectivament vaig dir que des de l'inici del meu mandat com a responsable del Departament de Medi Ambient, hem fet tots els esforços necessaris i les pressions necessàries prop de l'empresa que té la concessió del forn perquè els terminis es poguessin complir.

I efectivament estava previst que a partir del 30 d'abril comencessin les proves en fred. Com que el començament de les proves en fred estava previst pel 30 d'abril, però en aquell moment semblava que es retardava, jo vaig manifestar que em semblava que anava una miqueta endarrerit.

El que sí que li puc precisar és que realment, tal com vaig dir l'última vegada, aquesta instal·lació no està endarrerida. Efectivament les proves en fred s'han començat lleugerament més tard, però vull fer referència a la carta que em van adreçar la societat CTRASA el 23 de març que els hi llegiré, i estem avui dia exactament en la mateixa situació. L'empresa deia: "Durant el mes de juliol el forn començarà a cremar residus urbans per bé que en forma discontinua sense funcionar a la capacitat nominal i a unes estones variables en funció de les necessitats de les proves i ajuts a realitzar. Acabat aquest període, la instal·lació haurà de funcionar durant dos mesos a capacitat nominal. Això tindrà lloc durant els mesos de setembre i octubre. (Correspon perfectament al que vaig dir l'última vegada, que a partir del primer de setembre fins al 31 d'octubre començaria a funcionar amb capacitat nominal). Per tant, a partir de l'1 de setembre, el Centre de Tractament Tèrmic de Residus d'Andorra cremarà en continu i a la capacitat nominal. Conseqüentment, la recepció provisional de l'obra podrà realitzar-se ja a la data del 31 d'agost del 2006." Això és el que deia l'empresa concessionària.

El que sí que els hi puc assegurar és que la totalitat de l'obra, se'ns ha garantit que la totalitat de l'obra estaria finalitzada el 30 d'octubre amb les certificacions necessàries que demostren que aquesta instal·lació complirà tots els requisits de la Comunitat Europea. Si això és així, -i crec que ho serà-, nosaltres tenim la intenció a nivell del Govern,

de procedir a la inauguració d'aquesta instal·lació durant la primera quinzena del mes de novembre.

Crec que justament aquestes dates corresponen totalment a les que he vingut dient últimament.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sra. Pilar Riba teniu el vostre torn de rèplica.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, Sr. ministre, jo no comparteixo exactament el que vostè ens acaba de dir. Segons l'article 5 del contracte de concessió de la construcció del Centre de Tractament de Residus d'Andorra referent al termini d'execució de les obres i instal·lacions, projecte constructiu i fase de proves, com també el *cronograma* de construcció detallat que figura com a annex 1 del mencionat contracte, les previsions que s'hi contemplen són les següents: al desembre del 2004, realització del 50%, recepció provisional el juny del 2005, i a l'agost del 2005 realització del 100%.

En la seva compareixença davant la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient el setembre del 2005, vostè Sr. Puigdemívol, va declarar que les obres del Centre de Tractament Tèrmic de Residus estaven seguint el calendari previst, i que el forn començaria a funcionar en període de proves abans del 30 d'abril del 2006. També va declarar que els terminis esmentats eren els terminis que havia garantit recentment la societat constructora, i sobre els quals confiava perquè havia comprovat, -i torno a dir-, *in situ*, que el Centre de Tractament estava pràcticament acabat. Això és el que figura en la seva compareixença.

A la sessió del Consell General de l'1 de desembre del 2005, en una de les preguntes formulades pel meu company Vicenç Alay, vostè va precisar que el Centre de Tractament de Residus entraria en funcionament a partir del 30 d'abril amb inici de proves en fred, que a partir del 30 de juny entrarien les proves en calent, i que estava previst que el 30 d'agost es produís la recepció provisional.

Bé, a l'abril del 2006, sis mesos després de les seves primeres declaracions, vostè ens diu que s'està pressionant a les empreses, perquè l'obra civil sembla que va una mica endarrerida. Assegura que tota la part tècnica està instal·lada, i per tant, que es podrà començar a fer els acabaments de l'obra civil. També exposa que a partir de finals d'abril-maig es començaran les proves en fred, que a primers de

juliol, dates confirmades per escrit per les diferents empreses, es començarà a cremar deixalles, que durant el juliol i agost s'estarà en període de proves, i que el forn serà totalment operatiu a partir del primer de setembre del 2006.

Doncs, amb aquest calendari estem molt allunyats del que estipula el contracte que donava l'acabament del Centre per l'agost del 2005. Això representa un retard de més d'un any. El que em deixa bastant perplexa són les seves afirmacions rotundes que vostè ens va fer el setembre del 2005, quan ens va dir que havia comprovat, *in situ*, que el centre estava pràcticament acabat, i quan 6 mesos després ens digué que s'estaven pressionant les empreses perquè l'obra civil semblava que anava una mica endarrerida.

Com pot ser que s'hagi tardat més de mig any per acabar allò que estava pràcticament acabat?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Riba pel seu torn de rèplica.

Sr. ministre té el seu torn de dúplica.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, ja li he dit que jo aquesta afirmació no em consta en l'acta que tinc de la comissió legislativa. Vull dir, hi ha unes diferències aquí que naturalment no comparteixo.

Vull dir, el que sí que li voldria recordar, és que al preàmbul de la seva pregunta vostè diu que el mes d'abril del 2006, sis mesos després en una altra compareixença davant la comissió legislativa va comentar que des del mes de juliol, -he dit abans des del mes de juliol-, és a dir a partir del moment en què vam entrar en possessió dels nous càrrecs i com a nous ministres, a partir del més de juliol, el Govern estava pressionant les empreses. No les vam pressionar a partir de l'octubre, les vam pressionar a partir del juliol de l'any passat perquè es complissin els terminis. Des que nosaltres, des que jo personalment m'he fet càrrec d'aquesta qüestió, els terminis no s'han modificat i s'estan complint totalment. I les dates que vostè ha dit que he dit varies vegades, es confirmen totalment avui. El que passa, s'ha de tenir en compte que els retards que hi havia són retards anteriors, -anteriors diguem al meu nomenament. Retards molts d'ells justificats, ja ho saben vostès, que hi tenen alguna cosa a veure també en alguns casos. Hi ha hagut uns litigis en curs, n'hi ha hagut bastants, pràcticament puc dir que el Govern ha guanyat pràcticament tots els litigis en curs, i aquests litigis han creat uns

problemes de retards, i naturalment que els retards també creen d'altres problemes que són de sobrecost, que algun altre dia, suposo, tindrem ocasió de parlar-ne.

Però, actualment les dates que estic confirmant des del mes d'octubre s'estan realitzant, i el Govern actual vetlla molt perquè les dates es compleixin, i nosaltres tenim la ferma voluntat que durant la primera quinzena del mes de novembre s'inauguri aquesta nova instal·lació.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Doncs, entràriem al torn de repreguntes.

Sra. Riba.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, miri, Sr. ministre, jo no m'ho invento. El que li acabo de dir està a l'acta de la Comissió de Sanitat i Medi Ambient del dia 7 d'abril del 2006. En la pàgina 3, allà on diu "a nivell de dates de posada en funcionament"... El Sr. ministre exposa que, en principi, a partir de finals del mes d'abril-maig es començarà pel que es coneix com a proves en fred. A més, està previst que a partir del juliol, dates confirmades ja per escrit per les diferents empreses, es començaran a cremar deixalles, i a partir del mes de juliol-agost, estarà en període de proves, i el forn estarà totalment operatiu a partir del primer de setembre...

El Sr. síndic general:

Si pot anar formulant la repregunta, si és tan amable Sra. Riba.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Sí, llavors, el que sí que jo... tot el que li he citat jo a la meua rèplica no m'ho he inventat Sr. Puigdemívol, ho he tret de les seves actes quan va comparèixer davant de la comissió. O sigui que...

El Sr. síndic general:

Perdoni, si podria centrar la repregunta, estem a repreguntes, hauria de formular la repregunta.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Perdoni Sr. síndic.

Llavors, el que sí que li voldria recalcar, i li voldria tornar a preguntar, quan vostè va pretendre que havia anat *in situ* a veure les obres del forn, i que estava pràcticament acabat, i que això es va produir... a veure, el 30 de juny... esperi un momentet... sí a l'abril del 2006. Com és que ha tardat 6 mesos perquè aquestes obres es poguessin realitzar, i en quin estat es troben avui dia aquestes obres, i en quin estat es troba avui dia aquesta construcció?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Riba per la seva repregunta.

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, jo vull continuar insistint que l'acta que tinc de la comissió legislativa del mes de setembre no hi figura aquesta constància. A la pàgina 3 estem parlant d'altres temes, i el tema que abordem avui està a la pàgina 6. Però no en farem polèmica. Això, jo crec que són unes afirmacions que vaig fer el mes d'abril, perquè el mes d'abril, efectivament, la construcció del forn vaig dir que estava pràcticament acabada, i va ser el moment que es començava a instal·lar tota la part tècnica interior. És a dir, una cosa és la construcció amb formigó i l'altra les escales interiors i tot això. I després el que és la part tècnica, el que és el forn en si, amb tots els mecanismes que s'han de comprovar; tots els mecanismes hidràulics que és el que necessita justament un període de proves en fred, que es diu. Us explico això perquè ho sàpiguen, però les proves en fred és per comprovar tots els sistemes tècnics del forn que siguin realment operatius pel dia que posarem les escombraries a cremar, i que no tinguem problemes a les parts que no corresponen al forn. Això és el que s'està fent ara i s'està acabant.

A principis de juliol començaran les proves en calent, i la societat ens garanteix que el 31 d'agost estaran totalment acabades i que la instal·lació ja podrà treballar amb càrrega nominal, i que s'acabarà el 31 d'octubre, quan tindrem la certificació definitiva d'acord amb totes les normatives europees sense excepció. I serà pels voltants del 15 de novembre que s'inaugurarà el nou Centre de Tractament de Residus.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Vicenç Alay havíeu demanat la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, com que veig que posa en dubte i segueix posant en dubte les manifestacions de la companya Maria Pilar Riba, li vaig a llegir textualment l'acta 05/05 del 29 de setembre del 2005, -no la del 2006-, pàgina número 6 en el seu tercer paràgraf, diu: "El Sr. Vicenç Alay agraeix el Sr. Puigdemívol la precisió dels seus exposats, (ja veu que no tot són retrets), remarca...". I al final li faig una demanda a la que vostè contesta, diu l'acta: "El Sr. Puigdemívol explica que les obres del Centre de Tractament de Residus estan seguint el calendari previst i que es preveu que aquesta infraestructura comenci a funcionar en període de proves abans del 30 d'abril del 2006, i dos mesos funcioni a un 80% de la seva capacitat. El ministre declara que els terminis esmentats són els terminis que ha garantit recentment la societat constructora i sobre els quals confia, perquè ha comprovat, *in situ*, (i això li deu sonar perquè ho ha comentat la Sra. Pilar Riba), ha comprovat, *in situ*, que el Centre de Tractament està pràcticament acabat." (Pàgina número 6 de l'acta.)

Jo la pregunta que li formulo és si vostè ha tingut o no coneixement de l'acta? En tot cas sí que n'estic convençut que han tingut coneixement d'aquesta acta els consellers i conselleres, -bé els consellers del Grup Parlamentari Liberal. I si vostè ha fet alguna esmena o alguna al·legació en aquesta acta? Li demano això. Si no és així, sàpiga que aquesta acta es va al·legar en definitiva sense tenir cap consens en contra.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Tenim dos actes diferents, perquè és la pàgina 6. A mi me l'han tramès aquest matí. Per tant aquesta acta no ha estat gens manipulada a nivell del Govern.

És la informació que tinc, per això tenia aquest punt de discrepància. Vull dir, que en aquell moment, suposo que el que pretenia dir era exactament el mateix. És a dir, que l'obra civil estava molt adelantada, i que semblava que els terminis es complirien. Vull dir que el que és important són els terminis. I els terminis s'estan complint, els mateixos terminis que vaig indicar l'any passat al mes de setembre.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Francesc Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Jo li agrairia al Sr. ministre si em pogués precisar quins són aquests conflictes que hi han hagut al voltant del forn que han retardat les obres? Que els conflictes que hi han hagut al voltant del forn ja els conec suficientment. En què, en quina mesura han retardat les obres?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Hi han hagut diferents tipus de conflictes, i a diferència que algun d'aquests conflictes, no tots, han retardat les obres. Efectivament hi ha unes demandes per part de l'empresa dient que considera, doncs, que hi ha uns retards que l'han perjudicat considerablement. Aquest tema s'està avui dia començant a estudiar a nivell de Govern. Ja els hi he dit abans que més endavant tindrem l'oportunitat de parlar-ne. Avui no ho tenim suficientment estudiat per poder-vos aportar la precisió necessària, perquè és un tema que crec que no correspon ben bé a la pregunta.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Vicenç Alay havíeu demanat la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Em preocupa que tinguem dos actes diferents, que les institucions tinguin actes per duplicat i que a demés no coincideixin, és realment preocupant.

Jo l'acta que li he llegit és una acta que ve signada pel president i el vicepresident de la comissió, un dels quals, vicepresident, sóc jo mateix. I aquesta acta és aquesta que tinc aquí davant amb la signatura de la rúbrica a totes les pàgines. Jo li demano: qui li ha subministrat aquesta acta? Perdó, perquè és que em preocupa, i vull que quedi clar si existeixen actes diferents al gust de cada lector?

Gràcies.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Ara no li puc dir qui m'ha subministrat l'acta, però vull dir que ha arribat a la meua secretaria aquest matí, i és l'acta que tinc, impresa d'avui mateix.

Però bé, això considero que independentment d'aquest petit problema que és secundari, perquè el que és més important és que quedi clar que el Centre de Tractament Tèrmic de Residus a primers de juliol començarà a funcionar en calent, i a primers de setembre en càrrega nominal. El 31 d'octubre hem de tenir totes les certificacions homologades per la Comunitat Europea. I els hi torno a repetir que tenim previst a l'entorn del 15 de novembre procedir a la inauguració d'aquesta instal·lació, que ja vaig dir anteriorment que crec que serà una instal·lació modèlica per a Andorra, i que farem un pas de gegant, justament, si ho comparem amb les instal·lacions que teníem anteriorment.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Esteve López havia demanat la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, si ho he entès bé i com a mínim el que diu l'acta o una de les actes, -la seva no ho sé-, crec que és que en principi estava previst que les proves en fred duressin dos mesos, des de finals del mes d'abril fins a començaments del mes de juliol, i a partir d'aquí començarien les proves en calent. Per tant dos mesos de proves en fred. Ara vostè ens diu que aquest període de proves en fred es redueix a un mes, la meitat del temps.

Jo li voldria preguntar per què, per quin motiu si estava previst un període de proves en fred de dos mesos, ara s'ha reduït aquest termini a un mes únicament?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Això crec que és un problema tècnic, i jo no tinc la contesta, només faig que transmetre les informacions que ens facilita l'empresa concessionària. I el que sí que vull precisar, és que els terminis d'acabament no s'han modificat, vol dir que l'operació final complirà els terminis previstos o almenys els terminis que estaven previstos quan jo em vaig fer càrrec d'aquest departament.

El Sr. síndic general:

Sra. Maria Pilar Riba havia demanat la paraula.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, ens podria informar si en cas d'avaria o pana tècnica del forn, el nou conveni amb l'Estat espanyol inclou un apartat que permeti a Andorra poder baixar residus?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Jo crec que no és objecte d'aquesta pregunta, més aviat de la següent, que és més endavant.

El Sr. síndic general:

Però en fi, de totes maneres és un tema del forn incinerador, vull dir que si el Sr. ministre vol contestar?

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Fa més objecte a la pregunta que segueix després. Potser deixaria per després aquest tema, si em permeten.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sr. síndic....

El Sr. síndic general:

Li agrairíem, Sr. ministre, doncs, que en aquest cas, doncs, si es formula una pregunta, jo l'he acceptat, doncs, li agrairia si la volgués contestar donat justament això, que està formulada per després però justament li agrairíem si fos tan amable de contestar-la.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Bé, ja l'he contestat l'altra vegada. Diguem que en aquesta qüestió s'està negociant actualment el conveni amb Espanya sobre l'exportació de residus, i com tot Govern responsable, considerem que s'ha de ser molt prudent, i tot això és una informació molt confidencial. I ja vaig dir que quan aquesta qüestió quedés resolta ja en tindríeu tota la informació.

El Sr. síndic general:

Sr. Ricard de Haro havíeu demanant la paraula.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, heu repetit vàries vegades que els terminis es compliran. Jo voldria saber els terminis que hi havia al contracte de concessió del forn i els terminis que teòricament, el mes de novembre o desembre, -no sé quan voleu inaugurar-, si són aquests els terminis que hi havia al contracte? I si no, quina demora, de moment, portem amb aquest forn?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Ja he dit abans que els terminis no són els mateixos, però jo només em puc responsabilitzar dels terminis que corresponen al meu mandat. És a dir que a partir del moment que jo em vaig responsabilitzar sobre aquesta instal·lació, el que hem procurat a nivell de l'empresa i del Ministeri, és que els últims terminis es complissin perfectament. Aquest ha sigut el nostre interès. I ho comprendreu de manera encara més clara, perquè tot això està lligat, també, amb el conveni amb Espanya d'exportació de residus. El conveni amb Espanya s'acaba l'11 de juliol. És molt important que a partir de l'11 de juliol no es baixin més escombraries a Espanya; perquè no ho tenim previst en el conveni. I crec que el nou conveni, possiblement, això no ho inclourà, ja que està previst que la nostra ha de poder funcionar amb proves en calent a partir del juliol.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

En la seva segona compareixença, la del mes d'abril del 2006, i en relació amb el tema dels retards, o sigui que entre, entenc, dintre de la pregunta, hi havia uns comentaris que vinculaven retards i sobre costos. I vostè mateix va parlar i reproduiré el que diu aquí: "Hi ha un sobre cost degut als diferents retards produïts: accions judicials, etc., i que la seva posició personal, (diu l'acta, la meva almenys), la

seva posició personal (la de vostè), ja que el Govern no ha pres cap posició al respecte es demana que tots aquests problemes de sobre cost es discuteixin al final".

Jo li demano, -en aquell moment era una posició personal-, si existeix una posició del Govern, i si és la mateixa que exposava vostè? És a dir, si tots els problemes de sobre cost es resoldrien al final i si no interferirien més amb l'execució de les obres.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Jo crec que tot el problema de sobre costos i de retards, no interferiran més sobre l'execució de les obres, i que aquests temes vindran més endavant, suposo, a nivell d'informació del Consell General. Però avui dia no es planteja cap problema en aquestes qüestions.

El Sr. síndic general:

Molt bé, hi ha alguna altra repregunta?

Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Una altra repregunta que es desprèn de les seves manifestacions en aquesta mateixa compareixença a una pregunta meua. Vam està parlant d'un rumor que en aquell moment estava al carrer, -ja parlo d'un rumor-, però que ha tornat a reproduir-se sobre el risc de fallida. Ho dic tal com ho recull l'acta, diu: "El risc de fallida per part d'alguna de les empreses implicades". I vostè mateix va contestar que diu que "el Govern no té coneixement dels rumors d'una possible fallida i d'altra banda dona totes les garanties que totes les empreses compliran amb els compromisos contrets".

Jo li faig aquesta pregunta no perquè hi tingui cap interès morbós en remenar una cosa que per a mi seria un gran problema per al país, però és perquè pugui donar-nos la seva posició de si en aquest moment hi ha hagut alguna cosa referent a aquest possible risc de fallida? Perquè jo li dic que a mi m'ha arribat una altra vegada un rumor d'aquest tipus.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemall:

Bé, aquests rumors els sentim des d'almenys quan jo vaig agafar el càrrec. Són rumors permanents que circulen. Tal com es deia en l'acta, vull dir que avui dia puc garantir que no hi haurà cap problema en aquest aspecte. Estem tractant el tema amb les empreses que participen amb la concessionària, i crec que no hi haurà cap problema.

El que voldria més que res és potser precisar, que hem d'entendre que aquest conveni es va firmar, em sembla, l'any 2002, i potser llavors era un conveni molt adaptat a la situació. Avui dia, vistes les situacions en general que visquem, potser aquest conveni ha quedat una mica desfachat. I potser seria convenient reflexionar sobre el conjunt de la situació, i això és el que el Govern està treballant avui dia per donar la millor solució possible davant de l'interès general de la qüestió.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

És una demanda però que li formularé com a pregunta perquè em preocupa una mica el que diu. Vostè se'ns ha ofert repetidament, i li agraeixo, i li agraeixo en nom de tot el grup que ens tingui sempre al corrent, jo li demano: ens tindrà al corrent, seguirà tenint-nos al corrent per si es produís algun canvi o alguna situació que propiciés algun canvi en aquest tema, tal com ens ha explicat?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemall:

Sí, totalment d'acord.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Josep Dallerès havíeu demanat la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

De fet era molt semblant a la pregunta que acaba de posar el Sr. Vicenç Alay, doncs, no la posaré.

El Sr. síndic general:

Molt bé, doncs, si no hi ha cap més repregunta, continuariem amb l'ordre del dia, passariem al punt número 8.

8. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 21 de juny del 2006, relativa a la substitució en la xarxa de televisió analògica del Canal 33 per La Sexta.

Fou registrada amb el número 749, i s'ha publicat en el Butlletí número 27/2006, del 21 de juny.

Exposa la pregunta el Sr. Ricard de Haro Jiménez.

Teniu la paraula.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Aquest mes de juny, per decisió de Govern, de la xarxa de televisió analògica ha desaparegut el Canal 33 o K3, en llengua catalana, i ens trobem amb La Sexta, en llengua castellana.

Atesa aquesta situació, es pregunta al Govern:

Quins motius han provocat aquests canvis i quin cost econòmic han suposat ?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. de Haro.

Respon pel Govern, sí Sr. ministre d'Ordenament del Territori.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies Sr. síndic.

El motiu d'aquest canvi ha estat l'interès general que hi havia per veure els partits de futbol del mundial en obert. Aquest ha sigut un dels motius.

I es va triar de fer el canvi amb un canal analògic bàsicament per quatre motius. Només el 46% de les llars estan preparades per rebre TDT en aquests moments. Segon, recordem que les emissions de La Sexta són temporals durant solament el que duri el mundial. Tercer, les possibles cadenes a substituir eren les que es reben a Carroi. Per tant, hi havia la TV1, TV2, TV3 i el Canal 33. Doncs, només calia fer un canvi a Carroi. Això no ha comportat cap cost econòmic i tots els canvis que s'han efectuat han

sigut a través del personal intern d'STA; per tant, no hi ha hagut cap despesa addicional, sinó que les previstes a garantir la televisió.

En conseqüència amb un cost zero donem satisfacció a un interès que havia despertat per part de molts ciutadans d'Andorra per veure els partits oberts del mundial. Aquesta és una mica la motivació.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Pel torn de rèplica, Sr. de Haro.

El Sr. Ricard de Haro:

Miri, em quedo sorprès, perquè el que havia llegit jo a la premsa era que a nivell tècnic, les dos úniques opcions que hi havia eren la M6, en francès, o el Canal 33. Ara he volgut entendre que la TV1 i la TV2 també es podien haver substituït pel Canal 33.

Sabent el neguit que té aquest Govern que la tele informi, eduqui i entretingui, substituir un canal que a sobre és en la nostra llengua, en català o en andorrà, com li vulguin dir, per un canal en llengua castellana, i per aquest motiu del mundial de futbol, ja no ho trobo gaire correcte. A més tenint l'opció, per exemple, de substituir-lo per un d'una altra llengua en castellà, la TV2, que no sé quina audiència ha de tenir; però el Canal 33 o el K3, com li diuen els joves, tinc constància que la joventut d'aquí el segueix bastant.

I encara em sorprèn més quan em diu que el cost és zero. Em sorprèn perquè m'he molestat una mica en preparar la pregunta i he vist els costos que té l'emissió del mundial de futbol per a les televisions que emeten el mundial de futbol. Doncs, no sé, deguem tenir un tractat amb no sé qui que ens permeti, a nosaltres, d'agafar una senyal d'un canal, La Sexta, que a més, miro i veig que té els drets d'emissió per a l'Estat espanyol... els drets que te és per a l'Estat espanyol, no parla del Principat d'Andorra. I és clar, jo vull suposar que vostès han hagut de fer alguna negociació amb aquest canal, amb La Sexta, per agafar la seva senyal i reemetre-la a l'Estat andorrà. Em sorprendria molt que no ho haguessin fet així. I que és clar, aquesta gent paguen uns diners considerables a l'empresa alemanya que té la concessió dels drets del mundial, i sobretot no voldria crear-li o que l'Estat andorrà pogués crear al canal de La Sexta una situació de compromís envers la persona que ha contractat els serveis als alemanys, punxant un senyal per a un Estat que no el té contractat i que ningú n'ha parlat. Em deixa molt sorprès.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre el seu torn de dúplica.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Com pot comprendre, el que no ha fet el Govern és agafar i punxar una televisió. Això com pot comprendre.

Llavors, si hem pogut arribar a fer una difusió és perquè hem tingut unes negociacions amb el Canal 6. Per tant, tenim l'autorització del Canal 6 i per això s'ha fet, i sense cap cost.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Entraríem al torn de repreguntes.

Sr. de Haro per preguntes.

El Sr. Ricard de Haro:

Suposo el Sr. ministre que es refereix a la Sexta, quan diu el Canal 6.

Jo la informació que tinc, i li puc dir que és informació, no és de cap empleat, és de la direcció de La Sexta. Em diuen que cap persona en nom de l'Estat andorrà ni tan sols ha demanat el permís per cortesia a aquesta empresa per poder reemetre el senyal que ells tenen en concessió per l'Estat espanyol cap a l'Estat andorrà.

Em podeu confirmar amb qui s'ha parlat de La Sexta, amb quina persona s'ha parlat, amb quin càrrec directiu s'ha parlat i ens ha donat el permís, de quina forma, si escrita o oral?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Gràcies Sr. síndic.

Evidentment que s'ha parlat amb els directius de La Sexta, i tenim l'autorització verbal d'ells, i d'alguna manera, el que no hauríem fet, hauria estat fer una connexió sense que tinguéssim aquest permís. I evidentment, nosaltres hem parlat amb els directius. I ha sigut el nostre director que ha parlat amb els directius. En aquest cas no li puc dir qui és la

persona amb qui s'ha fet, però evidentment s'ha parlat amb els directius, -els alts directius, estic parlant.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Doncs, hi ha alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Ricard de Haro.

El Sr. Ricard de Haro:

Sr. ministre, quan diu que la persona que ha parlat de l'Estat andorrà és el seu director. Em pot dir quin director ha parlat amb aquests directius de La Sexta, si us plau?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Ha sigut el director de l'STA, Jaume Salvat.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Sr. Francesc Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Només per confirmació, si aquest tracte d'aquest tipus el tenim de manera verbal, i sense cap contraprestació econòmica o d'un altre tipus per part nostra?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Crec que he sigut clar. He dit que no hem tingut cap cost. Per tant, hem fet un servei o una demanda que hi havia a nivell de la ciutadania a cost zero. Llavors, per tant, he sigut clar en la contesta.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Vostè ho ha dit que era un contracte per entendre'ns, una autorització verbal. La pregunta és, no existeix cap document escrit en aquest sentit? És a dir, l'única cosa que el Govern d'Andorra disposa és d'una autorització verbal, sense que hi hagi cap contracte escrit que acrediti aquest fet?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Sí, senyor, ha sigut així, ha sigut verbal i ha sigut solament pel mundial.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Vicenç Alay havíeu demanat la paraula per repreguntes?

El Sr. Vicenç Alay:

En relació exactament amb el mateix. No considera vostè temerari, -tal i com ha començat el comentari Ricard de Haro-, davant d'una hipotètica demanda de l'entitat que ha venut els drets que no tinguem cap document escrit sobre aquest tema? És que em sembla extraordinari i temerari!

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Bé, nosaltres tenim l'acord dels directius de La Sexta per fer això. Per tant, no sabem nosaltres la subrogació que ells tenen per la difusió. Doncs, si nosaltres tenim el seu acord, per a nosaltres ja és vàlid. Llavors si hi ha alguna responsabilitat no serà a nivell nostre que hi serà.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Continuaríem, doncs, amb l'ordre del dia previst...

Sí, hi havia una altra repregunta?

Sí, Sr. Josep Dallerès, perdoni.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Hi ha un tema que m'ha deixat perplex, que no té res a veure amb el que s'estava parlant anteriorment, i és que ha parlat d'interès general, dient que s'ha tret una cadena que emet en català, -de les poques que existeixen-, i que s'ha passat al futbol. És llàstima que no hi hagi el ministre de Cultura que potser em podria contestar. Com s'ha decretat aquest interès general? I com s'ha fet d'aquesta manera? Perquè jo puc assegurar que a mi personalment m'interessava més mantenir l'altre que no pas el futbol. El futbol per a mi no era d'interès general. I a mi no se m'ha consultat. No sé si s'ha consultat a algú?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Dallerès.

Sr. ministre el seu torn de contesta.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Bé, quan diem que hem tallat el Canal 33, no s'ha tallat, perquè pel digital es veu igual. L'única cosa que hem fet és treure'l de l'analògic. Per tant, també he dit que hi havia un 46% de llars andorranes que tenien el TDT. Vol dir que no tothom no la té. Vol dir que tothom a pogut veure el que ha volgut. I com sabeu hi ha l'*apagon* que es diu del digital, -serà aviat-, i per tant, la gent ja es va preparant per això. Llavors el Canal 33 no és que s'hagi tallat, l'única cosa és que en una part no es pot veure, és veritat. Però això sabem que és un tema puntual i d'una temporalitat curta. Llavors, aquesta és la nostra opinió.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Continuant amb la línia de la pregunta que ha formulat el company Dallerès, hi ha una cosa. És trist, i la reformularé així: no s'han plantejat no fer-la, aquesta desconnexió? Entre altres coses perquè per molt important que sigui el futbol, i segur que hi ha molta gent que li agrada, -a mi mateix m'agrada-, aquí a Andorra hi havia la possibilitat, fàcil, immediata, i no per via digital, de veure'l per les cadenes franceses, que em sembla que són la primera francesa i M6. I aquestes estan donant el mateix, i a més per la via de la televisió de pagament, Canal Plus. No s'han plantejat mai no fer-ho, perquè és que sembla que aquí s'ha de demanar que es facin gestos perquè no es facin aquests extraordinàriament contraris al normal?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Bé, nosaltres el que sí que hem considerat és que era una oportunitat de fer-ho, i per tant s'ha fet, sense més.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Doncs, ara sí, continuaríem amb l'ordre del dia previst.

9. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 13 de juny del 2006, relativa al destí que es pensa donar a les cendres i escòries que produirà el nou forn incinerador.

Fou registrada amb el número 694, i s'ha publicat en el Butlletí número 25/2006, del 13 de juny.

Exposa la pregunta el Sr. Esteve López.

Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

El mes de desembre de 2005, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata va formular una pregunta al Govern en relació amb com pensava gestionar les escòries i cendres que generarà el nou forn incinerador. En aquell moment el senyor ministre no va respondre a la pregunta adduint que el Govern estudiaria la problemàtica durant el primer trimestre de l'any 2006 i que, un cop estudiat el tema, quan prenguéssim una decisió, informaria oportunament.

Va passar el primer trimestre de l'any sense que el Govern considerés oportú informar, i el passat mes de maig tant el Grup Parlamentari Socialdemòcrata com el Grup Parlamentari Liberal, -en aquest cas per via d'urgència-, vam tenir ocasió de tornar a formular preguntes al Govern sobre la mateixa qüestió. No vam tenir sort tampoc en aquella ocasió, i el senyor ministre, a més de recomanar que no ens preocupéssim, va manifestar que el Govern havia d'acabar d'estudiar el tema i que encara no s'havia pogut prendre cap decisió, però que, tanmateix, creia que es podrien exportar les cendres i escòries i que no caldria fer cap abocador de cendres i escòries al Principat, sense poder o voler explicar en què es basava el seu convenciment. El senyor ministre en aquesta ocasió també va manifestar que quan el Govern hagués pres una decisió, ho comunicaria.

Tenint en compte que van passant els dies, que l'inici del període de proves del nou forn incinerador és imminent, que podem llegir en els mitjans de comunicació declaracions d'un alt responsable del Ministeri de Medi Ambient espanyol poc encoratjadores pel que fa referència a la possibilitat d'exportar les cendres i que el Govern no comunica res, malgrat les recomanacions del senyor ministre, cada dia estem més i més preocupats per saber quin serà el destí final d'uns productes tòxics i perillosos com són les cendres i escòries resultants de la incineració de residus.

Ateses les consideracions exposades, i amb l'esperança, senyor ministre, que aquest cop el Govern podrà donar una explicació satisfactòria, torno a preguntar:

Ja ha acabat el Govern d'estudiar el tema? Ja ha pres alguna decisió? Què ha decidit el Govern en relació amb les cendres i escòries que produirà el nou forn incinerador, de manera que es garanteixi una gestió segura per a la salut de les persones i per a la protecció del medi ambient?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López.

Respon pel Govern, sí Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern efectivament, ha estudiat el tema, l'ha analitzat i segueix l'estratègia anunciada: la de la cooperació regional, autonòmica i internacional. El Govern està mantenint contactes sistemàtics i consistents amb els interlocutors adequats de les autoritats dels països veïns que tenen interès en la solució apropiada de l'assumpte de les cendres i de les escòries que genera el Centre de Tractament de Residus.

La negociació i el diàleg cerca a resoldre el trasllat a l'exterior d'aquests dos residus específics per raons tant tècniques com de limitació geogràfica. El Govern creu que la discreció exigible en el curs d'uns contactes com els que s'estan produint, hauria d'excusar excepcionalment, temporalment i per aquest cas en concret, del deure de donar la màxima informació als M. I. Consellers Generals en aquest moment.

I el Govern vol aprofitar aquesta ocasió, en tot cas, per reiterar públicament que comparteix amb el M. I. Consell General la seva preocupació per donar una solució adequada a les cendres i escòries generades pel nou Centre de Tractament de Residus, de manera que es garanteixi la doble garantia, la de la salut pública i del respecte al medi ambient.

I també, vull subratllar ben fort i ben alt, el compliment responsable dels pactes i de tots els acords internacionals. El Govern espera que el M. I. Consell General li farà confiança i comprendrà que qualsevol difusió d'informació sensible que es pogués produir ara, tindria unes conseqüències gens positives per una bona solució del problema. I reitera la seva voluntat i disposició de facilitar-li totes les dades significatives un cop hagi estat possible culminar les gestions que s'estan portant a terme, atesa la importància i la transcendència d'aquest tema, amb el permís del Sr. síndic i si la Junta de Presidents ho considerés oportú, proposaria per aquesta tardor, la compareixença del Govern davant del Consell General, emparat amb l'article 136 del Reglament del Consell General, i aportar les dades definitives, tant sobre el Centre de Tractament de Residus, en particular, com sobre el tema de la política del Govern en la gestió de residus.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Sr. Esteve López té el seu torn de rèplica

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. cap de Govern, jo li he d'agrair el to, li he d'agrair la forma. Vostè, d'una manera elegant fa el mateix que va fer ara fa un mes el Sr. Puigdemívol, i també que fa dos mesos i que fa cinc. És a dir, passa xiulant i no ens diu res.

Vostè de forma molt elegant, li reconec, ens fa això!

Jo Sr. Pintat, no cal que li recordi. Vostè això ja ho sap. Vostè sap el que diu la Constitució. Vostè sap que si estem aquí els consellers generals, ho estem com a representants del poble andorrà. Això diu l'article 50 de la Constitució. I també sap vostè que l'article 1 diu que la sobirania resideix en el poble.

Per tant, és legítim i vostès tenen o tindrien, des del meu punt de vista, l'obligació ètica i política de respondre de forma clara a les preguntes que li fan els representants del poble.

Vostès... jo miri, a veure, com li diria... és una mica el mateix discurs. Vostè ens demana... ens ve a dir que posem en pràctica, doncs, el que s'anomenen les virtuts teològals. Vostè ens demana fe amb el Govern, ens demana esperança en què trobarà una bona solució, i també ens demana caritat. I ens diu, escolti, miri, de moment vostès no es preocupin, ja arriba, i el mes de setembre ja compareixeré o el mes d'octubre, i llavors ja els hi explicarem.

Ens demanen això.

Miri, Sr. Pintat, malauradament, fe amb al Govern no en tenim. La poca que teníem ja l'hem perdut!

L'esperança... miri, l'esperança és una cosa diferent d'una expectativa. Nosaltres el que voldríem seria tenir expectatives raonables i reals que el problema se solucionarà. L'esperança és un estat d'ànim, és el que una persona desitja d'allò que pensa, que imagina que es farà realitat. Però això és poca cosa.

I miri, la caritat, en aquest tema, la nostra responsabilitat, doncs, fa que estem preocupats i que vetllem de forma constant per garantir que s'apliqui el principi de precaució per garantir que la gestió d'aquestes cendres i aquestes escòries es faci sempre respectant escrupolosament la protecció de la salut de les persones i el medi ambient.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López per la seva intervenció.

Sr. cap de Govern té el seu torn de dúplica

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Crec que en nom del Govern he parlat molt clar què estem negociant i què es negocia: el trasllat a l'exterior de cendres i escòries.

A partir d'aquí, l'article 50, ja sap que reconec perfectament el que vol dir i el que representa article per article, permeti'm recordar-li, però, l'article 72, que el cap de Govern té la responsabilitat de la política exterior, i en un moment tan delicat com aquest, no em dirà pas que li sabria greu que tot acabés bé en aquesta negociació. Suposo que desitja que acabi bé? Doncs, perquè acabi bé hi ha el *tempo* de la negociació, el ritme. I ara és un ritme molt delicat que demana... en certs moments no pot ser la premsa que ens marqui el ritme del que diu l'un o del que diu l'altre, és el moment de discreció. I perdoni que subratlli que no vol dir secret, sols cal discreció.

Jo diria que les bases d'aquest Conveni es coneixen, perquè és la renovació d'un Conveni que ja existeix, que afecta al conjunt dels residus del país. És un Conveni que hi ha va la credibilitat del Principat d'Andorra, la seva capacitat de convèncer i d'aportar garanties en la cooperació mediambiental amb l'entorn dels dos països i amb les autonomies, i amb la regió que ens envolta. I això és el que li demano, una mica de paciència, no gaire més, perquè aquest tema sap que aquí ens ha apassionat i encara ens apassiona, com ho demostra aquest debat. Jo li garanteixo que sabrà tota la veritat, i no faltaria més.

Només li demano una mica, que m'acompanyi en aquesta negociació, acceptant el que li dic que estem negociant, que demana una certa discreció, i que em faci confiança, perquè jo li prometo que compareixeré davant del Consell emparat per l'article 136, que no és res més que explicar aquí com han anat les negociacions, i naturalment, si les negociacions acaben malament, voldrà dir que hi haurà conseqüències polítiques, no m'ho recordarà pas, ja m'anticipejo. No crec que sigui cap virtut teològica, és un acte polític de responsabilitat d'aquest Consell d'ajudar el Govern a acabar adequadament aquesta tan difícil negociació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Entraríem, doncs, ara a l'apartat de repreguntes.

Sr. Esteve López per repreguntes.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Pintat, naturalment que desitjo que les negociacions que es fan, qualsevol negociació que faci el nostre Govern, sigui en l'àmbit que sigui, doni el millor resultat per a Andorra. Naturalment que ho desitjo, sobretot. Això és una cosa.

També desitjo, fermament, que el Govern faci les accions, les que sigui, via conveni internacional o no, per garantir que la salut de les persones en aquest país no es tornarà a posar en perill com a conseqüència de la incineració de residus.

Bé, per què li dic això? Perquè vostè, igual que ens deia ara fa un mes el Sr. ministre, el Sr. Puigdemívol, ens parla d'una línia que és la del conveni internacional. Miri, jo ja sé que és una possibilitat. El Sr. ministre ens ho ha dit. Li vam preguntar, i ara vostè tampoc ens garanteix que via conveni internacional, aquest problema ens dona la seguretat que es solventarà. Vostè això no ens ho dona. Ens diu, ho estem negociant, és delicat, feu-nos confiança, però aquesta seguretat no ens la dona.

Sr. cap de Govern, la meva pregunta concreta, i tenint en compte, com vostè sap, que a Andorra no disposem en aquest moment de cap abocador per residus perillosos, la pregunta en concret que li vull fer és en el supòsit, no volgut, que aquestes negociacions per exportar les cendres i les escòries no fructifiquessin, vostès pensen posar en funcionament el nou forn incinerador?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, permeti que respongui a la primera part de la pregunta. El compromís del Govern de respectar les normes comunitàries amb la doble vessant de garantia de la salut pública i mediambiental és total i, amb tota la conseqüència política, ho reafirmo.

Segona part. El Centre de Tractament de Residus es posarà en marxa tal com s'ha explicat fa un moment.

I tercera part de la pregunta. L'única hipòtesi amb la qual treballem és l'exportació de residus de cendres i d'escòries. Perquè tot fa pensar que emmarca que el resultat serà favorable, perquè és un conjunt de la qualitat de relació que té Andorra amb els països veïns. És un paquet. No sols discutim els residus, sinó és trobar aquella confiança mútua que en aquest cas concret, insistim, demostrem i expliquem, que tant per capacitat tècnica com per la realitat geogràfica, necessitem una ajuda. En d'altres, com

per exemple les terres, ja ni ho demanem. Entenem que Andorra ha de saber ser responsable i limitem el diàleg. Doncs, en aquest costat, ja veu que la resposta és concreta, no contemplem la possibilitat que no es puguin exportar les cendres i les escòries; que estem segurs que es podran exportar.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Hi ha alguna altra repregunta?

Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Pintat, jo, perdoni, és que em fa por que no tinguin un pla B. Allò que es diu el pla B per si això, per la raó que fos, no funcionés.

Però bé, suposem que realment vostès aconseguixen, via tractat internacional, poder exportar totes aquestes escòries que generarà el nou forn. Miri, vostè sap que aquí al Consell General, l'any 2002, vam aprovar amb els vots de la majoria liberal, -no pas amb els nostres-, la Llei de concessió del nou Centre de Tractament de Residus, i que aquesta Llei ja fixa una subvenció molt important, una subvenció de 135 milions d'euros, i perquè... és a dir, a vegades aquestes xifres són molt grans, són uns 22.000 milions de les antigues pessetes a pagar durant 20 anys, per la construcció i l'explotació d'aquest forn.

La pregunta que jo els hi vull fer és concreta, també, perquè abans el Sr. ministre també ens parlava de sobre costos. El fet que s'exportin les escòries que és un aspecte que no estava previst ni en el plec de bases ni en l'oferta presentada per la societat concessionària, -ja que vostè sap perfectament que es comprometien a reutilitzar-les-, farà incrementar els costos d'explotació? Haurem de pagar encara més milions a aquesta societat concessionària o es mantindrà el preu d'aquesta concessió?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern té la paraula.

El Sr. cap de Govern:

En principi, amb les dades que dispo avui, no s'augmentarà el cost.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Sr. Josep Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

És la repregunta que volia posar amb anterioritat al Sr. Puigdemívol, que després he retirat i que ara, vist que ha tornat a sortir la mateixa paraula, doncs, m'he decidit a posar-la.

Em preocupa, quan sento parlar des del Govern que hi ha d'haver confidencialitat amb els documents. Vol dir que si es parla a nivell de Consell, aquesta confidencialitat desapareix. L'experiència a mi em demostra, *inclús*, amb col·laboració amb aquest Govern, que quan hi ha un acord, i que quan hi ha un acord de confidencialitat, hi han hagut comissions a portes tancades, -el Reglament ho preveu-, per temes que han d'arribar al Ple del Consell, i això s'ha mantingut. Porto un cert temps aquí en aquesta Casa, i sempre s'ha treballat en certs projectes d'aquesta forma.

A mi em preocupa cada vegada que surt aquesta paraula, -avui ha sortit tres vegades-, vol dir que entenc que els que estem assentats al tomb de la taula central, a un costat i a l'altre, no som ni responsables, ni dignes de tenir aquesta informació, per què no som capaços de confidencialitat? Em preocupa realment, Sr. cap de Govern.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Dallerès.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

No es tracta de no ser ni responsables, ni dignes, no és aquest el cas. Es tracta que estem en una fase final pròpia d'un executiu, que és la separació de poders. El Govern negocia amb altres Governos un tema molt concret, molt delicat i que porta una inflamació històrica important. Doncs, es tracta que demanem una mica de discreció, perquè el Govern no pot ensenyar la seva negociació perquè l'estem fent. Ja sap vostè que quan se sap una mica ja se'ns explica el què passarà demà. El que és molt impropï d'una negociació d'un país responsable. Almenys jo a vegades em trobo molt incòmode quan li expliquen, més o menys, què dirà l'altra part abans d'anar a veure l'interlocutor. Es tracta només que l'Estat andorrà quan fa un tema d'aquest calat, d'aquesta transcendència, pugui dir: s'està negociant en base amb arguments tècnics i polítics, i després, naturalment, el Consell té, com sempre, reconegut i

ho tindrà, l'accés a tota la informació, perquè la nostra obligació és aquesta, i vostès els més dignes per controlar l'acció del Govern; que és la separació de poders.

Ens trobem en un moment puntual, excepcional i concret que és aquesta fase final de negociació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Hi ha alguna altra repregunta?

Sr. Josep Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Ha parlat d'inflamació històrica. No creu, Sr. cap de Govern, que una forma de desinflamar aquesta inflamació històrica fóra fer partícips els consellers generals a través d'una comissió a porta tancada, vist que és un tema que ha d'arribar aquí, de donar aquesta informació confidencial. A partir del moment que és confidencial, els propis consellers queden obligats a guardar el secret. I ha passat en aquesta Casa secularment.

Llavors, no seria una forma de desinflamar aquest furúncol que aparentment fa tant de mal?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Acato totalment l'oferiment. Per això reclamava l'aplicació de l'article 136, que em sembla que la circumstància i la problemàtica s'ho mereix que es faci aquí, perquè és monogràficament parlar d'aquest tema perquè parlem de la gestió de residus del Principat d'Andorra, i és un aspecte global. I d'acord amb la tradició i els conflictes històrics, podem a partir d'ara encarar una relació de bon veïnatge i cooperació amb els dos veïns.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Doncs, continuariem amb l'ordre del dia previst.

10. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Carles Blasi Vidal,

conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 13 de juny del 2006, relativa al conveni signat amb l'AGIA per a la gestió de la Borsa d'habitatge.

Fou registrada amb el número 695, i s'ha publicat en el Butlletí número 25/2006, del 13 de juny.

Exposa la pregunta el Sr. Carles Blasi.

Teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 19 de maig la ministra d'Habitatge, Joventut, Ensenyament Superior i Recerca va comparèixer davant la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme per informar de la posada en marxa de la Borsa d'habitatge que el Govern havia acordat i aprovat els seus documents el dia 10 anterior.

En aquell acte la Sra. ministra ens va entregar als membres de la Comissió un document intitulat, i cito: "Conveni relatiu a la Borsa d'habitatge que han de signar el Ministeri d'Habitatge, Joventut, Ensenyament Superior i Recerca i el Col·legi Professional d'Agents i Gestors Immobiliaris del Principat d'Andorra", i que segons va declarar la ministra havia estat signat aquell mateix matí.

En aquest document hi figura que el ministeri posarà a disposició de l'AGIA els habitatges que els seus propietaris hagin cedit per formar part de la Borsa d'habitatge.

Atès que aquest extrem es contradiu amb els articles 3.5 i 13 del Reglament de creació i funcionament de la Borsa d'Habitatge d'Andorra, que el mateix Govern va aprovar el mateix dia, i amb les manifestacions realitzades per la ministra en la mencionada compareixença, en el sentit que els propietaris que ho desitgin podran gestionar-se el seu habitatge, es pregunta al Govern:

Com explica aquesta contradicció?

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern, Sra. ministra d'Habitatge, teniu la paraula.

La Sra. Meritxell Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, permeti'm llegir literalment els articles als quals fa referència la pregunta formulada pel M. I. Conseller General Carles Blasi.

L'article 3.5 del Reglament de creació i funcionament de la Borsa d'habitatge diu literalment: "El ministeri encarregat de l'habitatge podrà signar un conveni de col·laboració amb l'AGIA per dur a terme la gestió dels habitatges que formin part de la Borsa i que no estiguin gestionats directament pels seus propietaris".

Per un altre costat, l'article 13 del mateix Reglament cita: "Mitjançant un conveni de col·laboració s'autoritza l'AGIA a ser la gestora, mitjançant els seus col·legiats, dels pisos que els propietaris hagin cedit al programa de la Borsa d'habitatge i que no vulguin ser-ne els gestors directes."

Per tant, el que ens diuen aquests dos articles del Reglament de la borsa és que el Ministeri podrà signar un conveni de col·laboració amb l'AGIA, a partir del qual els seus col·legiats podran gestionar els pisos que entrin a formar-ne part i que no estiguin directament gestionats pels seus propietaris, tal com ho estipula la Llei d'arrendaments en finques urbanes del 1999. Aquesta Llei, en el seu article 8 diu: "S'anomena arrendador aquell que essent propietari de la finca o gaudint d'un títol suficient, s'obliga a cedir-ne l'ús en tot o en part.

A més, m'agradaria també exposar-los-hi que en el punt C del Conveni signat entre l'AGIA i el ministeri s'especifica que "el ministeri està interessat a cedir la gestió i l'administració dels habitatges que integren la Borsa d'habitatge, d'acord amb els preceptes que regiran la Borsa i que no estiguin gestionats pels seus propietaris a l'AGIA a través dels seus col·legiats". Doncs, havent llegit aquests articles, els que fa referència a la pregunta del Sr. Blasi, no he trobat cap contradicció.

En tot cas, el Reglament de la Borsa i el Conveni de l'AGIA pensem que s'adeqüen al projecte, i es desprenen directament del que diu la Llei d'arrendaments.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Sr. Carles Blasi, el seu torn de rèplica

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, primer li vull... com que abans un col·lega seu, el ministre deia que no sabem o feia al·lusion a què no sabem reconèixer els mèrits del nostre Govern, jo li vull reconèixer, i li agraeixo que aquest contracte que vostè ens va lliurar, jo el vaig demanar després formalment i en 10 dies em va arribar. Com que

altres col·legues que comparteixen aquesta taula amb vostè no ho fan, per això li vull agrair especialment.

Dit això, a veure, per què li vaig demanar aquest contracte per escrit? Vostè en la seva resposta doncs, també em mostrava l'estranyesa. És clar, vostè ens el va lliurar al mateix moment que ens estava fent l'exposició del contracte, i no vam tenir temps de llegir-lo. I com que el títol, el torno a repetir, diu: "Conveni relatiu a la Borsa d'habitatge que han de signar el ministeri", vaig entendre que això potser era un document preparatiu, i que no era el que realment estava signat, perquè efectivament com poden veure no està signat.

La meua sorpresa va ser que quan em fa arribar el Conveni signat és exactament el mateix. És a dir, el títol continua sent el mateix. Vull dir que és una mica estrany que se signi un Conveni en el qual diuen que es comprometen a signar. En tot cas, potser és una qüestió de forma.

Per això la pregunta també, doncs, perquè m'havia estranyat, els articles del Reglament justament diuen el que diuen. I el que vostè m'ha citat, l'apartat C de l'exposat, no deixa de ser això, un exposat, i diu el mateix que els articles que m'ha llegit del decret de creació de la Borsa.

Però els pactes, -per això li faig la pregunta-, del contingut dels pactes se'n pot deduir o se'n pot fer una interpretació diferent, l'altra part que ha signat aquest contracte. Per això aquesta és la motivació. El pacte tercer diu "El ministeri posarà a disposició de l'AGIA els habitatges de lloguer que els propietaris han cedit mitjançant un contracte de cessió del dret d'ús i gaudi, i administració del seu habitatge per un període no inferior a cinc anys, d'acord amb la Llei d'arrendaments, i per tant forma part del vostre habitatge". És clar, aquí es pot interpretar... podria interpretar algun col·legiat de l'AGIA que vostès han de posar a disposició tots els habitatges.

I això sí que estaria en contradicció, doncs, amb el Reglament en els dos articles que vostè ens ha llegit, i en l'apartat sisè torna a repetir també el mateix. Diu que és "obligació del ministeri posar a disposició de l'AGIA els habitatges que poden ser objecte d'arrendament i que han estat cedits pels propietaris mitjançant un contracte, etc."

A mi em sembla que si més no, doncs, entendria que aquest contracte, potser, l'hauríem de revisar perquè no porti cap a un conflicte, ja que, com li dic, entenc que es pot fer una interpretació en el sentit que el Govern tingui l'obligació de posar a disposició dels col·legiats de l'AGIA tots els habitatges que havien estat cedits.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi.

Sra. ministra té el seu torn de dúplica.

La Sra. Meritxell Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, si hi ha una única modificació que s'ha de fer, és en el títol, el que han de signar. Potser sí. Però la resta no. Perquè queda molt clar que és un Conveni i que en l'exposició diu clarament a qui s'adreça aquest Conveni. I aquí es diu, en l'apartat C, és claríssim, diu: "que el ministeri està interessat en cedir la gestió i l'administració dels habitatges que integren la Borsa d'habitatges, d'acord amb els preceptes que regiran la borsa, (que li he citat abans els articles), i que no estiguin gestionats, (i repeteixo), i que no estiguin gestionats pels seus propietaris, a l'AGIA a través dels seus col·legiats."

Em sembla que és prou clar. És a dir, agafo la seva observació pel títol, i suposo que no hi haurà cap problema per fer aquest canvi amb l'AGIA, però per la resta penso que tot queda molt clar, i que els pisos que l'AGIA gestionarà seran els pisos que els propietaris hauran decidit ja que no els volen gestionar ells, tal com preveu la Llei d'arrendaments actualment. Hi ha propietaris que ho donen a agències i propietaris que prefereixen gestionar-ho ells.

Nosaltres, només hem volgut fer una línia continuista del que preveu la Llei.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Entraríem, doncs, a repreguntes.

Sr. Blasi per repreguntes.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, jo no entraré ara en una discussió jurídica, però en els convenis, en els contractes així com en les lleis i en els reglaments, les exposicions de motius no vinculen. Per tant, el que vincula és l'articulat.

Jo li demanaria, que si estan disposats a canviar el títol, em sembla que no els hi costaria res també canviar l'altre, i quedarà més bé.

La repregunta seria que vostè ens va enviar, uns dies després, l'annex que aquest Conveni fa referència en relació amb unes tarifes, també he constatat que aquest annex no està signat. Això em sembla que

també jurídicament no seria gaire correcte. No creu que l'haurien de signar també l'annex?

El Sr. síndic general:

Sí, Sra. ministra teniu la paraula.

La Sra. Meritxell Mateu:

Aquest annex forma part del Conveni, i tal com li vaig exposar el dia de la compareixença, aquell moment no li vaig donar perquè me l'havia descuidat. Després li vaig adjuntar.

El fet que estigui signat o no estigui signat, en el moment que a dins del Conveni es parla directament de l'annex, i l'annex parla dels honoraris que té l'AGIA. Jo no penso que... nosaltres, el Ministeri, hagi de signar un annex que respon a una decisió d'una junta d'un col·legi professional, en el qual nosaltres no en formem part, que és el Col·legi professional de l'AGIA. Són ells que decideixen quines són les tarifes. Nosaltres només fem que sotasciure, o que ens informin ells de les tarifes i nosaltres diem que volem una rebaixa del 50%. És tot el que diem. No crec que nosaltres tinguem la legitimitat de signar aquest tipus d'annex. Podem dir que aquest annex s'adjunta i a partir d'aquest annex es calcula, que és el que diem en el Conveni, és a partir d'aquest annex que es calcula l'import que es donarà a cada un dels gestors que vulguin ocupar-se de la gestió d'un dels pisos de la Borsa d'habitatge.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Ministra.

Hi ha alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Carles Blasi.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, doncs, jo considero que aquest annex és d'aplicació perquè ho diu el Conveni, s'hi refereix, i per tant, forma part del Conveni com a tal. Jo entenc que hauria d'estar signat.

En tot cas, la meua pregunta seria: no creu que potser valdria la pena que demanés sobre aquestes qüestions que li he plantejat, un assessorament jurídic seriós?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Meritxell Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, penso que els assessoraments jurídics els hem tingut de manera seriosa, i en cap cas voldria qüestionar l'assessorament jurídic que he tingut per la redacció d'aquest Conveni; que ha estat un assessorament jurídic en el qual hi faig totalment confiança.

En tot cas, si hi ha un annex que s'hauria de signar, i aquí sí que dic, que seria un annex pactat. Però aquest annex és només un annex de referència, pel càlcul que nosaltres farem de les prestacions que donarem als gestors que vulguin acollir-se a la Borsa d'habitatge. Llavors sí que s'hauria de signar l'annex, no aquí.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Ministra.

Hi ha alguna altra repregunta?

Doncs, fariem una petita pausa de cinc minuts.

(Són les 19.15h)

(Se suspèn la sessió)

(Són les 19.30h)

Bé, doncs, reprenem la sessió.

Continuariem amb la pregunta 11.

11. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 13 de juny del 2006, relativa als criteris i/o paràmetres utilitzats per a l'elaboració de la Guia gastronòmica d'Andorra.

Fou registrada amb el número 696, i s'ha publicat en el Butlletí número 25/2006, del 13 de juny.

Exposa la pregunta el Sr. Ricard de Haro.

Teniu la paraula.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Havent passat ja unes setmanes de la publicació de la Guia gastronòmica d'Andorra, i després d'escoltar a diferents persones del món de l'hoteleria i

restauració, les quals ens manifestaven els seus dubtes i neguits sobre la mateixa guia.

Ateses aquestes consideracions, es pregunta al Govern: quins criteris i/o paràmetres ha utilitzat el Govern per a la selecció dels integrants de la Guia gastronòmica d'Andorra?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. de Haro.

Respon pel Govern, Sr. ministre de Turisme.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, primer de tot voldria dir-li que no entenc ben bé el seu exposat, ja em pot aclarir quan diu: "després d'escoltar diferents persones del món de l'hoteleria i restauració manifestant els seus dubtes i neguits sobre la mateixa guia".

Independentment d'això, vaig a contestar-li la pregunta sobre els criteris i paràmetres que s'han utilitzat.

La voluntat del Departament de Turisme i Medi Ambient ha estat la de continuar potenciant la gastronomia andorrana. Després de mantenir diferents reunions amb la Unió Hotelera d'Andorra, l'Associació d'Hotelers d'Andorra i altres entitats d'Andorra, un comitè de xefs i propietaris de restaurants ens van presentar una proposta de col·laboració per començar a treballar en una guia gastronòmica integrada pels restaurants que ofereixen productes de qualitat, i fer de la gastronomia un element diferenciador de l'oferta turística andorrana que permeti atreure un nombre important de turistes.

Aquests xefs de cuina dels restaurants integrants del comitè de selecció són els xefs dels restaurants San Marco, Aquarius i el Rusc, com a grans coneixedors de la gastronomia andorrana, i de reconeixement internacional. El Sr. Casimir Arajol també forma part del comitè de selecció, però solament com a coordinador de la guia.

El comitè de selecció ha agafat el compromís d'establir uns criteris de selecció dels restaurants que poden estar presents en aquesta guia gastronòmica amb el suport i suggeriments del Ministeri de Turisme i Medi Ambient. La voluntat d'aquest comitè és que la guia sigui semestral. La primera guia ha sortit publicada el més de juny, i la segona es preveu que sigui pel mes d'octubre.

Tanmateix es preveu que s'editi una altra guia, però únicament dedicada a les bordes típiques d'Andorra.

Aquestes guies tenen com a objectiu facilitar una informació de qualitat vers les demandes dels turistes en les recepcions dels hotels i les oficines d'informació i turisme.

Quant als criteris de selecció, aquests són els següents: en primer lloc, s'ha tingut en compte els restaurants que acumulen les millors puntuacions en les guies Michelin i Gourmetour. Aquestes són les dos guies més significatives a Andorra actualment; els restaurants amb un bon reconeixement al país i els restaurants amb una bona continuïtat tot i no estar presents en les guies.

D'altres restaurants que apareixen a les guies internacionals i que s'han exclòs, són les bordes. Com ja he dit anteriorment, es preveu que en un futur pròxim s'editi una guia únicament de bordes; dels restaurants que s'ubiquen en els hotels; dels restaurants amb una baixa puntuació; els restaurants que no estan oberts a migdia per dinar i a la nit per sopar.

Però els criteris més importants i més significatius que s'han tingut en compte són, sobretot, que els restaurants disposin en permanència del responsable de la cuina en el lloc de treball durant tota la setmana. I un altre criteri també molt important que s'ha tingut en compte, és que el producte sigui de la màxima qualitat per a l'elaboració dels plats.

Aquests són els criteris que aquests tres xefs de cuina han tingut en compte per seleccionar aquests onze restaurants.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Ricard de Haro té el seu torn de rèplica.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, penso que era ahir quan algú qualificava un company meu de fer marejar la perdiu. I Déu n'hi do!

Miri, la meua pregunta era molt concreta, i és molt concreta. Quins criteris i/o paràmetres s'han utilitzat per incloure els components d'aquesta guia?

Si es referia a la introducció de la pregunta, que dic que "havent passat ja unes setmanes de la publicació de la Guia gastronòmica d'Andorra, i després d'escoltar diferents persones del món de l'hoteleria i restauració manifestant-nos els seus dubtes i neguits

sobre la mateixa guia”, això li puc aclarir. Això és la introducció de la pregueta.

Miri, em refereixo a què propietaris i treballadors de restaurants ens han demanat això mateix que jo he demanat aquí al Govern. Ens han demanat per què uns sí i uns altres no. Davant d'aquesta demanda, quan va ser d'un, vam dir bé, mirem què passa. Quan el col·lectiu és majoritari o suficientment important per a nosaltres que pot ser un sol o dos, llavors davant del neguit de la població com a representants del poble, el que fem és transmetre aquests neguits davant del Govern.

Ens demanaven això, per què aquests sí i d'altres no?

Vam procurar informar-nos. Vam recollir informació. Informació que vostè ha sigut amable, i ens l'ha repetit aquí. I és clar, no correspon... no correspon la realitat d'aquesta guia amb els paràmetres que vostè ha exposat. I em referiré als paràmetres objectius. Perquè quan vostè em parla del bon reconeixement, i bona continuació d'un restaurant, m'he de creure, llavors, que és el bon reconeixement i la bona continuació segons el criteri d'aquests membres del comitè de selecció, que tot sigui de pas no seré jo el que posi en dubte la seva professionalitat i la qualitat del servei que pretén, però que, -i aquí torno jo a qualificar l'acció del Govern liberal, no sé ben bé la dita com és, però diuen que “la senyora no només ha de ser senyora sinó que ha de semblar senyora”. M'entén?

Jo li dic, aquí el que veig jo, i és una falta de forma. Perquè és clar, d'un comitè del qual em diu que els tres membres del comitè són integrants d'aquesta guia... home, fa mala imatge! Fa mal als ulls! Jo no dubtaré de la seva qualitat o qualificació, per a formar part d'aquest comitè de selecció. Però si jo, amb aquests dos companys hem de triar el que ens farà la competència, però jo ja m'hi poso a dintre de la guia; això m'ho ha de reconèixer, Sr. ministre, fa mal als ulls! Una de les queixes és aquesta.

Després quan li dic dels paràmetres objectius. Miri, hi ha restaurants que surten a alguna d'aquestes guies, -la Michelin o la Gourmetour-, que estan més ben puntuats que molts dels que surten en aquesta guia, i no han sortit a la guia. I aquests ens demanen perquè aquests sí i jo no, si jo tinc millor puntuació?

Si vol, li puc treure les dades, les tinc aquí. Si vostè no les té ara, jo les tinc aquí. Doncs, llavors, fixi's que hi ha un restaurant... és que em sap greu fins i tot donar el nom, no? Però hi ha restaurants que estan molt ben puntuats i no surten en aquesta guia. Llavors, jo després d'haver escoltat aquestes persones interessades, jo com a conseller general i en una sessió de control al Govern, vull saber que almenys

s'han guardat les formes i que han sortit els que han de sortir.

Jo no dubto, i aplaudeixo la iniciativa de crear interès turístic amb la gastronomia d'Andorra. El que passa és que ho hem de fer bé, i sobretot, ha de semblar que ho fem bé.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. de Haro.

Sr. ministre té el seu torn de dúplica.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, bé, la meva intenció és informar de la millor manera possible el Consell General i naturalment de no marejar la perdiu, malgrat que sigui un terme també gastronòmic interessant.

(Se sent riure)

El que sí que li volia dir, potser li farà una miqueta l'històric de tot aquest procés com ha anat. La primera idea que dèiem a l'escrit que li he llegit, aquesta primera trobada es va realitzar en el curs d'una trobada gastronòmica, d'un dinar en què hi participaven els diferents cuiners del que s'anomena la fogona dels Pirineus i d'altres, la Unió Hotelera, l'Associació d'Hotelers d'Andorra, i tothom es va apuntar a aquesta idea.

A partir d'aquí, al ministeri vam començar a reflexionar sobre la problemàtica, i efectivament el problema, com vostè diu molt bé, sempre està en fer la selecció i amb els criteris de selecció. I com vostè molt bé ha dit que no són paràmetres, diguem, controlables fàcilment, són subjectius, és molt complicat. Per dir-li que a nivell del ministeri vaig fer les gestions oportunes perquè, personalment, vam contactar un dels inspectors responsables de la zona d'Andorra i del sud de França de la Guia Michelin, per treure elements que ens poguessin permetre d'elaborar una guia d'aquest tipus, i doncs, ens va donar molts consells, ens va explicar, però, ell malauradament, no podia participar en aquesta selecció perquè va dir que ell només podia seleccionar els que hi ha a la Guia Michelin. No es podia permetre col·laborar en una altra guia, i afegir-hi algú més o treure algú dels que hi són.

A partir d'aquí vam analitzar la situació i vam decidir a nivell del ministeri, que això és una decisió del ministeri. Vam decidir que agafaríem els quatre cuiners i propietaris dels restaurants que tenen la millor puntuació d'Andorra a nivell de la Guia Michelin com a comitè de selecció. Aquests quatre són l'Aquarius, que té una estrella de la Guia

Michelin i tres coberts, Casa Canut amb tres coberts, San Marco amb tres coberts, i el Rusc amb tres coberts. No n'hi ha cap més, només n'hi ha quatre.

Amb aquests quatre, crec recordar que es van fer un parell de reunions amb ells, en què es va parlar del tema. Jo els hi vaig dir que havíem fixat una quantitat de restaurants que podien variar. Jo vaig considerar entre deu i quinze, màxim, que havien de ser realment els més rellevants i que a nivell de gastronomia podien ser millors. Ells van fer una selecció. S'ha de dir que des de la primera selecció a l'última, -que ho van fer analitzant-ho els quatre-, van convenir els onze noms i ni un més. Després s'ha materialitzat aquesta proposta per escrit. La tenim firmada pels cuiners que fan aquesta proposició. Bé, l'únic que no s'ha adherit a la proposta és un d'ells, perquè vull dir, degut suposo a les seves ocupacions professionals, se'n va desdir, però està present a la guia igualment.

El que sí li vull dir és que s'ha fet amb tota l'objectivitat del món. El que els hi vull recordar és que a Andorra ja tenim una guia de restaurants. Llavors fer-ne una altra d'igual considerava que era una miqueta absurd. Aquesta està feta amb paràmetres objectius. Li llegiré dos exemples curiosos. Primerament està feta per ordre alfabètic. Vol dir que no dona cap indicació. Llavors aquí surten dos restaurants d'hotels que diuen que estan oberts tot l'any, tant l'un com l'altre. L'un té 282 places i l'altre en té 164, molt important, -això no té cap valor gastronòmic-; tenen aire condicionat tots dos; tenen aparcament; tenen places per minusvàlids; i són cèntrics; tenen salons privats; accepten els animals; i també fan banquets; fan cuina de bufet, cuina internacional i cuina creativa. Això per a mi no són criteris gastronòmics. Llavors perquè no hi hagi malentesos, i per demostrar-los-hi el màxim la meva honradesa, els dos que li he citat són dos hotels que pertanyen a la meua família. Vull dir que això és una llista de restaurants que hi ha a Andorra, com poden tenir unes condicions a nivell de capacitat, tenen aire condicionat, aquestes condicions físiques. Però aquesta guia no tracta el tema gastronòmic, i nosaltres hem volgut donar una especial atenció al tema gastronòmic. Pensem que és un element molt important de cara al futur si volem millorar la qualitat gastronòmica d'aquest país i la qualitat del turisme.

En aquest punt també he de dir, que el famós cuiner Ferran Adrià va compartir totalment amb mi la idea, i fins i tot em va assessorar bastant, i insistir molt en aquest tema, quan vaig tenir l'ocasió de sopar amb ell. En Ferran Adrià ha viscut justament el fet de passar d'una estrella a tres, i avui dia està considerat un dels millors cuiners del món, i s'ha de reconèixer

que el seu restaurant a la Costa Brava és realment un atractiu turístic molt important. El que a nosaltres en agradaria és que això, poc a poc, anés passant a Andorra.

La nostra intenció a nivell del ministeri és que si pot ser de cara a la temporada d'hivern, aquest grup d'onze es pogués ampliar, poguéssim passar a tretze o a catorze; i que realment els que la componen, doncs, millorin la seva qualitat i realment tinguem una oferta de gastronomia de gran qualitat.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre pel seu torn de dúplica.

Entraríem, doncs, a l'apartat de repreguntes.

Hi ha alguna altra repregunta?

Sr. Ricard de Haro.

El Sr. Ricard de Haro:

Miri, Sr. ministre, no dubto, no he dubtat mai de la seva honradesa. No dubto de l'honradesa del Govern o de la voluntat d'aquest Govern de voler potenciar els atractius d'aquest país. El que dubto, i per això he fet la pregunta, és que una guia que es paga amb diners públics, per tant amb diners de tots, ho es marquen bé els paràmetres que et permeten incloure't dins d'aquesta guia, o bé sinó, no es fa. I no dubtant de la seva honradesa, em sembla molt bé.

Quan vostè ha dit, miri, farem una guia amb tots els restaurants que serveixin xocolata desfeta. Bé, aquest és un paràmetre objectiu quantificable i qualificable. Si vostè em diu tots els que surten a la Guia Michelin, tots els que surten a la Gourmetour, però és que aquests paràmetres ja no es compleixen, o els millors puntuats aquí o allà. I després quan incloquem paràmetres subjectius, com són això del bon reconeixement i de la bona continuació, paràmetres que han de ser al gust del consumidor, quan aquests paràmetres subjectius els han de quantificar o qualificar persones que estan directament interessades en el contingut d'aquesta guia, torno a repetir, no em sembla del tot correcte. Sense dubtar en cap moment de l'honradesa del ministre i del Govern.

I per això, jo el que demano....

El Sr. síndic general:

Sr. de Haro si voleu formular la repregunta, estem a les repreguntes, si fos tan amable?

El Sr. Ricard de Haro:

Sí, i la meva repregunta és: vostè té una llista, el Govern, el ministre, té una llista dient perquè aquests estan i la resta no? I si la tingués, en cas afirmatiu, seria tan amable de fer-la arribar a aquest grup parlamentari?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre el seu torn de contesta.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, aquesta llista no la tenim.

Independentment d'això, la Guia Michelin que és la més famosa en aquest aspecte, vull dir que està molt qüestionada, justament, pels seus criteris, i sempre són criteris subjectius, i ningú en té la informació.

Llavors a Andorra si es vol fer una guia gastronòmica, amb la intenció de fer un treball positiu, ha de ser a nivell del ministeri que s'ha de fer. És molt difícil que un privat pugui rentabilitzar una guia, però, llavors es pagarà amb publicitat i llavors caurem en allò de sempre. És una guia publicitària que no aporta cap valor.

Jo el que sí que puc garantir és l'honorabilitat de tots els professionals que han treballat en aquesta qüestió. Jo no sé d'on ha tret les informacions, però jo li puc assegurar que he parlat amb molta gent, perquè també vaig a vegades al restaurant i veig molta gent i molts clients, i molta gent ha fet comentaris, i potser perquè sóc jo, doncs, només he tingut comentaris positius, si bé hi ha algun establiment que li agradaria ser-hi també. Jo ho comprenc perfectament.

L'interès és que això es faci cada sis mesos. Nosaltres, a nivell del ministeri, de cara a la propera selecció estem disposats a escoltar tots els suggeriments, perquè tots els establiments que arribin a un cert nivell de qualitat, puguin estar integrats a aquesta guia. Però aquesta guia si volem que sigui exitosa ha de ser molt imparcial, i no deixarà de fer, potser alguna petita injustícia. Això també n'hem de ser conscients.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Doncs, hi ha alguna altra repregunta?

Sra. Rosa Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Voldria demanar al Sr. ministre, dins dels pocs paràmetres que ens ha dit que s'havien més o menys fixat, si m'ho pot confirmar, si no ho he entès malament, ha dit que s'han exclòs també, d'aquesta guia, els restaurants que formen part, que estan als hotels. Ho he entès bé o ho he entès malament, Sr. ministre?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

No, ho ha entès bé.

S'han exclòs els restaurants que estan als hotels, perquè s'ha considerat que l'únic restaurant d'un nivell gastronòmic alt que està en un hotel avui dia i potser té més activitat de restaurant que d'hotel, és el Restaurant Canut. És l'únic que ha quedat integrat, però tot això d'acord amb tot el comitè de selecció.

El Sr. síndic general:

Sra. Rosa Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Per tant, Sr. ministre he de constatar que un dels pocs criteris objectius que han fixat ja no es compleix en aquesta guia?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

A veure, sí que es compleix. Sí que es compleix perquè les guies gastronòmiques, malauradament les conec perfectament, perquè quan viatjo tinc el costum d'intentar descobrir. I li puc assegurar que l'únic restaurant d'hotel que té tres coberts a la Guia Michelin a Andorra és el restaurant de la família Canut. Per això està incorporat aquí. Si n'hi hagués un altre amb tres coberts, també l'hi haguérem posat.

El Sr. síndic general:

Sra. Rosa Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Aleshores pregunto: el criteri objectiu de dir que és un restaurant que no ha de formar part d'un hotel, que no ha d'estar inclòs en un hotel, en aquest cas no és compleix. O sigui un criteri objectiu que es fixa dels pocs que ens ha donat aquí, ens confirma que en aquesta guia no es compleix? És la pregunta concreta i prou.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

No dic això. Dic que a nivell de la Guia Michelin, el restaurant Canut està contemplat com un restaurant amb tres coberts. Els restaurants d'hôtels d'Andorra que hi ha a la Guia Michelin no n'hi ha cap que tingui coberts. No n'hi ha cap més, és l'únic. I com que queda en la mateixa categoria de la Guia Michelin que els altres quatre a nivell de coberts, per això l'hem inclòs. Si bé, justament, la persona que no ha firmat l'informe final per no participar-hi, ha sigut el representant del restaurant Canut. Però això no fa que no estigui a la guia. Vull dir que està exactament a la guia.

I una altra cosa que s'ha de tenir en compte és que la guia s'ha fet per ordre alfabètic, que no hi ha cap preferència per cap dels quatre a la guia. Estan barrejats enmig dels altres d'acord amb l'ordre alfabètic. I en principi ja s'ha quedat que la propera guia es farà per ordre alfabètic al revés, perquè els que han quedat potser més perjudicats aquesta vegada no en quedin tant la pròxima.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi ha alguna altra repregunta?

Sr. Francesc Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Jo no poso en dubte, primer perquè no sóc de l'ofici, vostè sí, i en qualsevol cas jo no penso que no ha estat ben feta, però jo l'única cosa que qüestiono és la mateixa que el meu company Ricard de Haro. Qualsevol classificació d'establiments de qualsevol tipus que no es pugui fer amb criteris totalment objectius, a mi m'agradaria que em digués si està segur que es pot fer amb diners públics, vol dir

diners, *inclús*, de tots els que han quedat descartats, que per tant, doncs, bé, els obliguem a contribuir a fer la publicitat de la competència sense haver demanat el seu parer.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

A veure, jo crec que tots els restaurants que tinguin aquest nivell de qualitat gastronòmica s'inclouran automàticament en la guia, per tant no hi haurà cap discriminació.

A més, li vull recordar per la seva informació, si és que no ho coneix, vull dir que justament el Govern dintre del projecte Andorra 2020, aquesta millora de la qualitat turística de cara a conduir aquest país, diguem, cap a un futur molt més pròsper, en qualitat sobretot, vull dir, un dels temes que es plantejaran, o que s'hauran de plantejar, naturalment serà potser algunes revisions a nivell de les classificacions hoteleres, que sabem que només tenen criteris objectius, i llavors, presenten problemes seriosos a nivell de les qualitats i amb els comparatius dels hotels que tenim a Andorra, si els comparem amb França o Espanya. Si agafem un hotel de cinc estrelles a Andorra, no es pot comparar amb un cinc estrelles de Madrid o un cinc estrelles de París. Llavors hem d'agafar normes de tipus europeu i s'hauran de tenir en compte alguns criteris subjectius, que naturalment són criteris de qualitat, que s'apliquen a França i a Espanya, i que també haurem d'aplicar nosaltres.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Ricard de Haro havíeu demanat la paraula.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, em pot explicar per què en aquesta guia hi ha publicitat d'una empresa distribuïdora de productes d'alimentació, que no és cap restaurant?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdellívol:

Desconec aquest fet. Desconec aquest fet... si me'l pot indicar?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Ricard de Haro.

El Sr. Ricard de Haro:

Miri, a la primera pàgina. Girem així... i aquí... jo, és que per no dir el nom, perquè no sé ni qui són, eh? Però sé que és una empresa distribuïdora de productes alimentaris. Doncs, no sé per què aquesta empresa ha de figurar en aquesta guia, i les altres no?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Ricard de Haro per la seva pregunta.
Sr. ministre si vol contestar.

El Sr. Antoni Puigdellívol:

En això no m'hi havia fixat i deu ser un error, no és lògic que hi figuri el segell d'una empresa.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?
Doncs, continuariem amb l'ordre del dia previst.
Passariem al punt número 12.
(A les vuit menys cinc del vespre deixa la Sala el Sr. Antoni Puigdellívol Riberaigua, ministre de Turisme i Medi Ambient.)

12. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 13 de juny del 2006, relativa a la concessió d'autoritzacions de residència passiva.

Fou registrada amb el número 697, i s'ha publicat en el Butlletí número 25/2006, del 13 de juny.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Rodríguez Rossa.
Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.
La pregunta diu:

En el moment d'entrar a analitzar el text del Projecte de Llei qualificada de residències passives, ara a tràmit parlamentari, vam constatar la necessitat de disposar de diferents dades relatives a l'aplicació de la Llei vigent al respecte. Després de fer-ne la sol·licitud, aquestes ens han estat trameses, aquest cop també de forma molt diligent, -no com algun company seu-, pel Govern.

Tanmateix, en rebre la informació hem constatat que des del 31 de maig del 1998, data límit del període establert en la Llei qualificada de quota d'immigració per al període comprès entre l'1 de juny de 1997 i el 31 de maig de 1998, Llei del 30 de juliol del 1997, s'havien concedit noves autoritzacions de residència passiva.

Vist que posteriorment a l'aprovació d'aquesta darrera Llei, el Consell General no ha votat cap nova quota per a residents passius i que tampoc ens consta que, en el marc de la Llei qualificada d'immigració del 14 de maig del 2002, el Govern hagi aprovat noves quotes per a residents passius, es pregunta:

En base a quines disposicions normatives ha concedit el Govern les autoritzacions de residència passiva des del juny del 1998 fins avui?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez per la seva pregunta.
Respon pel Govern, Sr. ministre d'Interior, teniu la paraula.

El Sr. Josep M. Cabanes:

Gràcies Sr. síndic.

Després de la promulgació de la Constitució fins a l'aprovació de la Llei d'immigració, el Consell General va gestionar la política general d'immigració, aprovant periòdicament unes disposicions basades en l'aplicació de la llei de quotes. Pel que fa més concretament a les residències passives, la Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de residències passives, de data 28 de novembre del 1996, en el seu article 1, establia que el nombre d'autoritzacions de residència passiva es determinava en la Llei qualificada de quotes d'immigració aprovada anyalment pel Consell General. L'entrada en vigor de la Llei d'immigració fixa un nou marc establint el principi de la competència del Govern, per determinar la política general en matèria d'immigració i per executar-la a través de les quotes d'immigració, trencant amb l'esquema competencial existent fins a aquell moment.

Establir una quota és establir un límit quantitatiu del nombre d'autoritzacions. Pel que fa a les residències passives, degut a la seva naturalesa i al nombre de sol·licituds que anyalment s'havien estat concedint, el Govern no va considerar oportú acotar el seu nombre, i doncs, no va considerar necessari establir una quota especial.

A tall d'exemple citar, per a la seva informació, que la concessió de les autoritzacions de residències passives representa un 1 i poc per cent per any del total de les autoritzacions d'immigració concedides.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Rodríguez pel seu torn de rèplica.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Miri Sr. ministre, encara que fos una sola residència passiva, concedida fora de la quota, penso que estaria mal concedida, mal concedida almenys formalment. No vull dir que no pogués complir els requisits perquè pogués ser concedida.

Per tant, la seva argumentació no em serveix. La Llei és molt clara. La Llei de residències passives fixa una quota. La Llei que ha citat vostè posterior en fixa una altra. I la Llei vigent qualificada d'immigració diu que pel que fa a residències passives, l'article 3, "la present Llei és aplicable en matèria de residències passives en tot el que està previst en la Llei qualificada...". Això està claríssimament previst. Per tant, segons les xifres que vostè mateix ens ha fet arribar, s'han concedit, ens sembla, més residències passives de les que les quotes aprovades per la primera Llei o per la segona autoritzaven.

Per tant, ens sembla que en aquest aspecte s'està incomplint la Llei, vist que un dels requisits és que hi hagi quota. I no n'hi ha de quota i s'estan concedint.

Llavors el que li demano, si és que vostè té aquesta mateixa apreciació, és que com a mínim, vist que hi ha una Llei en tramitació, des del dia d'avui i fins que s'aprovi aquesta Llei i s'aprovin unes quotes, que serà facultat del Govern d'aprovar-les, si s'aprova tal com està previst, doncs, que es deixi d'incomplir la Llei, que penso que és el que s'està fent.

No podem, els organismes públics, les institucions públiques, -abans ho ha dit un company-, fer complir la llei si nosaltres mateixos no la complim.

Per tant, doncs, amb aquest prec, perquè m'ha semblat entendre en la seva informació, que confirmava el que jo suposava, li demano, doncs, que aquesta situació deixi de tenir lloc, almenys fins que

legalment, que està en tràmit, hi hagi les condicions necessàries perquè es puguin tornar a concedir residències passives.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre té el seu torn per la dúplica.

El Sr. Josep M. Cabanes:

Gràcies Sr. síndic.

És cert que els dos primers anys de vigència, el 96 i 97, hi va haver dos lleis de quota. I després, gairebé, els meus predecessors i jo mateix, que són gairebé tots els ministres que han passat per aquest ministeri, van fer la concessió via concessió ministerial, citant, potser dos períodes diferents, el 98 i el 2002, en què no hi havia la Llei d'immigració; i a partir del 2002 fins el 2006, en què posteriorment ja hi havia la Llei d'immigració que modificava els paràmetres. Es va continuar donant residències passives via concessió ministerial. De la mateixa manera que abans es feia una sola quota pel Consell, i quan s'acabava via rebut rosa, els permisos ordinaris, es continuaven donant. És per aquest motiu.

No obstant, sempre, m'imagino que a l'època també es va deixar de donar, perquè sempre és difícil fixar un nombre d'un tipus d'immigració volguda i desitjada. Perquè recordo que els dipòsits existents actualment superen els 21 milions d'euros.

De totes maneres, per la seva tranquil·litat, dins de la modificació del projecte de modificació de residències passives, en el seu article 7, també ja es preveu poder fer el reglament de quota, sempre difícil de quantificar, perquè mai hi han hagut unes sobre-demandes, sinó tot el contrari. Avui, després de tots aquests anys, no arriba, bé, jo diria que és inferior a 2.000, però bé està a la ratlla.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Entraríem, doncs, al torn de repreguntes.

Sr. Rodríguez Rossa teniu la paraula per la repregunta.

El Sr. Francesc Rodríguez:

A veure, la informació que em dona de les xifres ja és la que ens va trametre, per tant, la conec, no cal que me la torni a recordar. Si ho vol fer, doncs, perquè sigui del coneixement de tothom em sembla bé.

M'ha semblat entendre que ha dit que han continuat donant, -quan un cop s'ha acabat la quota-, han continuat donant autoritzacions de residència passiva en base a una concessió ministerial. Jo és el que he apuntat. No sé si ho he entès o no?

No sé quin tipus de norma legal és aquesta? M'ho podria aclarir, si us plau?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Josep M. Cabanes:

Gràcies Sr. síndic.

No, perquè evidentment, tots els ministres que han anat passant per aquest ministeri van deixar de fer la quota, que és el que em demanava vostè. A partir de la segona. I s'han anat concedint les autoritzacions via autorització ministerial, evidentment, vigilant, vetllant que tots els requisits es compleixin, que tots els requisits que diu la Llei. És aquest el procés que s'ha seguit.

No obstant, com li dic, doncs, també es preveu, dins de la modificació de la Llei, que hi hagi la possibilitat de fer el reglament de quota, perquè la nova Llei d'immigració diu que és potestat del Govern regular la política d'immigració.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi hauria alguna altra repregunta?

Sr. Rodríguez Rossa.

El Sr. Francesc Rodríguez:

És que no he acabat d'entendre allò de la concessió ministerial.

Llavors volia demanar al Sr. ministre, a veure, ho he entès bé o no? Vostè m'està dient que està donant, -vostè i els seus predecessors, no sé si els seus predecessors, i si ja s'havia esgotat la quota disponible en aquell moment-, però vostè sí, una sèrie d'autoritzacions de residència passiva, segons a vostè li sembla. Sempre complint, evidentment, els paràmetres exigits per la Llei, però ningú em diu que si algú que compleixi els paràmetres, i si al ministre no li interessa, que no li doni la residència.

Això de la concessió ministerial, torno a dir, no ho he entès, i si m'ho pogués tornar a explicar, perquè jo he entès el que li acabo d'explicar. Si em diu que és això, doncs, li agrairé la resposta, i en tot cas faré una altra repregunta.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Josep M. Cabanes:

Gràcies Sr. síndic.

Evidentment, quan hi ha una sol·licitud d'una residència passiva, passa tots els mecanismes de control que estipula la Llei, i després es dona per la posterior signatura del ministre. I en aquest cas, el que li explicava, que tots els ministres, -són gairebé tots els que han passat pel Ministeri de Justícia i Interior-, han donat les residències passives en aquesta línia; entenent que la Llei sí que deia fins al 98, que s'havia de fer una llei de quota, i *a posteriori*, la Llei d'immigració va canviar els paràmetres. No obstant, el fet de no fer lleis de quota ni reglaments de quota, volia dir que no era necessari... s'entenia que no era necessari efectuar una limitació i una quantificació de les residències passives. Sinó tot el contrari, és una situació d'immigració volguda, desitjada, que com més ciutadans vinguin millor. És per aquest motiu que s'han seguit aquests paràmetres. No hi ha hagut cap ànim d'infringir la llei ni d'obviar-la, i lluny d'aquí. No obstant, bona prova d'això, és que dins de la modificació de la Llei de residències passives en l'article 7 s'inclou aquesta possibilitat de fer un reglament de quota, si es creu necessari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Sr. Francesc Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

A veure, jo no li he dit que no hi hagi la possibilitat, però és que la Llei diu, la de quota del 97 al 98, diu a l'article 6: "es fixa una quota de 200 autoritzacions de residències passives." La primera, la de residències passives diu: "excepcionalment, fins el 30 de maig del 97". És a dir un termini molt concret. L'altra és per a un any, del 97 al 98. Aquesta és fins al 97, "és fixa una quota de 800." És igual. Vostè m'està dient i confirmant que a partir del 98 està incomplint la legalitat atorgant les residències passives. Per què no hi ha quota?

Em pot confirmar això que li estic demanant, si us plau?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Josep M. Cabanes:

Gràcies Sr. síndic.

Jo li estic dient, evidentment, d'alguna manera, que no s'ha fet la quota perquè, jo crec... jo crec fins al 98, perquè, no hi era, que quan es va fixar la primera quota ja es va veure que aquest tipus d'immigració no era com l'altra, en què sí que s'ha d'acotar en funció de les necessitats conjunturals laborals, i doncs, per això es va deixar lliure en funció de les demandes. Jo crec que si hi haguessin hagut unes demandes superiors a les possibilitats d'habitatge o d'acollida del país, potser sí que s'hagués fet quota. Però aquestes van ser les línies.

A partir d'aquí, quan la Llei d'immigració en el seu article 6, diu que és Govern que fixa la política d'immigració d'entrada al país, doncs, veig que també pels meus predecessors es segueix la mateixa política i jo mateix l'he seguit. És aquest el tema. No és que vulgui despistar l'atenció, ni molt menys, però el tema sempre... jo crec que la diferència entre aquesta quota i les altres, s'ha fet sempre en funció que les altres sí que han d'anar en funció... tenen una incidència en el mercat laboral i han d'anar en funció d'un acotament, i aquesta no, perquè és un tipus d'immigració volguda i desitjada. Aquest és el tema i els paràmetres els quals han fet que s'hagin concedit d'aquesta forma.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra pregunta?

Sr. Rodríguez Rossa.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Si em permet, gràcies.

A veure, no estem parlant si incideix o no en temes econòmics, socials o laborals. Estem parlant de si ens atenim a la legalitat vigent o no. I el Govern, en una altra ocasió, a principis de la legislatura, vam manifestar la mateixa pregunta, la mateixa necessitat de canvi d'una llei, recordo que va ser amb el Consell d'Administració de l'STA, el Govern diligentment, va canviar, va fer una proposta de modificació de llei i es va fer.

El Govern no podia fer el mateix si pensava que no funcionava bé, en aquest cas? Pregunta.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Josep M. Cabanes:

Gràcies Sr. síndic.

No ho sé. A l'època no sé quin va ser el plantejament, ni quan es va originar la Llei d'immigració tampoc. Però en fi, jo crec que no hi havia cap mala voluntat, però sí que ara l'hem contemplat. Bona prova n'és que la pregunta que vostè ara fa ho estem contemplant dins del projecte que tenen per esmenar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Esteve López havíeu demanat la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, miri, és que jo estic tan sorprès... És que no ho puc entendre! Miri, a veure, si és així, si vostè ens reconeix, -com no pot ser d'una altra manera-, que la Llei actual de residències passives diu que s'ha de fixar una quota, que el nombre de residències passives es donaran d'acord amb una quota. Ens diu que la Llei d'immigració vigent, diu el mateix. Vostè diu que no fan quota i que els és igual, i que donen les autoritzacions que volen, però que no ens preocupem, que el Projecte de llei que s'ha presentat a tràmit també estableix, -diu-, la possibilitat que el Govern, via reglament, fixi una quota. Però, llavors, ja ens està donant els arguments per fer una esmena. No cal. Per què hem de fixar una quota? Per què la Llei ha de dir que el Govern ha de fixar una quota si després el Govern fa el que vol?

El Govern fa el que vol! Dóna les autoritzacions sense que tingui la justificació legal. Aquesta excusa que diu vostè de dir: miri, com que això no ens preocupa, no fem cap quota i d'aquesta manera s'ha limitat.

Jo ho entenc al revés, Sr. ministre. I la meua lògica potser no és bona, però jo entenc que si no hi ha quota no es poden donar autoritzacions. No és que es puguin donar de forma il·limitada com diu vostè. És justament el contrari.

És que jo no ho puc entendre. És això el que vostè ha dit? Que el Govern lliurement no fa quotes de forma volguda perquè considera que d'aquesta manera compleix la Llei i que pot donar tantes autoritzacions com vulgui? És això el que vostè ens està explicant? És que no ho he entès. És això?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Josep M. Cabanes:

Jo li estic explicant que, evidentment a principi de llei de quotes/no quotes, i a partir de la Llei d'immigració eren reglaments, i el Govern té la potestat de fixar la política d'immigració. En aquests casos, es fa reglaments de quota per aquelles necessitats conjunturals laborals, però en el cas de residències passives, com és un tipus de quota en el qual jo crec que el país és obvi que no li interessa limitar mentre estiguin en regla i compleixin tots els requisits, ni quantificar, sinó al contrari, és una tipologia d'immigrants que interessa, per això suposo que es va fer la Llei, amb els seus requisits i amb els seus ingressos, i doncs, és aquesta la política que s'ha seguit. Es va decidir que la política era via control i via comprovació de tots els requisits, i no limitar l'entrada d'immigrants d'aquest tipus.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Francesc Rodríguez havíeu demanat la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Sí, gràcies.

Una pregunta molt curta i molt breu que fa referència a una afirmació a la meua rèplica.

Pensa el Govern, des d'avui fins que estigui en vigor la nova la Llei de residències passives, complir la Llei, i per tant, no donar cap més residència passiva, si no s'aprova una quota abans, evidentment?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Josep M. Cabanes:

Gràcies Sr. síndic.

Home, si ens atenem al que diu la Llei d'immigració en el seu article 6, jo penso que tenim la potestat de continuar deixant entrar residents passius, perquè entre altres coses interessa al país, perquè és el Govern amb la Llei d'immigració que pot fixar o no fixar. A veure, si vostè creu que a partir d'avui no pot entrar cap més resident passiu al país, doncs, a veure, és lliure de pensar-ho.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Josep Dallerès havíeu demanat la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo no sé si he de posar la pregunta al Govern o al síndic, o a qui sigui.

M'ho demano realment... perquè ja em va passar fa aproximadament un any. Però és que em demano si realment val la pena que votem lleis aquí en aquesta Cambra?

Si el Sr. ministre no ho sap, la Llei d'immigració actual es va modificar única i exclusivament per tal que el Govern no hagués de demanar una quota al Consell. I no voler aplicar una llei de quotes d'una certa forma, que funcionava, que eren les quotes per empresa, que donava a tot moment el Govern. Punt per punt tots els immigrants que hi havia amb el tema de no residències passives. I amb el tema de residències passives. La Llei d'immigració va plantejar quota zero. I en tot cas, va mantenir el sistema de quotes. I ara ens trobem que tot i havent votat aquell text, -que el va votar-... no me'n recordo si el vam votar, però en tot cas el Partit Liberal sí que el va votar, resulta que ni aquell text apliquen.

Realment, Sr. síndic, val la pena que estiguem, aquí, assentats, que aprovem lleis que després no s'apliquen sistemàticament? Realment és que em demano si no val més que ens quedem a casa!

El Sr. síndic general:

Si pot reformular la pregunta. Com vostè sap a mi m'agradaria contestar alguna cosa, però no em permet el Reglament. Però si vol reformular alguna pregunta que li pugui contestar el Sr. ministre.

(Se sent riure)

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, sí, Sr. síndic. Sé que no és a vós, però és que ja no sé a qui apel·lar per demanar que s'apliquen les lleis que votem, o *inclús*, les que no hem votat en aquest costat però que han votat els de l'altre. Però que si una llei es vota, encara que només sigui per majoria simple, i forma part de les lleis que s'han d'aplicar, si el Govern no les aplica, com pot pretendre el Govern, després, fer aplicar qualsevol llei als ciutadans?

El Sr. síndic general:

Gràcies, doncs, Sr. Dallerès per la seva formulació de la repregunta.

Sr. ministre si creu que pot contestar alguna cosa?

Doncs, hi ha alguna altra repregunta?

Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Jo voldria fer una pregunta al Govern, però, especialment al cap de Govern. I jo voldria saber si el Sr. cap de Govern comparteix aquesta interpretació, des del meu punt de vista demencial, que ens acaba de fer el Sr. ministre d'Interior en relació a com s'ha d'aplicar la Llei d'immigració. És a dir, si no hi ha quota d'immigració, vol dir que hi ha quota il·limitada, i que el Govern pot fer el que vulgui. És això, si aquest criteri és compartit?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Aquest criteri no és compartit, naturalment. El Govern no pot fer el que vulgui. El Govern s'ha d'ajustar a la Llei. Però amb la immigració i precisament amb les residències passives, tots teníem consciència que es feia una modificació per modernitzar-la i posar-la a l'hora, i resoldre aquest tema de les quotes, que jo diria que és un malentès, senzillament.

Perquè des que he entrat al Govern fins ara, que estava lliure de quotes, com resulta evident, com es demostra que no, que s'havien d'aprovar quotes. Doncs, li reconec que no està bé aquesta situació.

Que és el que volia de resposta, no?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Molt bé, doncs, hi ha alguna altra repregunta?

Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. cap de Govern. Gràcies per la seva resposta. Vostès poden arreglar aquesta situació. Vostès, en aquest moment tenen la potestat reglamentària. És tan senzill com fer una quota per

residents passius. Sr. cap de Govern, vostès la fixen, tenen aquesta potestat. Si creuen que han de ser 500, 500, i si creuen que han de ser 3.000, 3.000. És la potestat del Govern. El que no pot ser és aquesta interpretació, que sense quotes es poden donar les autoritzacions que es vulgui.

Jo els hi demanaria, que siguin respectuosos amb la Llei, que compleixin la Llei, que aprovin una quota per residències passives, aquella que vostès consideren necessària; però si us plau, compleixin la Llei, perquè si no quin exemple hem de donar als nostres conciutadans, si el Govern incompleix la Llei!

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Si pot formular la repregunta, si és tan amable Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Sí, perdoni, Sr. síndic.

Teniu raó. Volia fer aquesta introducció. La pregunta en concret seria: Sr. cap de Govern, pensa vostè que seria una bona solució aprovar de forma urgent i immediata una quota d'autoritzacions de residència passiva per tal que l'actuació del Govern respecti la Llei?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern si sou tan amable

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, no tinc cap inconvenient en estudiar-ho i en analitzar-ho, i fer-ho així d'aquesta manera.

El Sr. síndic general:

Hi hauria alguna altra repregunta?

Doncs, continuaríem amb l'ordre del dia previst.

13. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Mariona González Reolit, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 13 de juny del 2006, relativa a la conciliació de la vida laboral i familiar.

Fou registrada amb el número 698, i s'ha publicat en el Butlletí número 25/2006, del 13 de juny.

Exposa la pregunta la Sra. Mariona González Reolit.
Teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

La política familiar s'entén com un conjunt de programes i mesures públiques d'intervenció, sota la previsió, el control i la responsabilitat de l'Administració, destinades a facilitar a les persones amb responsabilitats familiars els recursos adequats perquè puguin desenvolupar en les millors condicions possibles les tasques i les activitats que se'n deriven, especialment les relacionades amb els fills menors i/o altres familiars dependents i sense que això comporti cap o les mínimes penalitzacions econòmiques, socials i professionals.

Entre altres, formen part d'aquesta política familiar les polítiques de la infància, de conciliació entre la vida familiar i laboral, les polítiques per a les famílies amb ingressos baixos i les polítiques per a la igualtat entre els homes i les dones.

La política familiar s'ha de computar més com una inversió que com una despesa. En aquest sentit, és barata perquè és preventiva: genera benestar i qualitat de vida entre el gruix de la població (especialment entre les dones) i impedeix que es manifestin problemàtiques associades amb la precarietat i els desarrelaments familiars, com el fracàs escolar, les drogaaddiccions, la delinqüència juvenil, i l'exclusió social...

A Andorra la necessitat imperiosa de dissenyar i portar a la pràctica polítiques de conciliació de la vida laboral i familiar ve donada per l'altíssima incorporació de la dona al mercat laboral, la inestabilitat conjugal i les parelles joves sense família extensa a la vora. Això es tradueix en un fort descens de la taxa de natalitat i en un correlatiu envelliment de la població.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata està convençut que assegurar una bona conciliació de la vida laboral i familiar a Andorra hauria de ser una prioritat en la política familiar. La importància de les polítiques públiques en aquest àmbit és fonamental, ja que una actuació ferma i decidida de l'Administració per implantar mesures reals i efectives, o per contra, l'absència o simples simulacres de les mateixes, tenen uns efectes o uns altres sobre la família i, per tant, sobre la nostra societat i el nostre futur.

Si no es vol fer política familiar es poden fer exhortacions morals, fer estudis sense actuacions immediates, pagar alguna publicació que justifiqui compareixences als mitjans de comunicació i també

limitar-se a editar un manual de bones pràctiques per a empresaris, tot dient que les mesures per aconseguir la conciliació de la vida laboral i familiar depenen íntegrament de la negociació interna entre els empresaris i els treballadors. I afegir per acabar-ho d'adobar, que l'Administració no és ningú per dir a les empreses què han de fer.

Ateses les consideracions exposades, es pregunta:

Quins són els motius pels quals, el Govern, a banda d'editar un manual de bones pràctiques per a empresaris, considera que l'Administració no ha d'intervenir en la conciliació de la vida laboral i familiar?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Mariona González per la seva intervenció.

Respon pel Govern, sí Sra. ministra de Salut, teniu la paraula.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, voldria manifestar que jo mai he dit que el Govern no hagi d'intervenir en la conciliació de la vida laboral o familiar, perquè ja ho estem fent des de fa molt de temps amb els diferents programes i prestacions que s'estan duent a terme des del ministeri.

El que sí que vaig a dir, és que creiem que és l'empresa que ha de facilitar als seus treballadors aquesta conciliació, ja que en el mateix estudi, el 63% de les empreses, de 521 empreses que es van entrevistar, consideraven que era responsabilitat de les mateixes buscar entre els seus treballadors l'equilibri entre treball i família.

El motiu principal que van argumentar va ser que eren conscients que aquest equilibri proporciona major benestar a l'empleat i que implica una major productivitat, una major implicació del treballador a l'empresa i menor rotació de personal. I com que seguim intervenint des del Govern en la conciliació, vida familiar i laboral, hem volgut presentar aquest manual de bones pràctiques. Primer, pel treball conjunt que s'ha dut a terme amb la Cambra de Comerç i el sector empresarial. I en segon lloc, pel reconeixement que volem donar a les empreses del país que estan treballant perquè aquesta conciliació sigui possible.

Aquest manual, com ja vaig anunciar, ha de ser una eina de suport perquè la resta d'empreses s'hi puguin

afegir, i facilitar al màxim les possibilitats de conciliació que poden atorgar als seus treballadors.

Però, com que vostè Sra. Mariona, tot m'ho critica, si fem perquè fem, i si no fem perquè no fem.

A veure, nosaltres, des del ministeri i jo mateixa, els hi he fet partícips, tant a vostè com a la resta de consellers que formen part de la Comissió d'Affers Socials, de tot el desenvolupament del Pla d'atenció social, en el qual hi poden aportar les reflexions que calguin, i en el seu dia ja els hi vaig comentar.

Aquest Pla d'atenció social és un compromís que el nostre ministeri ha volgut assumir amb la ciutadania mitjançant un procés participatiu. Estem consensuant, com vostè sap, tots els projectes amb els comuns i les entitats cíviqües. Actualment ja estem treballant en l'establiment de prioritats i de propostes de millora concretes adreçades a donar una millor resposta, també, a aquesta problemàtica.

D'altra banda, el nostre Govern acaba d'agafar un compromís, el compromís de posar en marxa un Pla d'acció per a la infància en el marc de la tercera conferència intergovernamental per fer d'Europa i Àsia Central, una regió saludable per als infants, desenvolupada els dies 19 i 20 de juny, i que també hi va assistir l'UNICEF. Aquest Pla també preveurà noves actuacions en relació amb la conciliació de la vida laboral i familiar.

I també voldria fer un altre indicati, que contradiu amb la seva informació en relació amb la intervenció del Govern, en què així... i després d'haver aprovat el pressupost per aquest Consell General, en el projecte pressupostari 149 del Pla d'atenció a la dona, en el seu objectiu 4 sobre el Programa dona i treball, la seva activitat 3 Conciliació de la vida familiar i laboral, també hi ha un projecte que afavoreix la conciliació de la vida familiar i laboral amb una dotació de 35.000 euros. Aquests diners estan adreçats al desenvolupament d'actuacions que motiven a les empreses a què puguin facilitar la conciliació de la vida familiar i laboral dels seus empleats.

Com que tot s'ho mira, suposo que també va veure aquesta partida pressupostària.

També voldria fer incís en què, per altra banda, també l'Administració segueix treballant en les línies d'actuació del ministeri, i en les línies d'actuació de la conciliació vida laboral i familiar. Seguim potenciant les guardes a domicili, impartint formacions i treball conjunt amb els comuns perquè hem de refer el reglament. També s'ha treballat amb el Ministeri d'Habitatge, Joventut, Ensenyament Superior i Recerca les formacions en l'àmbit del treballador familiar per les descàrregues familiars. I també s'està treballant conjuntament amb els

comuns per potenciar els serveis d'atenció domiciliària. I també s'està redissenyant el programa d'inserció laboral del ministeri per tal de crear cursos de capacitació i formació per aquells col·lectius més vulnerables, amb l'objectiu de capacitar-los per accedir a llocs de treball més ben qualificats i amb millors horaris.

Per tant, tota aquesta tasca és la que estem duent a terme a nivell de la conciliació vida laboral i familiar des del ministeri.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra per la seva explicació.

Sra. Mariona González té el seu torn per la rèplica.

La Sra. Mariona González:

Miri, em sap greu. La continuaré criticant, però no a nivell personal sinó a nivell polític, i sento molt discrepar de vostè, però crec que discreparem sempre.

A veure, és veritat que jo m'ho miro tot, però no em serveix de res, perquè miri, ja li he dit. El Pla de la dona ja fa cinc anys que estan amb aquest *ditjós* protocol d'actuació de violència domèstica al pressupost dient que el canviaran, i escolti, encara no l'han canviat! O sigui, que, em sembla, que a partir d'ara no m'ho miraré tant, perquè només em faig que posar malalta, perquè després resulta que no fan res del que prometen.

Miri, a mi ja em sembla bé un manual de bones pràctiques per empresaris, i em sembla bé i li dic de veritat. Veu com per una vegada no la critico. Però no n'hi ha prou amb això, jo crec que és indispensable assentar-se a parlar amb les empreses, amb els sindicats i amb tots els actors socials, per tal de començar urgentment a fer normatives concretes, no solament una partida de 35.000 euros al pressupost que no és res; sinó normatives concretes i accions amb un reflex econòmic molt més elevat al pressupost en matèria de conciliació.

A veure, jo després de tants anys de veure i de mirar-m'ho tot, ara sobretot que tinc els pressupostos des del 2001, i me'ls vaig mirant, i de veure com la política social liberal és aquella del "qui dia passa any empeny", no pretenc demanar-li que de cop i volta es posi a fer polítiques socials universalitzades, com es fa en molts països. Tampoc li demano que faci una llei d'igualtat, igual que s'està fent en molts llocs, que es tingués també en compte la conciliació. És a dir, que hi hagués una normativa de conciliació.

Però crec que podria fer d'altres coses com començar a garantir una xarxa de serveis públics més elevada, perquè tots els treballadors, -i dic tots-, tant homes com dones, amb fills petits, amb discapacitats, amb gent gran a càrrec, hi poguessin accedir. Una xarxa de serveis públics assequible econòmicament amb preus en acord amb els salaris adaptats, i adaptats a les necessitats laborals. Que no calgués ser pobre de solemnitat per accedir a aquestes famoses ajudes que vostè tant diu, d'aquestes prestacions d'assistència social que atorga el seu ministeri.

Jo ja fa més dels 40 dies reglamentaris que estic esperant que vostè m'envii uns barems econòmics, que no me'ls ha enviat, i que va passant el temps. I jo crec que deu ser tan fàcil com fer una fotocòpia, perquè suposo que deuen tenir uns barems econòmics establerts, i si no me'ls envia per alguna cosa deu ser.

Ara que es parla de fer lleis, laborals i sindicals, dic jo, crec que el seu ministeri hauria de ser imprescindible que s'assentés, també, i que amb totes aquestes modificacions del contracte de treball, i amb totes aquestes lleis que s'hauran de fer ara, doncs, que es fiqués el seu Ministeri, el de Benestar i de la Família, per tal de poder prendre mesures a la Llei per la conciliació en totes aquestes. No fer-ho significaria una clara voluntat de no intervenir en les polítiques.

A veure, deixar exclusivament, com vostè ha dit, en mans de les empreses de bona voluntat, -i em consta que n'hi ha d'empreses de bona voluntat, estic segura que n'hi ha moltes-, el facilitar la conciliació laboral i familiar, va en contra de les igualtats d'oportunitats, i genera una gran discriminació entre aquell treballador que està en una empresa de bona voluntat i aquell que no hi és. Això és així i s'hauria d'evitar.

I jo crec que abans de fer un manual de bones pràctiques per a empresaris, doncs, també podien haver fet un manual de bones pràctiques per a l'Administració, perquè aquest intent de retallar l'horari laboral de l'estiu, doncs, escolti, això era un avenç en polítiques de conciliació laboral, i finalment ara han aconseguit que se'ls hi allargués 7 dies més. Però si l'Administració és la primera que les bones pràctiques les va tirant enrere, difícilment pot donar bons consells a les empreses privades.

Perquè vostè mateixa, i això ho vaig llegir a l'empresa, i ho acaba de dir ara, les empreses són sensibles a la conciliació. Segurament que en una taula on se poguessin assentar tots, el ministeri, les empreses, els sindicats i altres actors socials, es podria avançar molt més cap a una normativa que regulés tots els treballadors de la mateixa manera, i

que no se'ls deixés a l'expectativa dels bons empresaris.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González.

Sra. ministra té el seu torn de dúplica.

La Sra. Montserrat Gil:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, tinc moltes coses. Suposo que m'aclariré.

A veure Sra. Mariona, jo ja m'he assentat amb la Cambra de Comerç i amb els empresaris, i la tasca ja s'ha iniciat. Per tant, tot el que estava dient darrerament és el que ve a continuació. Per tant, ja ens hi hem assentat. Tothom té predisposició perquè això tiri endavant. S'han enquestat a 521 empreses. Per tant, pensem que hi ha prou sensibilitat al país perquè es parli de la conciliació entre vida laboral i familiar. I al ministeri pensem que hi ha bona predisposició per part d'ells i per part de la Cambra de Comerç per arribar a bon port.

També ens hem assentat amb tots els agents implicats perquè estem treballant contínuament amb el pla d'atenció social, i vostè hi està convidada el dia que vulgui, i veurà la tasca que estan duent a terme tots; i estem esperant les propostes conjuntes perquè com ja vam dir en el seu dia, i els hi vaig presentar a la Comissió, el que no volem fer és que tothom faci polítiques, i no arribar a la població, o confondre a la població. El que volem fer és optimitzar els recursos, tant humans com materials, i fer unes bones polítiques socials a nivell general.

Per tant, és la tasca que estem fent.

I com que vostè ha parlat de les preguntes, jo no m'hi volia referir, però les porto, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata me n'ha fet trenta de preguntes, i només una no s'ha retornat. Per tant, em sembla que la tasca del ministeri ha sigut prou positiva de cara a fer-los-hi arribar tota la documentació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, entrariem al torn de les repreguntes.

Sra. Mariona González per repreguntes.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, jo assentar-se a parlar només amb la Cambra de Comerç no és el que jo he dit. Un s'ha d'assentar a parlar amb la Cambra de Comerç, però amb tots els altres actors socials, també. No n'hi ha prou. S'ha de parlar amb els treballadors que són també els concernits. No n'hi ha prou de parlar només amb els empresaris, perquè és clar, evidentment...

Miri, jo tinc aquí un estudi sociològic que el va demanar l'UNICEF, el va encarregar i l'ha fet el CRE, doncs, que també és bastant simptomàtic i també denuncia moltes coses de les que estan passant. I aquí ells arriben a la conclusió que, en general, doncs, les mesures per facilitar la conciliació que ofereixen més empreses són les que no suposen un cost gaire elevat per a l'empresa, en major proporció en empreses del sector de serveis empresarials, financers i professions liberals. Vostè creu que és normal, doncs, que l'Administració no intenti ficar-s'hi, i que no hi hagi cap sector que pugui sortir discriminat depenent del sector en què treballi?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, jo ja li he dit que ens estem assentant amb tothom, amb totes les entitats cíviques, amb tota la societat civil. Perquè recordi que el Pla d'atenció social, tenim una web oberta en la qual hi arriben totes les reflexions per part de tothom, i per tant, aquí és on s'ha de consensuar tota aquesta tasca.

Recordar que també el mateix sociòleg que ha fet aquest estudi és el que està dirigint el Pla d'atenció social del ministeri. Per tant, estem fent un treball conjunt també en tot l'estudi que s'ha dut a terme en aquest moment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Sr. Esteve López havia demanat la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra, és cert, nosaltres hem fet moltes demandes al seu ministeri. És així. Això demostra que bàsicament la nostra inquietud per les polítiques

socials, perquè nosaltres creiem que potser no s'està fent tot el que s'hauria de fer. Però no és això el motiu de la meva repregunta.

Vostè ens diu que se n'han fet trenta, i que només en un cas no s'ha respectat el Reglament del Consell General. Vostè creu que és normal, encara que només sigui un cop sobre trenta, -no respectar el Reglament del Consell General? És a dir, no respectar la Llei. Vostè creu que és normal? Encara que fossin 500 demandes que li haguéssim fet. La seva obligació és respectar el Reglament. No excusar-se dient: va, em complert vint-i-nou vegades el Reglament i una no l'hem complert. Això, Sra. ministra, si us plau, no em digui que és normal.

La pregunta és per tant: si vostè considera normal que una única vegada no hagi complert vostè la llei?

El Sr. síndic general:

Sí, de totes maneres s'accepta la pregunta, perquè la Sra. ministra hi ha donat peu, però també agrairia, doncs, que les repreguntes se centressin en el punt original, malgrat que sí que és cert que la ministra ha donat peu a la repregunta que vostè formula.

Sra. ministra si sou tan amable.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies.

Bé, jo no he donat peu, n'ha donat la Sra. Mariona González quan m'ho ha reclamat, no? No, és veritat, però bé, és igual, no passa res, no tinc cap mena de problema.

A veure, evidentment, jo he de complir la llei i penso que ho estic fent amb les meves limitacions de personal que tinc al ministeri. O sigui que si vostès em fan 500 preguntes, segurament 350 no les hi podré contestar, o 400 no les hi podré contestar. Si de 30, una no l'he pogut contestar, i si això, doncs, és no complir la llei, evidentment, per una pregunta no he complert la llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. Mariona González havia demanat la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Vostè ha parlat abans que el Govern sí que fa moltes coses per la conciliació laboral, i entre elles ha parlat de les prestacions, d'aquestes, d'assistència. Aquest estudi diu que el suport estatal andorrà en matèria

de prestacions és força reduït. Pensa prendre el ministeri mesures urgents per solventar-ho ben aviat?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, el ministeri ja està refent tot el Reglament de prestacions d'atenció social. Però jo segueixo manifestant-me que tots aquests temes han de sortir de les conclusions del Pla d'atenció social.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

A veure, en aquest mateix estudi, també es critica que atesa la gran dependència que les mares treballadores d'Andorra tenen de les guarderies, aquestes són molt cares i no estan subjectes a ajudes suficients. Diu aquest estudi que el cost mig per una família suposa uns 300 euros al mes per la jornada completa de guarderia. Vostè creu que el preu que estan les guarderies i l'encariment de la vida a Andorra, i els salaris que tenen, vostè creu que les famílies monoparentals poden pagar aquests preus?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, depèn de la família monoparental, evidentment, i dels seus ingressos econòmics. No totes les famílies monoparentals estan en una situació de precarietat. Això vull que quedi clar.

I totes les que estan en una situació de necessitat econòmica, el ministeri hi és per afrontar la situació, i per tant, donar-los-hi la prestació que calgui.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Sra. Maria Pilar Riba.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, Sra. ministra, l'estudi sociològic sobre la conciliació de la vida familiar i laboral a Andorra elaborat per l'Institut d'Estudis Andorrans, ressaltava que un 70,4% de la població femenina treballa, i que els nens creixen sense referent de proximitat i d'afectivitat; cosa que els ocasiona molts trastorns psicològics. El que li volia demanar jo, és com pensa actuar Govern davant d'aquest problema tan greu per a la societat?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

Com ja he dit abans, ja ho he repetit moltes vegades. Això són conclusions que ens han de sorgir de la tasca que estem duent a terme amb el Pla d'atenció social. De totes maneres també m'agradaria que donessin importància, també, a l'estudi que s'ha fet amb la Cambra de Comerç i amb els empresaris, perquè únicament estan parlant de l'estudi d'UNICEF, i penso que l'estudi que s'ha fet, també, per part de la Cambra és important també que el coneguim, i reconeguim les seves reflexions i les seves conclusions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Ricard de Haro.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra, s'ha fet algun estudi amb els treballadors o amb els representants dels treballadors?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies.

Bé, no que jo conegui per part del ministeri. Evidentment, per part del sector empresarial o de la Cambra de Comerç ho desconec. Per part nostra, l'únic que hem incentivat és la Guia de bones pràctiques que s'ha fet amb el món empresarial i la Cambra de Comerç.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. Mariona González havíeu demanat la paraula per continuar amb les repreguntes.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, jo parlo d'aquest estudi perquè quan Andorra va presentar el seu primer informe al Comitè dels drets dels infants el 2002, una de les recomanacions que aquest comitè feia, va fer que l'Estat realitzés un estudi sobre el fet que ambdós pares haguessin de treballar el cap de setmana, i com afectava als infants, i a les famílies monoparentals, -ja sabem que hi ha famílies monoparentals amb bona situació, però jo quan em refereixo a això sempre parlo a nivell de polítiques socials, no hem de canviar, i anar-nos-en cap aquells que tenen tants diners-, per tal de valorar l'extensió, l'abast i la naturalesa d'aquests problemes, i per adoptar les mesures adequades per fer front a aquestes actuacions. Jo conec aquest. L'Estat va fer el que li recomanàvem, n'ha fet un o només tenim el de l'UNICEF?

La Sra. Montserrat Gil:

A veure, l'Estat ha fet diferents estudis en aquests nivells, i evidentment estem treballant en aquesta línia. I no s'equivoqui, no confongui. De fet, nosaltres estem intentant donar resposta a totes aquestes situacions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi hauria, doncs, alguna altra repregunta?

Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Miri, en aquest estudi que jo conec, -parlo d'aquest perquè és el que conec i no n'he trobat cap més que fos específic amb la conciliació laboral i familiar, i les conseqüències per a la infància-, es considera, -i això ho diu l'estudi-, que els llindars per poder accedir a les beques, aquestes que vostè deia, i altres ajudes

econòmiques, són massa baixos i no estan adequats a la realitat social andorrana, que és el que jo li demanava abans, de manera que deixa a fora dels supòsits a mares treballadores, tot i tenir certs ingressos. Evidentment treballen i tenen ingressos, però malgrat estan necessitades i haurien de tenir ajuts. Sobretot torno a insistir en el cas de les famílies monoparentals. Jo li demano, en el cas de les famílies monoparentals, o en el cas d'aquesta gent necessitada, -evidentment que no tinguin molts diners-, té intencions urgents el seu ministeri de canviar aquests barems econòmics que tots els estudis diuen que són tan summament baixos? Que no s'adiuen amb la realitat. Jo si els tingués aquí avui en dia, avui si me'ls hagués enviat, perquè jo crec que deu ser una fotocòpia, potser no els hi demanaria. Però com que no me'ls ha enviat li he de demanar.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Mariona per la seva repregunta.

Sra. ministra si és tan amable de contestar.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

És que ara ja m'estic confonent. Està parlant de beques escolars o... les beques escolars no depenen del meu ministeri, depenen del Ministeri d'Educació, i els barems...

El Sr. síndic general:

Si no us sap greu de dirigir-se a mi quan vulguin demanar la paraula, molt amablement els hi donaré.

Sra. ministra podeu contestar, i per algun aclariment també podeu demanar.

La Sra. Montserrat Gil:

Perdó Sr. síndic.

A veure, és que ho vull aclarir, perquè ens estem confonent. El que sí que es fa amb el Ministeri d'Educació, és veritat, cada any s'estipulen els barems i es treballa amb aquests barems, i s'adeqüen al màxim a les realitats socials del país. Això ho estem fent. I els que no s'adeqüen o els que pensem que necessiten algun altre complement també s'està duent a terme. Per tant, tant des del Ministeri de Salut, Benestar Social i Família com del Ministeri d'Educació, pensem que estem fent una bona tasca a nivell de totes les beques escolars, que els nens, o els infants del nostre país necessitin.

I en relació amb l'estudi, perquè sembla que aquest estudi jo, doncs, l'ignoro totalment. Aquest estudi es va presentar el dia de la dona, per part del ministeri. Per tant, li vam donar el màxim suport, i li vam donar la màxima difusió, perquè per a nosaltres és important que aquestes mancances surtin a la llum, i que tots plegats hi puguem treballar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi hauria, doncs, alguna altra repregunta?

No?

Si no hi ha cap més repregunta, doncs, ho donaríem per acabat. S'aixeca la sessió.

Moltes gràcies per la seva assistència.

(Són les 20.40h)

ANNEX

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 22 de juny del 2006

1. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal, presidenta suplent del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 20 de juny del 2006, relativa **al Pla estratègic de salut**, (Reg. Núm. 0719).

2. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 21 de juny del 2006, relativa **al Pla estratègic de salut**, (Reg. Núm. 0736).

3. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Enric Tarrado Vives, president del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 21 de juny del 2006, relativa **al carril bus**, (Reg. Núm. 0743).

4. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 21 de juny del 2006, relativa **a les obres que realitza el Govern a l'entorn del pont romànic de la Margineda**, (Reg. Núm. 0745).

5. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Josep Dallerès Codina, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 20 de juny del 2006, relativa **a la modificació del pla d'estudis de l'Escola Andorrana**, (Reg. Núm. 0746).

6. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Mariona González Reolit, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 21 de juny del 2006, relativa **a l'estudi de la violència de gènere en la relació de parella**, (Reg. Núm. 0747).

7. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 21 de juny del 2006, relativa **a la demora en la posada en funcionament del nou forn incinerador**, (Reg. Núm. 0748).

8. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 21 de juny del 2006, relativa **a la substitució en la xarxa de televisió**

analògica del Canal 33 per la Sexta, (Reg. Núm. 0749).

9. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 13 de juny del 2006, relativa **al destí que es pensa donar a les cendres i escòries que produirà el nou forn incinerador**, (Reg. Núm. 0694).

10. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Carles Blasi Vidal, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 13 de juny del 2006, relativa **al conveni signat amb l'AGIA per a la gestió de la Borsa d'habitatge**, (Reg. Núm. 0695).

11. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 13 de juny del 2006, relativa **als criteris i/o paràmetres utilitzats per a l'elaboració de la Guia gastronòmica d'Andorra**, (Reg. Núm. 0696).

12. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 13 de juny del 2006, relativa **a la concessió d'autoritzacions de residència passiva**, (Reg. Núm. 0697).

13. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Mariona González Reolit, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 13 de juny del 2006, relativa **a la conciliació de la vida laboral i familiar**, (Reg. Núm. 0698).

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877